

Міністерство освіти і науки України
Національний університет "Острозька академія"
Навчально-науковий інститут лінгвістики
Кафедра англійської філології

Кваліфікаційна робота

на здобуття освітнього ступеня магістра

на тему:

Лінгвальний аналіз інтерв'ю Ларрі Кінга

Виконала: студентка II курсу, групи ЗМА-2
спеціальності: 035 Філологія
спеціалізації: германські мови та літератури
(переклад включно), перша – англійська
Браташ Анастасія Петрівна

(прізвище та ініціали)

Керівник: к.психол.н., доц. Чепіль О.Я.

(прізвище та ініціали)

Рецензент _____

(прізвище та ініціали)

Роботу розглянуто і допущено до захисту
на засіданні кафедри англійської філології
протокол № _____ від “__” _____ 2025р.
Зав. Кафедри _____ Анатолій ХУДОЛІЙ

Острог – 2025 рік

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ 1. Теоретичні засади дослідження.....	9
1.1. Загальна характеристика публіцистичного дискурсу.....	9
1.2. Інтерв'ю як компонент публіцистичного дискурсу.....	20
1.2.1. Визначення інтерв'ю, передумови створення та його місце серед інформаційних, аналітичних та художньо-публіцистичних жанрів.....	21
1.2.2. Різновид, класифікація та функції жанру інтерв'ю.....	25
1.2.3. Засади створення інтерв'ю.....	35
1.3. Композиційна структура та функції мовних засобів у інтерв'ю.....	39
1.3.1. Вступна частина інтерв'ю: структура, функції та мовні засоби вираження.....	43
1.3.2. Основна частина інтерв'ю.....	46
1.3.2.1. Види та засоби вираження питань інтерв'юера.....	48
1.3.2.2. Види та засоби вираження відповідей інтерв'юйованого.....	51
1.3.3. Заключна частина інтерв'ю.....	52
1.3.4. Особливості синтаксу в усному мовленні та лексично-синтаксичні засоби зв'язності.....	55
РОЗДІЛ 2. Лінгвальний аналіз інтерв'ю Ларрі Кінга.....	59
2.1 Опис основних видів інтерв'ю.....	61
2.2. Вступна частина та її структурна організація, дискурсивні маркери в інтерв'ю...63	
2.2.1. Лексико-стилістичні особливості вступної частини.....	70
2.2.2. Синтактично-стилістичні особливості вступної частини інтерв'ю.....	75
2.3 Аналіз основної частини інтерв'ю.....	77

2.3.1. Лексико-стилістичний аналіз основної частини інтерв'ю.....	77
2.3.2. Синтаксично-стилістичний аналіз основної частини.....	83
2.4. Аналіз переходів між частинами інтерв'ю.....	87
2.5. Аналіз завершальної частини інтерв'ю.....	89
ВИСНОВКИ.....	94
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	98
ДОДАТКИ.....	107

ВСТУП

У сучасному глобалізованому світі ЗМІ, як частина публіцистичного дискурсу, виконують важливі суспільні функції, а саме: інформативну, розважальну, рекламну та функцію впливу та конструювання соціальної дійсності. ЗМІ мають безпосередній вплив на всіх реципієнтів, адже за допомогою поданої інформації, аудиторія формує своє уявлення про світ [23, 174]. У журналістиці інтерв'ю належить до інформаційних жанрів. Однак його функція не тільки повідомляти про найбільш актуальні та свіжі події, а дати можливість поглянути в глибину цих подій через призму сприйняття світу лідерів думок, експертів, популярних чи пересічних людей [9, 77-81]. Таким чином, через інтерв'ю ми можемо зрозуміти суспільство, за якими принципами воно живе і що для цього суспільства є важливим. Інтерв'ю досі є популярним жанром як на радіо, телебаченні, а також у нових медіа. Тому **актуальність** дослідження інтерв'ю із популярної та успішної телепрограми минулого, Larry King Live, зумовлена розширенням розуміння як працює інтерв'ю і які мовні засоби сприяють більшому залученню аудиторії.

В цій роботі ми розглядатимемо відео-інтерв'ю Ларрі Кінга із різними впливовими гостями. Відео-інтерв'ю серед інших видів (текстове або аудіо) вирізняється більшою кількістю засобів впливу на реципієнта. Глядач має можливість спостерігати за героями випуску і журналістом, а також за невербальними реакціями, інтонаціями та паузами, що є непомітним в інтерв'ю преси [3, 96]. Таким чином відеоформат пропонує занурення у розмову між інтерв'юером та респондентом, а глядачі, себто аудиторія є анонімними спостерігачами. Особливе значення інтересу аудиторії до інтерв'ю розкрив америкаський дослідник М. Шудсон [52, 74-93].

Інтерв'ю привертає до себе увагу не тільки тому що дає цінну інформацію, а також через ексклюзивні та особисті історії популярних людей. По-суті через інтерв'ю розкривається людина її цінності, думки, ідеї. Як зауважує Шудсон «Інтерв'ю можна розглядати як форму спостереження (surveillance), що базується на загальній людській тенденції до збору інформації про інших людей...» [52, 89]. Власне, Шудсон підтверджує наше міркування, що люди мають природну цікавість

до життя інших людей, їхніх історій та їхніх суджень про актуальні події сьогодення. Власне, цією цікавістю можемо пояснити популярність контенту в жанрі інтерв'ю. Більше того саме цікавість, допитливість (*curiosity*) як відзначає сам Ларрі Кінг і називає її своєю основною цінністю у підході до роботи: «Мій стиль заключається в тому, щоб вести розмову по суті, бути дуже допитливим та бути лаконічним. ... надто багато інтерв'юерів не є допитливими ...» [55].

Larry King Live вечірнє ток-шоу, де Ларрі Кінг інтерв'ює одного чи кількох відомих, визначних людей із сфери новин, політики, науки, шоу-бізнесу, бізнесу. Шоу тривало годину і було однією із найдовших програм, які існувала на CNN із 1985 до 2011 року [56]. Таке тривале життя програми та прихильність впливових, впізнаних по всьому світу гостей, свідчать про те, що Ларрі Кінг був вправним інтерв'юером, адже зміг підтримувати інетрес в аудиторії та вдало проводити інтерв'ю, адже гості приходили та повертались. В його підбірці є інтерв'ю із найбільш впливовими та впізнаваними людьми світу. Серед політиків це Рейган, Трамп, Байден, Маркл, Обама та інші. Серед знаменитостей це Сінатра, Хепберн, Джолі, Клуні та інші. Серед колег-журналістів це Вінфрі, Летерман, Стюарт та інші.

Огляд літератури. Жанр інтерв'ю є добре дослідженим як із перспективи журналістики так із лінгвістичної. Серед дослідники, що фокусувались на інтерв'ю з перспективи журналістики, є такі як З. Дмитровський, В. Здоровега, І. Михайлин, А. Яковець, О. Чекмишев, В. Лизанчук, М. Василенко, О. Білоус описали жанр, охарактеризували та класифікували його. Н. Симоніна дослідила класифікацію сучасного телевізійного інтерв'ю та збирила базові визначення необхідні до розуміння для роботи з інтерв'ю на телебаченні.

Грунтовною працею із дослідження історії походження та розвитку інтерв'ю в США та Європі, де описані особливості цього процесу провів Марсель Броема. Окрім, Броесами цінним є також вклад Майкла Шудсона, який показав базові принципи функціонування інтев'ю та зародження цього жанру, як елемент, що є частиною цілісної журналістської інституції в америкпнському суспільстві, у праці «The Power of News».

Також жанр інтерв'ю досліджували лінгвісти такі як Г. Апалат, Х. Дяків, О. Саламатіна, О. Денискіна, Г. Крижанівська та М. Човганюк. Зокрема, М. Човганюк досліджувала вербалізацію стратегій та тактик ввічливості на прикладі інтерв'ю Ларрі Кінга. Інтерв'ю як жанр є невід'ємною частиною публіцистичного дискурсу, тому актуальною для дослідження буде праця А. Худолія про динаміку функціональних змін у мові американо-американської публіцистики кінця XX – початку XXI століття, варто зауважити, що цей період збігається із періодом активної роботи Ларрі Кінга як інтерв'юера. С. Клейман та Дж. Херітадж дослідили жанр теле-інтерв'ю, детально описали його структуру та засоби вираження. Не менш цінною є праця української лінгвістки Г. Апалат, яка також детально розглянула композиційну структуру інтерв'ю для преси. М. Монтомері дослідив дискурс теле- та радіотрансляції із лінгвістичного боку. Також важливими будуть праці із дискурсивного аналізу (Дж. Юл та Г. Браун) та синтаксису в усному мовленні (А. Панунці).

Мета дослідження полягає в здійсненні лінгвального аналізу інтерв'ю, проведених Ларрі Кінгом, із різними знаменитими та впливовими людьми. Згідно із метою дослідження, визначено наступні **завдання**:

- Дослідити та охарактеризувати публіцистичний дискурс;
- Розглянути жанр інтерв'ю як частину публіцистичного дискурсу, а також обґрунтувати та описати структуру інтерв'ю;
- Використати композиційну структуру інтерв'ю та характерні функції, лексичні, синтаксичні та стилістичні особливості;
- Охарактеризувати які типи інтерв'ю та їх структуру використовує Ларрі Кінг;
- Виявити та проаналізувати основну лексику, яка використовується в різних видах інтерв'ю Ларрі Кінга;
- Здійснити синтаксичний та стилістичний аналіз інтерв'ю Ларрі Кінга.

Об'єктом дослідження є лінгвальний аналіз інтерв'ю Ларрі Кінга.

Предметом дослідження є синтаксичні, стилістичні та лексичні засоби, які використовуються в ході інтерв'ю Ларрі Кінга, а також загальна структура вищезгаданих інтерв'ю в рамках публіцистичного дискурсу.

Серед **методів дослідження** є *дискурсивний аналіз* для дослідження структури та жанрових особливостей публіцистичного дискурсу, а також мовних засобів, які формують стиль ведення розмови. *Аналіз наукових джерел* дозволяє окреслити основні риси жанру інтерв'ю та його місце у публіцистичному дискурсі. *Конверсаційний аналіз* буде застосовано для формування транскриптів згідно зі транскрипційною системою Джеферсона [43]. *Метод вибірки* застосовується для відбору частин інтерв'ю, що репрезентують мовні особливості, а також для створення бази лінгвальних одиниць, необхідної для визначення частотності певних мовних засобів. *Метод лінгвістичного спостереження* разом використовується для виявлення тенденцій у мовленні Ларрі Кінга та особливостей його комунікативної взаємодії. *Описовий метод*, щоб описати структуру телепрограми Larry King Live, а також ключові стилістичні, лексичні та синтаксичні особливості, притаманні його інтерв'ю.

Практичне значення дослідження можемо охарактеризувати можливістю використання результатів та висновків даного дослідження у розробці мовних курсів для студентів журналістів, практикуючих журналістів, критиків та публіцистів. Особливо цінним дослідження буде для практикуючих журналістів-інтерв'юєрів, адже на базі цього дослідження вони зможуть досягти глибшого розуміння базових мовних засобів та ключових особливостей для роботи із жанром інтерв'ю, опираючись на лінгвальний аналіз інтерв'ю із найбільш знаковими людьми світу. **Теоретичне значення** полягає в описі публіцистичного дискурсу, а також виокремлення жанру інтерв'ю й описі його композиційної структури, видів, особливостей та функцій із лінгвістичної перспективи.

Наукова новизна дослідження. Інтерв'ю як жанр є добре дослідженим, однак мовні засоби, які використовуються під час телевізійних інтерв'ю Ларрі Кінга в рамках публіцистичного дискурсу є недостатньо дослідженими.

Апробація роботи. Важливість публіцистичного дискурсу, його характеристика та особливості було представлено у статті, яка увійшла до студентського наукового журналу «UNIVERSUM», випуск №25 та була опублікована 20 жовтня 2025 року під назвою «Загальна характеристика публіцистичного дискурсу».

Структура роботи складається із вступу, двох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків.

У вступі ми обґрунтували актуальність та важливість дослідження засобів вираження в інтерв'ю. Визначили мету, завдання, з'ясували об'єкт та предмет дослідження, методи.

У першому розділі описано публіцистичний дискурс та його основні функції, які співзвучні із функціями інтерв'ю. Також ми описали інтерв'ю як жанр, його функції, різновиди, композиційну структуру та етапи створення інтерв'ю. Виокремили лексичні, синтаксичні та стилістичні особливості характерні для інтерв'ю та кожної його частини.

У другому розділі розглянуто 13 різних типів інтерв'ю, які виходили в ефір на CNN в телепрограмі Larry King Live. Проаналізували структуру кожного із типів інтерв'ю та їхню кореляцію із відповідними типами інтерв'ю, що реалізуються у пресі. Виявили та проаналізували основні лексично-стилістичні та синтаксично-стилістичні засоби вираження у таких композиційних частинах інтерв'ю, як у вступі та його елементах (заголовку, другорядному заголовку та підводці), основній частині інтерв'ю, додаткових елементів інтерв'ю (відео-цитати) та закінченні.

У висновках узагальнили основні положення нашої роботи. У списку використаних джерел вказали всі джерела, які ми опрацювали та на які опирались під час написання цієї роботи. У додатках представлено два транскрипти у форматі Джеферсона: інтерв'ю Ларрі Кінга із Рональдом Рейганом та із Маргарет Тетчер.

Загальний обсяг магістреської роботи становить 133 сторінок, з яких основна частина налічує 94 сторінок. У списку використаних джерел представлено 58 найменувань (8 сторінок) та додатки із транскриптами двох інтерв'ю (26 сторінок).

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

1.1. Загальна характеристика публіцистичного дискурсу.

Публіцистичний дискурс є об'єктом та предметом наукового зацікавлення академічної спільноти і впродовж останніх п'ятнадцяти років, інформація про особливості цього типу дискурсу оновлювалась та доповнювалась різними науковцями, зокрема А. О. Худолій, О. С. Гончар, О. М. Мосейчук, К. А. Разумна, Н.В. Кондратенко, М. П. Шкрібляк, В. Д. Бялик, В. В. Сіора, В. М. Ліпич, Н. В. Павлик. Таке зацікавлення публіцистичним дискурсом не випадкове, адже розглянувши складові дискурсу та охарактеризувавши його особливості, можна ліпше зрозуміти як в межах дискурсу відображається суспільні процеси та як побудована суспільна взаємодія через публіцистичний дискурс, що пояснює зацікавленість науковців лінгвістів, соціологів, журналістів та культурологів.

У журналістиці публіцистика має кілька значень. Згідно із Є. Дмитровським в широкому значенні публіцистика охоплює будь-які журналістські твори, доробки, матеріали будь-яких жанрів. А у вузькому значенні, публіцистика є одною із груп жанрів, які за класифікацією професора В. Здорогеги поділяють на інформаційні, аналітичні та художньо-публіцистичні [9, 107]. У цій частині нашої роботи ми розглядаємо публіцистику у широкому значенні. Попри те, що серед дослідників журналістики існує таке розрізнення, воно не суперечить факту, що публіцистичність більшою чи меншою мірою проявляється у всіх групах жанрів, зокрема найменшою мірою в інформаційних та більшою мірою у аналітичних або художньо-публіцистичних. У цьому міркуванні ми спираємось на твердження Є. Дмитровського, що навіть у інформаційних жанрах «... (як у словесній, так і візуальній частинах), головню в оцінках подій, фактів, явищ, може проявлятися публіцистичність» [9, 109].

Виділяють такі складові публіцистичного дискурсу як лінгвальна, екстралінгвальна складова [34, 72-73] або О. С. Гончар називає це вимірами, а також

додає лінгво-когнітивний вимір [8, 1]. Шкрібляк та Бялик на противагу лінгво-когнітивному виміру наводять прагматичну складову, маючи на увазі прагматичну дію чи функцію. Розвиваючи думку, автори доходять до висновку, що одним із визначень дискурсу є єдність таких чинників як: екстралінгвальні та лінгвальні засоби вираження, ситуація та мета комунікації, а також соціальний контекст [34, 72-73]. Також професор А. Худолій відзначає, що «у процесі сприйняття текстів у свідомості читача публіцистичного тексту активізуються знання, які поділяються на дві групи: лінгвальну й екстралінгвальну» [29, 18]. Ми спостерігаємо, що більшість дослідників сходяться на думці щодо відсутності уніфікованого визначення поняття дискурсу, але у більшості публікацій науковці наводять все ті ж виміри, плани чи то складові дискурсу, що О. Гончар чи М. Шкрібляк, В. Бялик та А. Худолій.

Науковці відзначають кореляцію між публіцистичним дискурсом та публіцистичним стилем. О. Гончар каже, що публіцистичний дискурс вміщає в собі публіцистичний стиль, себто є ширшим поняттям ніж публіцистичний стиль. Водночас публіцистичний стиль впливає на формування публіцистичного дискурсу як такого. Таку ж думку поділяють М. Шкрібляк та В. Бялик, кажучи, що «публіцистичний дискурс зумовлений особливостями публіцистичного стилю» [34, 72; 8, 2]. Ван Дейк згадує такі дисципліни, як риторика, літературознавство, а також стилістику, як такі, що використовуються задля вивчення певних властивостей певних типів дискурсу [57, 13]. Говорячи про публіцистичний дискурс й опираючись на наявні наукові розвідки із цього питання, припускаємо, що всі знання із названих вище дисциплін більшою або меншою мірою потрібно застосовувати у дослідженні публіцистичного дискурсу, зокрема й інтерв'ю як жанру, що функціонує у публіцистичному дискурсі.

Про публіцистичні тексти, узагальнюючи їх терміном «публіцистика», професор В. Лизанчук каже, що публіцистика не є лише жанром, а містить в собі різноманіття жанрів, а отже публіцистичний дискурс можна розглядати як комплексну систему, що має характеристики та ознаки, які притаманні всім творам, що визнаються публіцистичними [19, 220]. Тобто ознаки та характеристики публіцистичного стилю є системоутворюючим фактором відповідного дискурсу [8, 1]. А отже, функції

публіцистичного дискурсу здебільшого збігаються із функціями публіцистичного стилю. Серед функцій публіцистичного дискурсу О. Мосейчук та більшість інших дослідників наводять наступні: а) функція впливу, б) інформаційна функція, в) рекламна функція, г) розважальна функція, ґ) функція конструювання соціальної дійсності [23, 174].

Водночас О. Гончар у переліку функцій публіцистичного дискурсу виділяє лише регулятивну функцію, що включає в себе функцію впливу та функцію оцінки, а також інформативну функцію. Говорячи про інформаційну функцію О. Гончар каже: «Інформаційна орієнтація публіцистичного дискурсу пов'язана з документальністю, об'єктивністю, актуальним викладом інформації, офіційністю, логічністю та аргументативністю.» [8, 1-2]. М. Шкрібляк та В. Бялик наголошують на тому, що інформативна функція та функція впливу є основними, що відрізняють публіцистичний стиль, від інших стилів [34, 72]. Професор А. Худолій також називає інформаційну функцію та функцію впливу, що проявляється у публіцистичних текстах і додає функцію поширення культури [29, 18-45]. А отже, ці дві функції є визначальними й для публіцистичного дискурсу, враховуючи кореляцію між публіцистичним стилем та дискурсом.

Важливо також відзначити погляд О. Мосейчук, що більшість функцій публіцистичного дискурсу є латентними, або прихованими, що сприяє успішному конструюванню та відтворенню соціальної ієрархії груп [23, 174]. Пахненко та Телетова вважають, що функція впливу особливо яскраво виражена через телебачення, адже цей потужний медіаресурс, «який формує інформаційну картину світу для широкої аудиторії, впливає на громадську думку, суспільні настрої, сприяє розповсюдженню культурних цінностей» [48, 68]. Останнє твердження складає враження наче публіцистичний дискурс має значний вплив на аудиторію та сприйняття суспільних груп, однак М. Шудсон міркуючи про силу публіцистичних текстів, говорить, що влада преси, себто ЗМІ, є перебільшена і додає, що вплив медіа не є більшим ніж вплив сім'ї, школи, системи справедливості чи будь-якої іншої інституції [52, 17]. М. Шудсон не відкидає думки, що медіа дійсно впливають на

суспільство, адже вони намагаються захищати, мобілізувати та організовувати. Однак дуже рідко вдається відслідкувати наслідки їхніх дій, адже робота журналістів часто невидима на полотні історії через історіографію [52, 40-42]. Остання думка про складність відслідковування безпосереднього впливу ЗМІ, медіа, які наповнюють продуктами публіцистичний дискурс, підтверджує погляд О. Мосейчук про латентність частини функцій публіцистичного дискурсу.

Врешті матеріали створені журналістами, що наповнюють публіцистичний дискурс, адже за М. Шудсоном вони формують порядок денний та те, про що будуть думати та обговорювати споживачі продуктів, власне це ми б і назвали однією із реалізацій функції впливу. Також науковець бачить роль журналістів більше як посередників, які передають інформацію із основних джерел медіа, ніж автономними творцями політичного порядку денного. А медіа розглядаються як носії різноманітних перспектив, різних поглядів, що репрезентують різні групи суспільства [52, 19-28]. Таку ж думку висловлює К. Разумна, але говорить вона не про журналістів, а про медіа, що є «медіаторами між представниками різних суспільно-політичних установ та аудиторією» [24, 121]. Доповненням до ідеї Шудсона про медіа, як «носіїв різноманітних перспектив» є думка А. Лифар, що «...часте висвітлення одного явища у різних площинах (як інформаційна стаття або ж погляди журналістів, громадських діячів, політиків тощо). Це дає змогу читачу оцінити різні погляди та зробити свій висновки» [48, 2]. Це явище підкріплюється одним із стандартів журналістики, а саме балансом думок. Зокрема в Кодексі етики українського журналіста, який базується на міжнародних документах, а отже представляє не лише український стандарт, але й міжнародний, цей стандарт звучить наступний чином: «Точки зору опонентів, у тому числі тих, хто став об'єктом журналістської критики, мають бути представлені збалансовано. Так само мають бути подані оцінки незалежних експертів» [13]. Варто зазначити, що баланс думок як стандарт не обмежує журналіста у обов'язковому висвітленні всіх сторін, особливо якщо мова йде про висвітлення чутливих тем, таких як насильство чи війна у власній

країні. Журналісти погоджуються, що слід дотримуватись цього стандарту потрібно із оперттям на власні морально-етичні міркування [18; 12].

Водночас професор А. Худолій називає два типи інформації, які є у публіцистичних текстах: «1) відволікати від дій (майбутніх чи минулих); 2) відволікати від самого повідомлення» [29, 18]. Таким чином привертає увагу, до певної схильності публіцистичних текстів боротись за порядок денний [29, 18]. Адже кожне ЗМІ формує порядок денний через вибір і впорядкування публіцистичних текстів, визначаючи таким чином, що важливе. Також А. Худолій каже, що один із способів реалізації впливу є «відбір новин та зміни значущості новин» [29,18].

Публіцистичний дискурс є інституційним типом дискурсу. До такого висновку приходять М. Шкрібляк та В. Бялик підкріплюючи тезу цитатами Ван Дейка про «сталу систему статусно-рольових відносин», «комунікативний простір життєдіяльності певного соціального інституту», «владні функції символічного примусу», а також «нормативний припис та легітимізація світобачення» [34, 73]. Також цієї ж думки притримуються А. Сизоненко та Е. Куц і також покликаються на ту ж працю Ван Дейка, що й попередні авторки [26, 236-237]. Із цього випливає, що ми можемо сприймати ролі журналіста та різновиди журналістських посад та обов'язків такими, що належать до статусно-рольових відносин. Також джерела, інформатори, експерти, що згідно із Шудсоном, можуть виступати як об'єкти так і джерелами новин [52, 11], мають свою статусну роль і залежно від особливостей конкретного публіцистичного тексту до творення якого залучені мають визначений формат викладу інформації. Продукт, який формують журналіст та джерело або експерт орієнтоване на аудиторію. Про особливість такого способу комунікації Разумна говорить наступне: «публіцистичний дискурс є дистантною формою комунікації між представниками засобів масової інформації та масовою аудиторією, для якої характерне певне ідеологічне спрямування і яка може відповідати інтересам певних соціальних груп» [24, 122]. Публіцистичний текст, на наш погляд, можемо розглядати як простір життєдіяльності даного дискурсу. Нормативним приписом слугуватимуть усталені жанри та конвенційні уявлення про те як створювати

публіцистичні тексти того чи іншого жанру. Про те, що жанри мають певну конвенційну форму, за якою їх розрізняє, закорема й, аудиторія, адже Г. Грібер каже, що жанри працюють таким чином, щоб допомогти легко ідентифікувати певний мистецький продукт, а також жанри допомагають пробиратись через велику кількість інформації через групування її меншими категоріями, які легко розпізнати. Однак не всі жанри піддаються легкій ідентифікації, а також існують змішані або гібридні жанри [42, 1]. Тобто усталеність форми, конвенційність продуктів ЗМІ або медіа дозволяє нам розглядати їх як соціальний інститут, як посередника, що обробляє та подає інформацію «розосередженим аудиторіям» (О. Мосейчук) від різних першоджерел. Міркуючи про один із параметрів Дейка, що засвідчує дискурс як інституційний, а саме про «комунікативний простір пенного інституту» [34, 73; 26, 236-237], то в публіцистичному дискурсі параметр реалізується в межах масової комунікації, де за допомогою тексту, в максимально широкому значенні терміна, здійснюються вищезгадані функції інформативності та впливу. Розглянувши всі параметри, бачимо, що публіцистичний дискурс є дійсно інституційним типом дискурсу.

Як ми зазначили вище, у межах публіцистичного дискурсу медіа або ЗМІ комунікують із аудиторією через публіцистичні тексти різних форматів та жанрів, сукупність цих текстів формує наповнення даного дискурсу і саме через тексти, в найширшому розумінні цього терміна, здійснюється вплив. В свою чергу О. Мосейчук доходить до висноку, що «публіцистичний дискурс є середовищем системного поширення повідомлень серед численних розосереджених аудиторій з метою здійснення впливу на формування та зміну оцінок, думок, переконань та і поведінки людей у вигляді передачі прагматичного значення» [23, 175]. Шудсон відзначає, що форма та конвенційні норми щодо того яким має бути той чи інший публіцистичний текст та його структура мають в собі значну силу впливу на аудиторію та сприяють читабельності, тобто зрозумілого викладу для аудиторії. Відтак звідки випливає, що професійний журналіст має добре знати форму й конвенції публіцистичних текстів та вміти із ними вправлятися. Саме конвенційність форми робить публіцистичні тексти читабельними для аудиторії [52, 54-71]. Ця теза

наводить нас на думку, що аудиторія в більшій чи меншій мірі розпізнає різновиди публіцистичних жанрів, та має певні очікування щодо того як структурована інформація в кожному жанрі.

Згідно із А. Худолієм існує залежність між публіцистичними текстами у сфері комунікації та їхнім впливом на аудиторію [30, 7]. Задля ефективного здійснення функції впливу в межах публіцистичного дискурсу, необхідно аналізувати аудиторію, на яку спрямований конкретний публіцистичний текст [23, 176]. Це твердження є обґрунтуванням для журналістів та людей, залучених до роботи ЗМІ, знати свою цільову аудиторію, її вподобання, та що буде заціпати увагу аудиторії. Необхідність утримання уваги аудиторії базується також на комерційній вигоді [48, 69], що в свою чергу реалізується в рекламній функції. На нашу думку, рекламна функція забезпечує спроможність медіа окупувати свою діяльність, та стимулює медіа до пошуку найефективніших способів залучення уваги аудиторії. Звідси й походить орієнтованість публіцистичних текстів на різні аудиторії, із тенденцією до охоплення якомога більших кіл аудиторії. Із цих міркувань думка Мосейчук проте, що «... автор тексту масової інформації сам моделює свого типового адресата, здійснюючи комунікативний акт, розрахований на певну групу, що виокремлюється за гендерною, віковою, національною, соціальною, конфесійною, світоглядною тощо ознаками» [23, 176] видається особливо актуальною для розгляду публіцистичного дискурсу. Звідси висновуємо, що здебільшого для авторів публіцистичних текстів важливо мати уявлення про свою цільову аудиторію та її вподобання і те, що заціпає їхню увагу.

Розглядаючи публіцистичний дискурс із позиції автора публіцистичного тексту, а це зазвичай журналіст, Н. В. Кондратеко простежує закономірність, що у даному дискурсі автор під час творення тексту орієнтується на аудиторію, її смаки та очікування: «Адресат-читач, зокрема його комунікативна компетенція та «горизонт очікування» (М. Бахтін) визначають намір автора і зсістове наповнення ПБ» [21, 370]. Саме так проявляється категорія антропоцентричності. І вона правдива не лише для текстових продуктів публіцистичного дискурсу, але й аудіо та відео, що охоплює не лише пресу, але й радіо, телебачення та інтернт-медіа. Адже будь-яке медіа

орієнтується на адресанта свого продукта — аудиторію задля вищезгаданої комерційної вигоди, що реалізується через рекламну функцію.

За допомогою публіцистичного дискурсу, журналісти мають можливість поширювати ідеї, знання, важливу інформацію для широкого кола аудиторії. О. Мосейчук відзначає: «публіцистика є призмою, що трансформує інформаційний зміст текстів інших функціональних стилів у форму, що доступна розумінню широкої аудиторії» [23, 175]. Власне, це спосіб поширення інформації, що є актуальною та релевантною для аудиторії. Така перспектива дає можливість поглянути на медіа як посередника, що робить важливу інформацію більш доступною для широкого загалу.

В результаті орієнтації на широку аудиторію дослідники публіцистичного дискурсу спостерігають зниження вимог до аудиторії як такої, а також до самого тексту. Н. В. Кондратенко відзначає, що це результат масовізації як літератури так і публіцистики «Автор — свідомо чи не свідомо — підлаштовується під актуальні вимоги, а його комунікативна інтенція спрямована значною мірою на те, щоб справити гарне враження, вразити і вплинути на адресата» [48, 364]. Зокрема О. Мосейчук говорить про гнучкість мовної норми як наслідок зниження регістру. Для публіцистичного дискурсу є «характерним активне проникнення і широке функціонування мовних одиниць зниженого регістру (забороненої, вульгарної, жаргонної, арготичної, просторічної лексики)» [23, 176]. Вдало зазначає професор А. Худолій, що успішність журналіста залежить від його мовленнєвої компетенції «до якої ми відносимо правильне володіння мовленнєвою та лінгвістичною ситуацією та вжиток допустимих засобів мови, навіть якщо вони не є нормативними» [29, 38].

Варто відзначити, що із позиції автора, формування публіцистичного тексту залежить також від конвенційних уявлень про такий тип тексту. Н. Кондратенко каже, що залежно від виду публіцистичного тексту, авторська позиція проявляється більш виражено в аналітичних текстах, а в інформаційних жанрах спостерігається знеособлення автора [15, 369]. Ми вважаємо, що використання простої та зрозумілої на широкий загал мови скорочує дистанцію між публіцистичним текстом та

аудиторією, а зниження реєстру можна пояснити необхідністю привертати та утримувати уваги якомога ширшої аудиторії.

Публіцистичний дискурс вирізняється антропоцентричною, референційною та інтердискурсивною категоріями текстотворення, які визначають його прагматичну спрямованість (Кондратенко, [15, 367]). Антропоцентричність проявляється в орієнтації автора на очікування та смаки масової аудиторії, що варіюється залежно від жанру тексту (Кондратенко, [15, 367]). Журналісти адаптують зміст, використовуючи символи та міфи, щоб привернути увагу читачів, адже «журналісти змальовують події, кризові ситуації в політиці, суспільному житті, використовуючи певні символи та міфи, які формують культурний і соціальний світ» [30, 7]. Референційність забезпечує зв'язок із об'єктивною реальністю, однак «створювана картина світу заступає реальну, а адресати сприймають її як єдино правильну, істинну, що викривлює і спотворює об'єктивне відтворення справжньої дійсності» [15, 367], формуючи сприйняття подій через призму авторської інтерпретації. Інтердискурсивність, у свою чергу, реалізується через використання прецедентних імен і текстів, що сприяє економії мовних засобів. Журналісти включають посилання на джерела, оскільки «автор орієнтується на масового адресата, не розраховуючи на його високий інтелектуальний рівень і здатність до декодування міжтекстових зв'язків» [21, 371; 15, 364–369]. В. Сіора підкреслює, що «висока інтертекстуалізованість публіцистичного дискурсу сприяє тіснішому контакту самих текстів під час побудови реальності в межах текстової дійсності публіцистичного дискурсу» [28, 468]. Таким чином, ці категорії забезпечують когерентність і когезію текстів, формуючи зв'язну картину світу, яка впливає на суспільну свідомість.

Автор публіцистичних текстів, у широкому значенні слова, «вибирає оптимальну стратегію, тональність і актуалізує найефективніші мовні ресурси» задля забезпечення впливу на аудиторію [21, 36]. Саме тому, Важливо розглянути лексичні, стилістичні та синтаксичні мовні засоби, які часто використовують у публіцистичному дискурсі.

Шкрібляк та Бялик помітили, що для публіцистичних текстів характерний високий рівень стандартизації мовних одиниць, зокрема «великий відсоток сталих і клішованих виразів, журналістські штампи, стандартні терміни і назви тощо» [34,73]. До інших лексичних особливостей публіцистичного дискурсу згідно із О. Гончар є вжиток узуальної та okazіональної лексики та фразеологізмів. Вони виконують експресивну та інформативну функції. В свою чергу часте використання метафор та порівнянь для вираження оцінних суджень і задля застосування принципу економії [8, 2]. О. Мосейчук вважає, що для англomовного публіцистичного дискурсу характерне «численне вживання ідіом різних структурних типів, авторських трансформацій ідіом, скорочень, контамінацій, утворення okazіонально-інтегрованих складних слів від словосполучень і речень тощо» [23, 176]. К. Разумна, досліджуючи англomовний публіцистичний дискурс, до вищеперелічених одиниць додає також національно марковану лексику, яку вживають для «відображення «картини світу», національних та культурних особливостей» [24, 123]. Для того, щоб створити певний образ у тексті, використовують розмовну, сленгову та ненормативну лексику [34, 73]. Є. Дмитровський відзначає значну частку емоційно-забавленої лексики, як характерну рису публіцистичного дискурсу і їх використання «... лише доповнюють поняттєву систему твору» [9, 112]. Вищезгадані лексичні одиниці наводить у своїй роботі професор А. Худолій та підсумовує, що дані «лексичні показники публіцистичного стилю виконують номінативну, комунікативну, соціальну, кумулятивну та функцію інтимізації ...» [29, 53].

Серед стилістичних засобів, які часто використовують в публіцистичному дискурсі є вже згадані фразеологізми, метафори та порівняння, а також гра слів, гіперболи, літоти, образні порівняння, евфемізми, ідіоми, каламбури, прислів'я, та приказки, прецедентні висловлювання і тому подібне [4, 73; 21, 46-53]. Іронія, антитеза, зіставлення, гротеск та повторення є характерними для текстів публіцистичного дискурсу каже З. Дмитровський. За словами Дмитровського емоційність та образність використовують, щоб залучити як звичайні людські почуття, так і почуття вищого порядку, а саме: моральні, інтелектуальні та естетичні [9, 112,

114-115]. Професор А. Худолій виділяє наступні семантико-стилістичні показники: метонімія, перефраз, евфемізми, також метафора та антономазія [29, 54].

Синтаксис публіцистичного дискурсу вирізняється динамічністю та лаконічністю, з переважанням простих речень (одно- та двоскладових), складносурядних та складнопідрядних конструкцій, хоча останні рідкісні через громіздкість. А. Худолій наводить наступні синтактико-стилістичні показники, як еліпсис, апозіопезис та номінативні речення [29, 59-60]. О. Комарницька також додає наступні характерні експресивні засоби: «апозіопезис, асиндетон, полісиндетон, інверсія, еліптичні конструкції, відокремлення, повторення, зокрема такі його різновиди, як редуплікація і анафора та інші» [14, 58]. На помежів'ї синтаксису та стилістики Є. Дмитровський відзначає, що для публіцистичних текстів характерні різноманітні риторичні прийоми: риторичні запитання, риторичні ствердження, риторичні вигуки, риторичні звертання та риторичні заперечення [9, 113-114]. А. Худолій також подає риторичні запитання як синтаксично-стилістичний показник і каже, що їх функція – «привернення уваги та підсилення прагматичного аспекту висловлювання» [29, 61-62].

З огляду телевізійних продуктів, або ж тих, які передають відео та аудіо Є. Дмитровський порушує тему невербальних або паралінгвальних засобів вираження, а саме: жести, міміка, паузи. Саме ці засоби допомагають передати підтекст, адже «кілька важливих рис, штрихів у слові чи зображенні несуть значний підтекст» [9, 113]. Власне невербальна частина також є складовою, яка впливає на сприйняття інформації аудиторією, адже тепер аудиторія може оцінювати не лише, що сказано, але яким чином.

Як лексичні та стилістичні, так і синтаксичні прийоми використовують для того, щоб привернути увагу, себто для реалізації функції впливу. Слушно підсумовує О. Гончар, що вплив на аудиторію здійснюється через «поєднання логічності викладу з емоційним забарвленням» [8, 2].

Гончар та Мосейчук формулюють тезу, що «публіцистичний дискурс швидко реагує на зміни, що відбуваються у мові» [23, 175; 8, 2]. Гончар до цієї тези додає, що ЗМІ окрім «відбивання мовленнєвої ситуації», також долучаються до впливу на структуру мовної системи [8, 2]. Однак вони не наводять подальшого обґрунтування тез із практичним підтвердженням. Ми погоджуємось із твердженням про відбивання мовленнєвої ситуації, адже можемо спотергіати як в Україні після введення змін до правопису із збільшенням використання фемінітивів, власне медіа почали активно впроваджувати зміни у практику, а відтак нормалізувати зміну мовної норми. Зокрема, професор А. Худолій пише про мову у ЗМІ як спосіб нормалізації та закріплення мовних норм, говорячи про тенденції мовних змін в американській публіцистиці [29, 64-65].

1.2. Інтерв'ю як компонент публіцистичного дискурсу.

Уже тривалий час інтерв'ю як журналістський жанр привертає увагу різних науковців, зокрема журналістикознавців, соціологів та лінгвістів. А отже інтерв'ю є добре дослідженим як із перспективи журналістики так із лінгвістичної. Серед дослідників, що фокусувались на інтерв'ю з перспективи журналістики, є такі як З. Дмитровський (Телевізійна журналістика), В. Здоровега (Теорія і методика журналістської творчості), І. Михайлин (Основи журналістики), А. Яковець (Телевізійна журналістика), М. Василенко (Динаміка розвитку інформаційних та аналітичних жанрів в українській пресі), О. Білоус (Основні методичні засади функціонування інформаційних теле- і радіожанрів), В. Лизанчук (Основи радіожурналістики), Н. Симоніна (Класифікація сучасного телевізійного інтерв'ю) та М. Шудсон (The Power of News).

Можемо спостерігати, що зараз журналісти активно послуговуються форматом інтерв'ю для преси, радіо, телебачення та інтернет медій. Однак виникло інтерв'ю ще наприкінці 19 століття у США [52, 73-74]. Хоч інтерв'ю почалось із преси із появою нових технологій цей жанр адаптувався до радіо та телебачення, а тепер й різноманітних інтернет-медій. Іншим обґрунтуванням розглядати також аудіо-візуальний аспект інтерв'ю у цій частині нашої роботи є те, що в доробку Ларрі Кінга

найбільше відео-інтерв'ю, хоча свою кар'єру журналіста він розпочинав із інтерв'ю на радіо. Матеріали нашого подальшого дослідження базуються на теле-інтерв'ю, що виходили свого часу в прямий ефір на CNN під назвою ток-шоу Larry King Live, тому ми також дослідили частину літератури, що охоплює особливості мовлення в прямому ефірі. Із вищезгаданих дослідників А. Яковець, З. Дмитровський, О. Білоус, Н. Симоніна, М. Шудсон, а також Х. Дяків та О. Денискіна приділяли значну увагу або коротко описували особливості аудіо-візуального аспекту, а також прямого ефіру та запису. Також значний вклад у дослідження цих аспектів зробили М. Монтгомері (The Discourse of Broadcast News), С. Клейман та Дж. Херітадж (The News Interview), адже їхні дослідження базувались на теле-інтерв'ю. Саме С. Клейман та Дж. Херітадж досліджували інтерв'ю на помежів'ї журналістики та лінгвістики, приділяючи останній більше уваги. Із лінгвістичної перспективи інтерв'ю також досліджували Г. Апалат (Структура, семантика та прагматика текстів інтерв'ю), О. Саламатіна (Комунікативно-прагматичний аспект стилістичних засобів публіцистичного інтерв'ю), Г. Крижанівська (Комунікативно-прагматичні та семантико-стилістичні особливості медіа-жанру "інтерв'ю-монолог"), М. Човганюк (Вербалізація стратегій та тактик вічливості в англomовному телевізійному дискурсу) та Х. Дяків (Мовленнєвий жанр «відеоінтерв'ю»: комунікативно-прагматична організація). Особливо у дисертації Х. Дяків є зосереджений розширений огляд літератури, яка стосується лінгвістичних досліджень жанру інтерв'ю [11, 39-43].

1.2.1. Визначення інтерв'ю, передумови створення та його місце серед інформаційних, аналітичних та художньо-публіцистичних жанрів.

Серед наукової спільноти розрізняють інтерв'ю як метод та інтерв'ю як жанр. За словами В. Й. Здоровеги є інтерв'ю як метод збору інформації в журналістиці – «здебільшого розмова двох чи кількох осіб, у процесі якої і суб'єкт дослідження (інтерв'юер), і об'єкт дослідження (інтерв'ююваний) можуть взаємно обмінюватись думками за наявності переважальної активності інтерв'юера» [12, 94]. Також це один із найпопулярніших методів збору інформації у журналістиці, порівняно із спостереженням чи експериментом, адже інтерв'ю «є все-таки вирішальним джерелом

найновішої інформації» [12, 88-94]. Також про інтерв'ю як надійний, швидкий та популярний серед журналістів метод збору інформації говорять О. Білоус, М. Човганюк, В. Лизанчук та М. Броерма [3, 97-105; 19, 284; 33, 117; 36, 143; 39, 1]. Інтерв'ю як метод збору інформації є центральним для інтерв'ю як жанру, саме тому потрібно приділити більше уваги саме жанру, щоб розкрити його особливості та характеристики. Опираючись на характеристику інтерв'ю як жанру ми зможемо прослідкувати чи є він частиною публіцистичного дискурсу.

Інтерв'ю як жанр виник із розвитком преси в США. За однією із версій, яку наводить М. Шудсон перше задокументоване інтерв'ю в такій формі, яка відома нам зараз, було проведене Горацієм Грілі (Horace Greeley) і опубліковане в 1859 році. Шудсон відзначає, що перед основним матеріалом інтерв'юер написав абзац-пояснення про формат такого матеріалу. Отож узагальнюючи, ми бачимо, що інтерв'ю з'явилося у кінці 19 століття і набуло популярності в США вже на початку 20 століття [52, 73-74]. Водночас європейські журналісти перейняли практику інтерв'ю вже після Першої Світової Війни, бо до цього не розуміли, остерігались, або й глузували із нової практики [52, 78].

М. Шудсон дає визначення інтерв'ю, як явище, що уособлює і соціальну взаємодію між людиною, що є цікавою для публіки, та професійним журналістом, а також є літературною формою, що є продуктом даної взаємодії [52, 74]. Себто визнає інтерв'ю як жанр, що має свою форму, закони-правила взаємодії та мету – задовільняти інтерес аудиторії. Саме за характерною для інтерв'ю формою аудиторія розпізнає інтерв'ю як жанр. Броерма відзначає, що пристуність питань та відповідей у тексті дозволяють аудиторії розпізнати структуру такої взаємодії [36, 143].

До передумов виникнення інтерв'ю О. Білоус зараховує «громадський інтерес до подій чи проблем», а «головне призначення інтерв'ю – задовольнити цей інтерес: виявити авторитетну думку про цю подію чи проблему, отримати інформацію, яка буде важливою і корисною для слухачів» [3, 106]. Як для О. Білоус, так і для М. Шудсона громадський інтерес є важливою умовою для творення інтерв'ю, також подібну думку висловлює В. Лизанчук каже, про радіоінтерв'ю (що можемо також

правдиве для інтерв'ю та відеоінтерв'ю): «Радіоінтерв'ю зацікавлює слухачів не лише тоді, коли воно на злободенну, суспільно значущу тему з цікавими авторитетними людьми, а й інформаційно насичене, змістовне, жваве, динамічне, правдиве, публіцистично загострене. Дотримання цих найважливіших вимог до радіоінтерв'ю забезпечує повне розкриття його жанрових можливостей.» [19, 283]. Як бачимо у цитаті поданій вище В. Лизанчук підкреслює важливість кожного елементу, що складає цілісну інтерв'ю програму, яка як частина публіцистичного дискурсу, виконує інформативну функцію та функцію впливу. Ми можемо прослідкувати цей зв'язок між публіцистичністю та інтерв'ю через слова Є. Дмитровського, що публіцистичність «народжується на ґрунті політичної злободенності, гостроти ситуації, коли не можна мовчати або спокійно безпристрасно повідомляти чи коментувати», що нерозривно пов'язано із журналістським «чуттям громадськості, вболівання за розв'язання проблеми в інтересах суспільства» [9, 110-111]. Бачимо, що науковці помічають передумовою зародження твору публіцистичного дискурсу, зокрема й інтерв'ю, у задоволенні публічного інтересу до подій, особливо на злободенні теми.

Частина науковців визначають інтерв'ю, як інформаційний жанр [22, 13; 4, 161-170; 31, 112; 9, 68-77; 6, 172], спираючись на наступні аргументи, що предметом є суспільно-важлива інформація, яку оперативно представляють аудиторії, а аналіз, оцінки та коментарі є зредукованими [22, 13], а також в основі інтерв'ю є повідомлення фактів [9, 77]. Водночас, інша частина науковців відносять інтерв'ю до інформаційних та аналітичних жанрів, підкреслюючи, що природа інтерв'ю є «синтетичною» [22, 13], а також динамічною [19, 223; 3, 97]. Таке двояке ставлення у визначенні належності до однієї із основних груп жанрів можемо пояснити асиметричною копозицією інтерв'ю. Х. Дяків цитує у своїй роботі про дослідження мовленнєвого жанру відеоінтерв'ю визначення Денискіної: «Головною ознакою інтерв'ю є його асиметрична копозиція у формі діалогу, що складається зі стимулювальних реплік ведучого і відповідей респондента, які послідовно чергуються» [10, 22]. Практично всі дослідники інтерв'ю в межах публіцистичного

дискурсу вважають, що формат питання-відповіді є однією із основних, фундаментальних ознак інтерв'ю, себто журналіст (інтерв'юер, репортер, ведучий) запитує, а гість або гості (інтерв'юований, респондент) відповідають [35, 77; 9, 79; 44, 57; 19, 279; 52, 74; 12, 174; 22, 13; 36, 143; 10, 22-24; 39, 131; 16, 31; 6, 172-173]. М. Василенко дає наступне визначення специфіці інтерв'ю, як жанру, що «полягає у тому, що факт подія, явище, їх суспільно-політичне значення розкривається через повідомлення, думку компетентного фахівця» [5, 18]. Варто звернути увагу на два слова, які вживає у визначенні М. Василенко, а саме: повідомлення, що є характерним саме для інформаційних жанрів, або думка, що є більш характерною для аналітичних жанрів. З чого можемо висувати, що саме характер відповідей інтерв'юованого допоможе нам віднести інтерв'ю до інформаційних чи аналітичних жанрів. Наступні науковці надають перевагу розглядати інтерв'ю як такий, що належить до інформаційних жанрів, але може містити в собі такі характеристики аналітичних жанрів, як з'ясування істинних причин, наслідків певного явища, отримати думку, судження про подію чи явище, себто аналітичні характеристики надають інтерв'ю дослідницького характеру [3, 97]. Із таким розрізненням погоджується професор В. Лизанчук, що інтерв'ю існує в різних його формах: «від фіксації висловлювання людини до аналітичного діалогу між журналістом та співрозмовником» [6, 223].

Розглядаючи жанр інтерв'ю у системі сучасних мас-медіа, Г. Крижанівська пропонує розрізняти інтерв'ю за способом вираження дійсності на інформаційні інтерв'ю та аналітичні інтерв'ю. Основним предметом до розрізнення науковиця називає відповіді інтерв'юованого. Якщо відповіді містять розгорнуті, оціночні, такі, що містять аналіз – слід відносити до інтерв'ю аналітичних, в той час, якщо відповіді лише інформують, констатують факти, то таке інтерв'ю вважається інформаційним [16, 31]. Як пам'ятаємо із попереднього підрозділу значана частина науковців поділяє поділ журналістських жанрів за професором В. Здоровегою на три основні групи: інформаційні, аналітичні та художньо-публіцистичні [9, 107]. Ми вже розглянули інтерв'ю та його співвідношення із інформаційними та аналітичними групами жанрів, варто зазначити, що Г. Крижанівська, цитуючи В. Сиченкова, вказує

на те, що інтерв'ю також може мати характеристики художньо-публіцистичних жанрів, зокрема черз такий вид як інтерв'ю-портрет. Дослідники вважають, інтерв'ю-портрет створюють, коли потрібно охарактеризувати людину: її погляди, думки, смаки і тому подібне [16, 203]. Отже, як бачимо інтерв'ю як жанр не є однорідним та немає чітко визначеної форми. Інтерв'ю може набувати характеристик із усіх основних груп жанрів журналістики. Попри цю неоднозначність у визначені, М. Шудсон та В. Лизанчук, погоджуються, що інтерв'ю як жанр володіє достатньою кількістю стійких ознак, що дозволяють науковцям вирізняти його навіть у видозмінених формах. Слушно зауважує В. Лизанчук: «Жанр володіє рядом постійних, стійких ознак. Випадкові елементи, які можуть входити у склад жанру, а можуть і не входити, не справляють суттєвого впливу на характер жанру» [19, 221; 52, 64]. Адже не тільки Шудсон та Лизанчук помітили, що усталеність жанрів є відносною, такої думки також притримуються О. Білоус, Є. Дмитровський, С. Клейман та Дж. Херітадж, Г. Крібер думки, про розмиті кордони жанрів, зокрема й інтерв'ю [3, 97; 9, 67; 19, 221; 52, 64; 39, 7; 42, 2; 6, 174]. Підсумовуючи, можемо простежити, що найчастіше науковці відносять інтерв'ю до інформаційних жанрів, трохи рідше до аналітичних і ще менше науковців простежують зв'язок між інтерв'ю та художньо-публіцистичними жанрами. Цей підсумок можемо ілюструвати словами В. Здоровеги: «Інтерв'ю, яке зачисляємо до інформаційних жанрів, стрімко наближається до сфери журналістської аналітики, навіть художньо-публіцистичного мислення» [12, 175]. В будь-якому разі, інтерв'ю розпізнають саме за характерною формою: питання-відповіді, що є найбільш стійкою ознакою цього жанру.

1.2.2. Різновид, класифікація та функції жанру інтерв'ю.

У спеціалізованій літературі типологія інтерв'ю як журналістського жанру є детально предствалена у різних науковців, як лінгвістів так і журналістів [1; 3; 4; 5; 10; 12; 16; 19; 22; 27; 31; 35; 39; 42; 52]. Метою інтерв'ю є інформування [10, 23; 19, 280; 3, 106; 35, 77; 6, 172], привернення уваги суспільства до важливих питань [10, 23; 19, 280; 3, 106; 6, 172-173], розважальний ефект [10, 23; 12, 175], отримання аналізу, оцінки або пояснення проблем, явищ чи подій [19, 280; 35, 77; 12, 174-175],

задоволення інтерсу суспільства [27, 180; 19, 280; 3, 106]. Також Х. Дяків каже, що саме комунікативною метою інтерв'ю є інформування широкої аудиторії через формат питань-відповідей [10, 23]. Як бачимо сукупність цілей інтерв'ю дійсно відображає синтетичну природу інтерв'ю як жанру, який є відкритий до впливу інших жанрів і може набувати різних форм та способу реалізації. Можемо простежити, що цілі інтерв'ю співзвучні із функціями публіцистичного дискурсу, які ми згадували у попередньому підрозділі: інформаційна функція та функція впливу.

Дослідники інтерв'ю в межах публіцистичного дискурсу наводять різноманітні способи класифікацій інтерв'ю на види спираючись на певні ознаки. Як ми вже згадували, інтерв'ю може набувати певних елементів із аналітичних та художньо-публіцистичних журналістських жанрів. Отже пропонуємо розглянути різні підходи до класифікацій, щоб ліпше зрозуміти особливості інтерв'ю як журналістського жанру. Адже розуміння особливостей та композиційної структури інтерв'ю допоможе нам надалі зрозуміти та розглянути пресупозицію та інференцію в конкретних прикладах.

Інтерв'ю як журналістський продукт спрямований на аудиторію, а із розвитком технологій канали комунікації через які ці публіцистичні тексти реалізують також стали різноманітними: преса, газети та журнали; радіо, телебачення; інтернет-медіа та соціальні платформи. Відповідно форма інтерв'ю зазнає певних змін, щоб повністю використати технічний потенціал медій.

Характерною ознакою інтерв'ю є його діалогічність [33, 119; 19, 278; 12, 176], попри асиметричну природу цього жанру [10, 22], діалогічний характер зберігається. Науковців виділяють такий вид, як інтерв'ю-діалог [6, 196; 12, 176; 16, 31-32], де інтерв'юер не лише ставить питання, а й бере участь у розмові та висловлює свої думки. Власне, дослідження Клеймана та Херітаджа порівнює відеоінтерв'ю для телетрансляції із розмовою, де знаходять чимало відмінностей між типовим форматом інтерв'ю та розмовою [39, 97]. Тому не даремно цей вид інтерв'ю критикує В. Здоровега, з огляду на суперечливість форм, які передбачують обидва поняття [12, 175]. А. Яковець каже, бесіда (близька за значенням до діалогу на наш погляд) як й

інтерв'ю діалогічної форми, однак вони суттєво різняться, адже у бесіді, де відбувається конфлікт та пошук рішень, необхідний журналіст як модератор. та ток-шоу [35, 97]. Однак науковець не вказує чим саме відрізняється інтерв'ю від бесіди. Про бесіду як можливий вид інтерв'ю каже Г. Крижанівська, говорячи, що бесіду причисляють до видів інтерв'ю, або вважають окремим жанром [16, 34].

Також інтерв'ю та розмова, обидва поняття діалогічного характеру, але у розмові набагато частіше вживають сигнали підтвердження (acknowledgement tokens), в той час у інтерв'ю використання таких сигналів доволі обмежене [39, 108-124]. Також діалогічний характер має близький до інтерв'ю жанр ток-шоу. Саме ток-шоу найважче розрізнити між інтерв'ю, адже і для ток-шоу у більшій чи меншій мірі характерна структура питання-відповідь. Зокрема М. Човганюк подає наступне визначення ток-шоу: «Ток-шоу визначаємо як особливий вид діадичного інформативно розважального напівінституційного дискурсу, що спрямовується, з одного боку, на отримання інтерв'юером (адресантом) певної інформації від інтерв'юйованого (адресата), а з іншого – на передачу цієї інформації в усній формі за допомогою системи телевізійної трансляції, представлений такими головними жанрами, як політичне ток-шоу, ток-шоу з експертами та ток-шоу з зіркою, і регулюється стратегіями та тактиками учасників спілкування» [32, 170-171]. Втім подане визначення не ілюструє різниці між ток-шоу та інтерв'ю. Попри те, що інтерв'ю схильне до гібридизації, науковці, зокрема А. Яковець та Дж. Шилко-Квас пропонують розрізняти ці два поняття, наголошуючи, що чітку межу між ними провести неможливо [35, 105; 54]. Водночас М. Василенко каже, що ток-шоу є похідним жанром від колективного інтерв'ю, який зміг сформуватись завдяки певним політичним тенденціям [6, 175]. Яковець же розуміє ток-шоу як жанр, якому найбільше характерні розважальний характер та видовищність. А до основних елементів прираховує наявність «ведучого-рефері», учасник або учасники (опоненти), глядачі у студії, які теж можуть залучатись до дискусії. Також Яковець розрізняє такі види ток-шоу як розмовні, ігрові, постановочні шоу [35, 105]. Доречно

згадати польську дослідницю Дж. Шилко-Квас, яка порівняла та навела параметри розрізнення інтерв'ю та ток-шоу:

- а) інтерв'ю має кілька планів знімання камери, а ток-шоу надає більше різноманіття та динаміки кадрів;
- б) теми до обговорення подібні, однак у ток-шоу теми більш контраверсійні, атипові та більш інтимні;
- в) зазвичай аудиторія в інтерв'ю мовчить, а у ток-шоу аудиторія бере активну участь у шоу;
- г) у інтерв'ю інтерв'юер більше схожий на пасивного спостерігача, в той час як ведучий ток-шоу входить у особистісні відносини із інтерв'юером;
- г) інтерв'ю зазвичай ведуться у прямому ефірі, а ток-шоу записані перед ефіром [4, 7-8].

Хочемо наголосити, що подібне розрізнення є умовним і немає чіткої межі між інтерв'ю та ток-шоу, адже на стику ми можемо бачити інтерв'ю із запозиченими практиками із ток-шок і навпаки. Зрештою і дослідниця Дж. Шилко-Квас каже, що, серед проаналізованого матеріалу, змогла виокремити польських журналістів, які вдало балансують на межі обох жанрів [54, 8]. Із лінгвістичної перспективи, Херітадж та Клейман помітили, що у ток-шоу вищезгадані сигнали згоди (acknowledgement tokens) більш частотні ніж в класичних інтерв'ю, водночас менш часті ніж у звичайній розмові. Це пояснюється тим, що ток-шоу створені, щоб симулювати більше розмовну взаємодію. Від подібних сигналів згоди інтерв'юери у класичному інтерв'ю утримуються заради підтримки нейтрального ставлення, неупередженості [39, 108-124]. Можемо припустити, що ведучі ток-шоу через сигнали згоди будують ліпший рапорт, вербалізують емпатію, та досягають більшої інтимності, експресивності, розкутості у розмові із гостем.

Існують більш загальні та більш деталізовані способи класифікації інтерв'ю на види. До прикладу, професор В. Здоровега критикує дрібний поділ інтерв'ю на види,

до прикладу інтерв'ю-монолог, інтерв'ю-звіт, інтерв'ю-діалог та інші [12, 175], (цю класифікацію ми подамо нижче) і вважає, що найліпше розділити інтерв'ю на три групи: оперативно-інформаційні, цікаво-розважальні, пізнавально-аналітичні [12, 175]. Такий розподіл допомагає зрозуміти основне змістове навантаження цілісного тексту інтерв'ю та яку цінність дане інтерв'ю має для аудиторії, що виражається у словах інформаційні, цікаві, розважальні та пізнавальні, що може також трактувати як функції інтерв'ю. Дані функції збігаються або корелюють із функціями публіцистичного дискурсу. Із порівняння інтерв'ю та ток-шоу ми побачили, що існує певний ступінь інтимності, що також відповідає функціям публіцистичного дискурсу. Окрім вищезгаданих функцій, Херітадж та Клейман вважають, що інтерв'ю є певною ареною, де виконують основні демократичні функції, адже через інтерв'ю розпитують про офіційні політики, виявляють хиби і таким чином притягують політиків до публічної відповідальності або відбувається регулювання параметрів публічної дискусії, а для успішного політика тепер важливо не тільки давати промови, а також вміти відповідати на питання під час інтерв'ю [39, 2].

Подібну класифікацію до В. Здоровеги наводить Г. Апалат базуючись на фактичному матеріалі дисертаційного дослідження, в результаті аналізу науковиця вивели три основні види/фрейми інтерв'ю у пресі:

- а) інтерв'ю-повідомлення;
- б) інтерв'ю-точка зору;
- в) інтерв'ю-повідомлення і точка зору [1, 45-47].

Хоч науковиця досліджувала інтерв'ю у пресі, однак ми вважаємо, що ця класифікація може бути застосована для інтерв'ю як жанру в принципі. На подібні три типи інтерв'ю розділяє професор М. Халер, його цитує Н. Симоніна:

- а) інтерв'ю коротке, що фокусується на події/проблемі;
- б) інтерв'ю, орієнтується на особу і проблему, розкрити не тільки події/проблемі, а також особі її діях чи мисленню;

в) інтерв'ю, що фокусується на особі [27, 180].

Також ці основні види мають певні під-види. Зокрема, науковиця виділила, що до композиційної структури тексту-інтерв'ю у пресі належить інтерв'ю-звіт та інтерв'ю-текст у різному співвідношенні та у різному порядку поєднані. Інтерв'ю-текст це виклад оснвого матеріалу, а інтерв'ю-звіт – це подання основного змісту інтерв'ю та додаткова інформація стосовно інтерв'ю [1, 71-78]. Науковиця розділяє тексти-інтерв'ю за співвідношенням тексту-інтерв'ю та інтерв'ю-звіту на інфільтровані, контаміновані, амальгамовані та акомодовані, де інфільтровані інтерв'ю мають найменшу кількість елементів інтерв'ю-звіту, амальгамовані – найбільшу кількість інтерв'ю-звіту, а акомодовані втрачають будь-який зв'язок із ознаками текстів-інтерв'ю і сприймаються як звіт [1, 82-92]. Тобто акомодовані тексти – це такі тексти, які створюються за допомогою методу інтерв'ю, адже Г. Апалат каже, що саме «акомодовані інтерв'ю-тексти не друкуються під рубрикою INTERVIEW» [1, 92].

За формою інтерв'ю може бути представлене як елемент у іншому жанрі журналістського тексту, або як повноцінний інтерв'ю-текст [35, 166; 27, 180-181]. Н. Симоніна наводячи класифікацію за формулю спирається на універсальний поділ інтерв'ю за М. Халером та виділяє такі чотири типи:

- а) повідомлення з синхронном (цитатою);
- б) кореспонденція з інтерв'ю-додатком;
- в) власне інтерв'ю;
- г) інтерв'ю-портрет [27, 180-181].

Можемо побачити, що перших два види, інтерв'ю є елементом у іншому матеріалі, слугує додатком, в той час як інші два види – це інтерв'ю як цілісний, самостійний текст. Інтерв'ю як елемент, як складова інших журналістських матеріалів, виділяє також у своїй класифікації М. Монтгомері. Оскільки науковець досліджував саме телевізійне інтерв'ю, то подальші характерні параметри стосуються саме телевізійних інтерв'ю. Науковець каже, що уривки інтерв'ю часто використовують як засіб

прямого цитування. У телевізійний матеріал, де елемент із інтерв'ю використовують як цитату, не представляють інтерв'юйованого, його ім'я та роль вказані у плажці на відео, також у цитаті зазвичай не чути і не видно інтерв'юера, який ставив запитання [47, 176-177]. Інтерв'ю як елемент або графічне оформлення цитат у інтерв'ю розглядають у своїй наукових працях Г. Крижанівська та Г. Апалат [16; 1].

Також бачимо, що класифікація Халера дуже подібна до класифікації Апалат. Якщо і надалі розглядати аудіо-візуальний аспект інтерв'ю, то доречно згадати, що коротка форма інтерв'ю є нетривалою у часі, зокрема синхрон (цитата), як частина новинного сюжету займає від 10-12 до 30-40 секунд [27, 181]. Із нашого практичного досвіду роботи на телевізійними сюжетами, редактор наполягає, щоб синхрон не був довшим ніж 20 секунд, в крайньому випадку 30. Ця необхідність пошуку якомога коротшої форми редактор пояснював коротким фокусом уваги аудиторії. Також, якщо подавали все ж синхрон на 30-35 секунд, то посередині синхрону йшла перебивка, себто інші кадри за релевантною темою, щоб утримати увагу аудиторії. Синхрон використовують не тільки для сюжету, розгорнутого інформаційного матеріалу, але й для БЗ, тобто усне повідомлення, де спершу йде коротка інформація озвучена журналістом (акомодований текст за термінологією Г. Апалат), а потім подіють синхрон, себто релеванту цитату експерта, очевидця чи іншої компетентної особи. Власне інтерв'ю може тривати від 3-5 хвилин до 20-40 хвилин [27, 181]. Щодо форми інтерв'ю Н. Симоніна відзначає структурно-копозиційну відмінність від синхрону (цитати), де зазвичай аудиторія чує лише уривок із прямої мови інтерв'юйованого, в той час переглядаючи інтерв'ю як самотійний продукт, глядач чує питання інтерв'юера та відповіді інтерв'юйованого, найчастіше записується у студії [27, 181]. Синхрон, або цитата завжди попередньо записані, а власне інтерв'ю може бути попередньо записаним, або виходити в ефір наживо [27, 181]. Говорячи про інтерв'ю, як елемент інших матеріалів, варто також зауважити таку здатність інтерв'ю ставати джерелом новинних приводів. Адже інтерв'ю із відомими особами можуть розбирати на цитати і на основі отриманої інформації створювати короткі інформаційні повідомлення для широкого загалу [52, 11].

У контексті сучасної журналістики тональність інтерв'ю становить один із ключових параметрів його типології, визначаючи емоційно-стильову домінанту комунікації, баланс між нейтральністю та викликом, а також сприйняття аудиторією. Згідно з класифікацією Барбари Елісон, яку наводить Симоніна, телевізійне інтерв'ю поділяється на три основні типи за тональністю: жорстке, м'яке та емоційне [27, 182-183]. Жорстке інтерв'ю передбачає конфронтаційний або полемічний характер, типовий для спілкування з офіційними особами, політиками чи бізнес-лідерами щодо актуальних питань політики, економіки чи корпоративної діяльності. Жорсткість визначається у питаннях інтерв'юера, їх формулюванні, буває, що подібні інтерв'ю набувають форми протистояння, коли журналіст відстоює власну позицію або перевіряє заяви ньюзмейкера на достовірність. М. Шудсон пише, що хоч між інтерв'юером та інтерв'юйованим можуть виникати довіра, прихильність та вірність, незважаючи на це напруга через різні спрямованості комунікативних цілей журналіста та гостя пересилить прихильність (human bond) [52, 76]. Про конфлікт цілей інтерв'юера та інтерв'юйованого кажуть Херітадж та Клеман та називаються такий прояв конфронтаційним [39, 31]. Окрім конфронтаційності науковці наводять ще іншу характеристику тональності інтерв'ювання, а саме – неупереджена або об'єктивна тональність. Тож важливо для журналіста уміти зберігати баланс між конфронтаційністю та неупередженістю задля забезпечення фактичної точності та балансу перспектив, уникаючи ролі пасивного провідника інформації [39, 29-59].

Конфронтаційний стиль інтерв'ювання більш характерний для інтерв'ю із політиками. На противагу цьому, м'яке інтерв'ю характеризується узгодженістю, невимушеністю та відсутністю ворожості. М'які інтерв'ю зазвичай проводять зі свідками подій, експертами, митцями чи шоуменами, які розкривають професійний досвід чи творчий процес [27, 182-183]. Така тональність відповідає принципу об'єктивності як неупередженості, де журналіст зберігає нейтральність, повагу до фактів і позицій співрозмовника, сприяючи їх об'єктивному представленню в публічному просторі. Баланс між цими двома нормами — неупередженістю та

готовністю до виклику — формує індивідуальний стиль інтерв'юера та його публічний імідж [44, 59].

Окремо виокремлюється емоційне інтерв'ю, орієнтоване на висвітлення людського виміру трагічних подій: журналісти спілкуються з жертвами злочинів, нещасних випадків чи їхніми рідними, що вимагає особливої чутливості, емпатії та уникнення тиску [27, 182-183]. Цей тип виходить за межі традиційного балансу об'єктивності, акцентуючи на гуманістичному аспекті журналістики. Також до емоційного інтерв'ю можемо прирахувати гумористичне інтерв'ю, адже гумор викликає яскраві емоції в аудиторії. Гумористичні інтерв'ю мають ознаки сатири, скепсису та іронії [6, 183], а в англійському публіцистичному дискурсі існує такий жанр як *mockumentary*, де гумористичне інтерв'ю є частиною інформаційно-розважальної документальної програми [41].

Водночас американська дослідниця Керол Річ пов'язує тональність із типом новин: «жорсткі» новини (*hard news*) — термінові, конфліктні, офіційні — корелюють із жорстким інтерв'ю, тоді як «м'які» (*soft news*) — менш термінові, розважальні чи суспільно-цікаві — відповідають м'якій тональності [27, 183; 6, 189].

Дослідник М. Монтгомері виділяє такі типи інтерв'ю як інтерв'ю із метою притягнення до відповідальності (*accountability interview*), інтерв'ю про досвід (*experiential interview*), інтерв'ю із експертом (*expert interview*) та інтерв'ю із особою представника організації (*affiliated interview*). Характеризуючи *accountability interview*, М. Монтгомері каже, що це зазвичай інтерв'ю із політиками, йому характерна конфронтаційність і саме цей тип інтерв'ю є добре дослідженим [47, 148]. Інтерв'ю записується, а відповідно до слів інтерв'юйованого завжди можна повернутись, саме через це інтерв'юйованого можна притягнути до публічної відповідальності за його слова [52, 75; 39, 48; 47, 148-155]. Саме в цьому типі інтерв'ю, інтерв'ювані вдаються до ухильності та уникань прямої відповіді [44, 65]. Інтерв'ю про досвід (*experiential interview*) має в собі дві категорії, звичайний досвід відомих людей, а також інтерв'ю із свідками або тими, хто вижили. Як бачимо із характеристик вище, перший вид характеризують як м'який, дургий як емоційний,

про це ж говорить і М. Монтгомері [47, 155-170]. І врешті інтерв'ю із експертами можемо віднести до м'яких, адже часто експетри забезпечують аудиторією певними деталями із галузі про явище чи події. Однак найліпше подібний тип інтерв'ю охарактеризувати як неупередженість та об'єктивність [47, 170-176]. Отже, тональність інтерв'ю не є статичною рисою, а формується на перетині комунікативної мети, типу співрозмовника, медіаформату та етичних норм. Вона слугує інструментом регулювання довіри аудиторії, легітимності журналіста та глибини розкриття теми, залишаючись динамічним елементом сучасної медіакомунікації.

Основними учасниками інтерв'ю є інтерв'юер та інтерв'юований. Серед вивчених нами джерел інтерв'юер зазвичай один, рідко може бути кілька інтерв'юерів, а кількість інтерв'юованих може варіюватись від одного до декількох. Це залежить від виду та особливостей певного виду інтерв'ю. Наступні види інтерв'ю передбачають одного інтерв'юера та одного інтерв'юованого: оперативне інтерв'ю, інтерв'ю-репортаж, інтерв'ю-звіт, інтерв'ю-монолог (офіційно-протокольне, сповідь), інтерв'ю-портрет або інтерв'ю зарисовка, бліц-інтерв'ю, гумористичне інтерв'ю [6, 172-198]. Два інтерв'юованих та один журналіст: інтерв'ю-конфронтація, гумористичне інтера'ю та портретне інтерв'ю [6, 172-198]. Двоє і більше інтерв'юованих, а також для наступних видів інтерв'ю може бути характерним кілька журналістів: інтерв'ю-круглий стіл, ток-шоу, прес-конференція, інтерв'ю-звіт, бліц-інтерв'ю [6, 172-198].

Науковці підкреслюють тріадні взаємини між інтерв'юером, інтерв'юованим та аудиторією, де останню називають «аудиторія, що підслуховує» [52, 75; 39, 97]. Водночас часто говорять, що кількість учасників залучених до процесу можна розширювати, адже також важливу роль має медіа, інтситуції, які інтерв'юера представляє та інші [52, 74-76]. Однак найважливішими є тріадний зв'язок між інтерв'юером, інтерв'юованим та аудиторією. Адже інтерв'ю як журналістський матеріал націлений на певну аудиторію, а журналіст виступає своєрідним медіатором, адже він веде розмову із інтерв'юованим і водночас дбає про інтереси аудиторії та за тим, щоб інформація, яку дає інтерв'юований була доступною для широкого

загалу [35, 77; 9, 101-102; 3, 106-107; 33, 119]. М. Шудсон каже, що інтерв'ю це певного роду демонстрація інтимного зв'язку із сильними світою цього [52, 91]. Феномен аудиторії, що підсуховує базується на розумінні інтерв'ю як певної форми знеособленого, а більш точно анонімного спостереження, де аудиторія спостерігає за людьми (інтерв'юером та інтерв'юйованим) до яких в переважній більшості у них нема власного, безпосереднього зв'язку [52, 89-90]. С. Клеман та Дж. Херітадж розглядають інтерв'ю як поєднання міжособистісного спілкування (інтерв'юер та інтерв'юйований) та знеособленої комунікації, як результат спрямованості інтерв'ю на широку аудиторію.

Як публіцистичний дискурс вважають інституційним, саме інтерв'ю згідно Г. Апалат інституційного дискурсу однак науковиця зауважує, що іноді тексти-інтерв'ю у пресі можуть належать до напівінституційного дискурсу [1, 33-35]. Також Клейман та Херітадж попри спонтанність та непередбачуваність інтерв'ю зараховують його до інституційного дискурсу [39, 6]. М. Човганюк розглядаючи ток-шоу Ларрів Кінга відносить його до напівінституційного дискурсу [32, 49-50]. Взаємодія під час інтерв'ю є набором базових інституційних практик, що відбилися на формі інтерв'ю, яке складається із вступу, основної частини та кінцівки, де вступ та кінцівка особливо орієнтовані на аудиторію [39, 59-60, 97]. Отож інституалізація інтерв'ювання виявило назагал нову форму комунікації між інтерв'юером та інтерв'юйованим, де аудиторія пристує лише в уяві [52, 49]. Власне інституційність, яка як бачимо характерна для інтерв'ю є характерною для публіцистичного дискурсу також.

1.2.3. Засади створення інтерв'ю.

Окрім типології інтерв'ю, важливо оглянути засади створення інтерв'ю, певні передумови та критерії. В цьому підрозділі наша увага буде сфокусована на інтерв'юері. Для будь-якого інтерв'юера важлива підготовка до інтерв'ю. У літературі розпізнають три типи підготовки до інтерв'ю: загальна, конкретна та психологічна [12, 95]. Загальна підготовка включає особистісний розвиток інтерв'юера [12, 95] та розвиток його комунікативних навичок, закорема й розвиток мовних компетенцій також. Конкретна підготовка складається із визначення мети

інтерв'ю, дослідження теми, продумування запитань, також владнання всіх організаційних питань [12, 95-96]. Психологічна підготовка полягає у вивченні особистості інтерв'юйованого, його вдачі, звичок та ставленні до журналістів [12, 95-96].

А. Яковець зосередився на переліку необхідних інструментів для тележурналіста, щоб провести інтерв'ю. Такий перелік можемо сприймати як пункти конкретної підготовки до інтерв'ю. Ці настанови передані у кількох переліках: «17 пунктів про що потрібно пам'ятати в інтерв'ю», «Десять «сметрних гріхів» журналіста під час інтерв'ю» та «Компетентність у роботі журналіста» [35, 78-79]. Ми розглянемо лише перелік 17 пунктів, адже інші переліки перегукуються із цими пунктами. Отже, 17 пунктів перелік подано без структуризації, яка могла б полегшити сприйняття, тому ми вирішили розбити ці пункти на категорії за етапами проведення інтерв'ю. Перший **етап підготовчий**, який включає наступні пункти:

- а) чітке розуміння теми. проблематики і співрозмовника (пункт 1) [35, 78];
- б) дослідження теми, щоб виявити аспекти, які ще не висвітлювались, або були висвітлені не достатньо, ознайомитись із попередніми інтерв'ю гостя, аби не повторюватись і інтерв'ю привносило новизну, знати погляди гостя на релевантні теми (пункт 2, пункт 5 та пункт 3) [35, 78];
- в) створити попередній план розмови, але розуміти, що можна відхилитись від нього та імпровізувати (пункт 6) [35, 78];
- г) не надсилати запитання заздалегідь (пункт 15) [35, 78], з чого розуміємо, що можна окреслити тему наперед, але не давати перелік питань.

Другим етапом є **проведення інтерв'ю** (на телебаченні):

- а) «ставити запитання, що спонукають співрозмовника думати» (пункт 4) [35, 78];
- б) починати з професійних тем, потім про особисте (пункт 7) [35, 78];
- в) лаконічно ставити запитання (пункт 8) [35, 78];

- г) заповнювати паузи питаннями, щоб гість не повторювався (пункт 9) [35, 78];
- г) стежити за суперечливими заявами інтерв'юйованого (пункт 13) та за необхідності «перепитувати, якщо співрозмовник втікає від питань» (пункт 14) [35, 78];
- д) "сприяти розмові за допомогою жестів" (пункт 16) [35, 79].

Наступні три пункти стосуються **поведінки та ставлення журанліста**, того як він проявляє себе під час інтерв'ю:

- а) поведінка відповідає формату, щоб уникнути непорозумінь (пункт 10) [35, 78];
- б) слідкувати за часом (пункт 11) [35, 78];
- в) залишатись неупередженим, не виказувати емоцій (пункт 12) [35, 78].

І врешті **по завершенню інтерв'ю**, особливо, якщо інтерв'ю є частиною іншої програми, а не самобутньою програмою, то аутальним є пункт про честиний монтаж, тобто правдиве, не викривлене відтворення дійсності [35, 79].

Василенко поділяє створення конкретного інтерв'ю матеріалу на 5 етапів:

- а)перший: вивчення гостя;
- б) другий: підготовка, що зосереджена на змісті інтерв'ю, підготовка запитань, продумвання можливих відповідей;
- в)третій: запрошення інтерв'юйованого та організація зустрічі;
- г) четвертий: вслане проведення інтерв'ю, автор наводить підбіні настанови для інтерв'юера, які подає А. Яковець;
- г) п'яти'й: робота над редагуванням та монтажем інтерв'ю після запису, затвердження фінальної версії із інтерв'юйованим, адже він є рівноправним співавтором [32, 184-191].

Також Яковець виділяє чотири аспекти компетентності жуоналіста: раціональний (знання справи, загальна та професійна ерудованість, емоційний (зацікавлення у розкритті теми, щирість і правдивість), поведінковий (вільно

володіти темою, імпровізувати, не часто користуватись заготовками) та ставлення до аудиторії (повинен поважати і знати аудиторії, ставитись не як до маси, а як до окремої людини [35, 79]. У наступному розділі ми побачимо як ці рекомендації відбиваються у формі інтерв'ю та кожному елементі загальної композиції.

Врешті основним питанням постає знову ж таки баланс між конфронтаційністю та неупередженістю та об'єктивністю. Науковці вважають, що співвідношення цих параметрів формує стиль журналіста.

Інтерв'юер конвенційно задає питання, інтерв'юований відповідає. Конфронтаційність або неупередженість буде проявлятися у журналістських питаннях [39, 96] так само як і цікавість журналіста до предмета розмови, до особи. Клейман та Херітадж підкреслюють асиметричний розподіл ресурсів інтерв'юера та інтерв'юованого для атак та захисту [39, 96]. Шудсон про проявлення влади під час інтерв'ю зі сторони інтерв'юера та інтерв'юованого каже, що влада обох збалансовується важілями, які кожна із сторін може застосовувати супроти один одного. Інтерв'юер та його репутація і добробут залежать від слів, поглядів інтерв'юованого, а той час як потреба інтерв'юованого в публічності та визнанні, а також власна публічна вразливість надають владу інтерв'юеру. Кожна із сторін при застосуванні своєї влади, може потенційно заподіяти шкоду [52, 75]. Справді, для інтерв'юера важливо, щоб аудиторії було цікаво, адже максимальне залучення уваги аудиторії одна із основних цілей ставлення інтерв'ю. В той же час для інтерв'юованих важливе публічне проявлення себе, своїх поглядів, своїх історій та досвідів. Кожна із сторін переслідує свої цілі. Шудсон каже, що не зважаючи на такий розподіл влади і взаємну можливість завдати шкоди один одному, в інтерв'ю можуть з'являтися рівна довіра, захоплення та відданість. Також Шудсон визначає взаємовигоду, як одну із норм інтерв'ю. Однак взаємовигода не обов'язково означатиме рівність чи комінкацію. Основою в інтерв'ю є напруга між силами, які спрямовують інтерв'юера та інтерв'юованого в різні напрями і конфліктуючі цілі [52, 75-76].

Прототип новинного інтерв'ю, за Клейманом і Херітаджем, визначається чотирма рисами: журналіст залишається професіоналом, не перетворюючись на адвоката чи шоумена; співрозмовники пов'язані з актуальними подіями як ключові актори чи експерти; аудиторія пасивна; обговорення фокусується на недавніх подіях і ведеться переважно через запитання-відповіді [39, 7]. Ці рамки забезпечують інституційну легітимність жанру, де конфронтаційність слугує не самовираженню, а публічному інтересу, а неупередженість — основою довіри. Г. Аплат також надає характеристики прототипового інтерв'ю-тексту, де інтерв'юований передає повідомлення:

а) про проблему або проблеми;

б) про шляхи розв'язання, або погляди інтерв'юованого на проблему;

та інтерв'юер передає інформацію про власне інтерв'ю та інтерв'юованого та/або проблему яку обговорюють в інтерв'ю. Науковиця також зазначає, що конкретні інтерв'ю тексти по-різному сполучають ці протитипові характеристики [1, 71].

Засади створення інтерв'ю ґрунтуються на комплексній підготовці інтерв'юера, чіткій етапній організації процесу та професійній компетентності. Центральним є баланс між конфронтаційністю й об'єктивністю, що формує стиль журналіста, враховуючи взаємну владу сторін, їхні цілі та потенціал як напруги, так і довіри.

1.3. Композиційна структура та функції мовних засобів у інтерв'ю.

Попри розмаїтість видів інтерв'ю науковці стверджують, що інтерв'ю в своїй суті завжди має риси, які залишаються незмінними. Шудсон каже, що впродовж історії функціонування інтерв'ю його риси змінювались, однак все одно можна виділити кілька загальних норм, очікувань та незмінну структуру [52, 74]. Одна із найважливіших – це форма взаємодії між інтерв'юером та інтерв'юованим через питання та відповіді, про яку ми писали в попередньому підрозділі. Саме такий вид взаємодії є основою будь-якого інтерв'ю не залежно від того чи аудиторії представлять повну форму чи лише частину. Надалі ми приділимо особливу увагу композиційній структурі інтерв'ю як самостійного матеріалу, адже саме такі інтерв'ю

створював Ларрі Кінг. У подібних інтерв'ю зміст матеріалу формують разом інтерв'юер та інтерв'юваний незалежно від того чи вони дотримуються принципів співпраці чи конфлікту [44, 57].

Організація композиційної структури, змістове наповнення та стиль конкретного тексту поєднані з певною сферою комунікації, а також визначається особливостями та природою тієї сфери в межах якої вони функціонують [2, 60]. Ми побачили у попередніх підрозділах, що інтерв'ю як частина публіцистичного дискурсу містить в собі його риси та характеристики. Відповідно стиль та структура інтерв'ю зумовлені загальною організацією та особливостями публіцистичного дискурсу. Узагальнену організацію текстів, що належать до публіцистичного дискурсу подає З. Дмитровський:

- а) публіцистичний заспів, що задає тон, створює настрій;
- б) публіцистичний відступ, що дає простір журналісту додати важливі додаткові важливі деталі;
- в) публіцистична теза, що передає основну думку;
- г) публіцистичний висновок, що органічно впливає із тези та підсумовує [9, 116], а також дає відчуття завершеності.

Подібно до структури публіцистичних текстів різних жанрів, які мають початок та завершеність, так і журналістський інтерв'ю-текст має схожу структуру. Г. Апалат наводить наступну композиційно-структурну організацію інтерв'ю-текстів у пресі:

- а) основний заголовок;
- б) другорядний заголовок;

1) цитата

- в) вступна частина;
- г) основна частина;
- г) ілюстрація [1, 96].

Також науковиця наголошує, що певна частина текстів-інтерв'ю містить усі вищевказані елементи, але є також інтерв'ю-тексти, де певні складники можуть бути опущені [1, 96]. Х. Дяків, розглядаючи відеоінтерв'ю як мовленнєвий жанр та цитуючи Швеця, наводить наступні складові композиційно-структурної організації: «вступ, основна частина, висновок, тематичне розгортання (монотематичне, політематичне), цільова спрямованість інтерв'ю, вербальні та невербальні складові взаємодії комунікантів, дотримання норм (етикетних, мовних), динаміка діалогу, обсяг інтерв'ю, типи мовних актів» [10, 23-24].

Дослідниця Г. Крижанівська аналізуючи композиційну структуру інтерв'ю-монологу у пресі бере за основу для аналізу структуру текстів-нарративів за В. Лабовим: резюме, інтродукція, ускладнення, розв'язка, оцінка та кода. Домлдіниця каже, що резюме відповідає структурній частині вступу інтерв'ю, адже повідомляє про головну подію та тему [16, 51]. Не дивно, що авторка обирає саме цю структуру для аналізу, адже відповідність цієї структури для контексту інтерв'ю типу монологу і досвіду, свідків (experiential) помітив також М. Монтгомері і теж під час аналізу спрився на структуру запропоновану Лабовим [47, 160]. Також Монтгомері відзначити, що інтерв'ю із свідками подій наближаються до форми репортажу [47, 159]. Г. Крижанівська, як і А. Апалат, зауважує оформлення друкованого матеріалу та наявність фото як невербальних компонентів [16, 47-54]. Для опису функціонально-сміслової організації жанру інтерв'ю-монологу науковиця співвідносить елементи текстів нарративів із журналістським описом інтерв'ю текстів для преси: заголовок та вріз співвідносить із резюме, вріз також відображає елемент інтродукції, основний текст містить в собі інтродукцію, ускладнення, розв'язку, оцінку та коду [16, 56].

Як бачимо вище способи розподілу будуються довкола вступу, основної частини та завершення і саме цей поділ узгоджується з модулярним підходом до аналізу усного мовлення, де структурна організація дискурсу — зокрема сегментація на вступ, основну частину та завершення — сприяє зв'язності та логічності тексту, оскільки вищі рівні аналізу (T-units, макросинтаксис) інтегрують синтаксичну, прагматичну та текстову інформацію [49].

Інтерв'ю як дискурсивна практика має свою організацію та будується згідно із певними правилами, а хід інтерв'ю визначається здебільшого соціально важливою темою та учасниками інтерв'ю [33, 119]. Дослідники інтерв'ю кажуть, що інтерв'ю як цілісний журналістський матеріал частіше організовують більше інтерактивно ніж тематично [39, 13]. Тобто зміст інтерв'ю частіше вибудовується в процесі взаємодії інтерв'юера та інтерв'юйованого, де відбувається «покроковий розвиток інтерв'ю» [33, 119], ніж за попередньо створеною тематичною схемою. Між частина інтерв'ю потрібно здійснювати перехід, щоб це було логічно та зрозуміло для аудиторії. Окрім переходів, важливо як саме кожне інтерв'ю починають та завершують. Тому існують певні дискурсивні практики, які допомагають розпочинати, вести перехід між частинами та завершувати інтерв'ю. У демакоратичних країнах також є необхідність для засобів управління переходів між репліками та визначення як довго, та хто може говорити [44, 56]. Твердження про інтерв'ю в демократичних державах та на протипагу тоталітарних, може бути зумовлене тим, що у тоталітарних переважають офіційно-протокольні [6, 178], а у демократичних є необхідність для різноманіття проявлення думок. Отже, в основному інтерв'ю розділяють на вступну, основну та заключну частини. Надалі ми розглянемо їх розглянемо детальніше.

1.3.1. Вступна частина інтерв'ю: структура, функції та мовні засоби вираження.

У вступі подають інформацію, яка спрямована повністю на аудиторію. Це спосіб встановити зв'язок із аудиторією, захопити їх увагу, зацікавити [39, 59-60; 1, 96-104; 16, 57]. Попереднє твердження справедливе для всіх повноцінних інтерв'ю незалежно від каналу реалізації інтерв'ю. Для преси ця частина виділена графічно і представлена у основному заголовку, другорядному заголовку та вступі (lead-in) [1, 96]. Крижанівська співвідносить заголовок та вріз із частинами резюме та інтродукції [16, 57]. Відеоінтерв'ю, зокрема й інтерв'ю для телебачення, характерний монологічний вступ, який цілком направлений на аудиторію [4, 59-60]. Зазвичай цій частині інтерв'юер представляє інтерв'юйованого, теми, які будуть обговорювати, надає контекст, тобто необхідні деталі, щоб окреслити тло. Із першим питанням уже розпочинається основна частина інтерв'ю. С. Клейман та Дж. Херітадж виділяють

такі копозиційні елементи телеінтерв'ю, як заголовок (headline), контекст (background) та введення (lead-in) [39, 59-60].

Основна мета заголовка – притягнути увагу аудиторії, зацікавити їх обговоренням, що буде розгортатись [39, 60]. Г. Апалат вважає, що заголовок є поліфункціональним, і наводить іще додаткові функції, а саме: номінативну, інформативну, експресивно-апелятивну, рекламну (зацікавити, та привернути увагу), орієнтувальну та розділову [1, 98-105; 16, 58-59]. Зокрема остання функція особливо актуальна для інтерв'ю, які реалізують у пресі чи інтернет-медіа, де є можливість просканувати різні заголовки та обрати цікавий матеріал для читання.

Ми вирішили синтезувати розрізнення заголовків за Клейманом та Херітаджем й Апалат, адже по суті вони дуже близькі, але є певні нюанси, які варто викласти. Отже, заголовки за Клейманом та Херітаджем можуть:

- а) складатись із одного речення, що стисло викладає тему;
- б) складатись із запитання або неоднозначного твердження, щоб викликати додатковий інтерес;
- в) складатись із речення, яке викладає тему і також вказує, хто саме запрошений інтерв'юований є, щоб знайоме, відоме ім'я спрацювало як гачок, привернення уваги [39, 60-63].

В результаті дослідження Г. Апалат виділила такі заголовки: заголовок резюме, заголовок-цитату (дослівне відтворення слів респондента) та заголовок-лозунг або заголовок «світла пляма» (highlight) (передає найяскравішу думку автора) [1, 99]. Також текст-інтерв'ю у персі може бути подані без заголовків, тоді функції заголовока виконують інші структурні елементи інтерв'ю [1, 103]. Далі Г. Апалат розбирає такі категорії як ступінь орієнтувальності заголовка (орієнтувальний, обмежено орієнтувальний та неорієнтувальні), спрямованість заголовка (на основний текст, на інтерв'юованого або на обидва показники) [1, 99-103]. М. Монтгомері відзначає, що у заголовках допустимий певний рівень неточності [47, 154].

Мовні засоби, які використовують у заголовку, відбивають ставлення інтерв'юера до теми чи інтерв'юйованого. Також дослідниця виділяє такі мовленнєві акти, як квеситиви, константиви, директиви та менасиви, як такі, що вживаються у заголовках. Найчастотнішим мовленнєвими актами у заголовках є константив, який представлений простими односкладними реченнями, простими двоскладними реченнями, еліптичними та складними реченнями [1, 104-105]. Цей перелік синтакстичних моделей заголовків розширює Г. Крижанівська і додає сегментоване речення та ізольоване підрядне речення [16, 61]. Такі ж синтаксичні засоби вираження у інтерв'ю помітила Саламатіна: еліптичні речення, речення із підрядним та сурядним зв'язком, використання прямої мови (заголовки цитати) або непрямої мови. Варто зазначити, що дослідниця називаючи ці синтаксичні засоби не орієнтується лише на заголовоки, але каже, що вони характерні для всього текст-інтерв'ю опублікованого у пресі [25, 58]. Серед дослідженого матеріалу Г. Крижанівська помітила, що інверсія, риторичний прийом, є присутній у 22% заголовків, що є одним із способів додати експресивність та виразити емотивність [16, 66-67].

Г. Крижанівська приділяє увагу не лише синтаксичній організації заголовків, а також семантичним та прагмалінгвістичним рисам заголовків у інтерв'ю-монологів. В першу чергу використання особового займенника І та його форм, слова із сильними асоціативними полями, метафори, алюзії, заперечення та протисавлення, що надають приятельський тон матеріалам інтерв'ю-монологів. Науковиця дослідила, що аргументативність проявляється у використанні квантифікованих одиниць, параметральних прикметників, іменників-назв сутностей та одиниці виміру. Тобто заголовки інтерв'ю-монологів у пресі синтезують приятельський тон та аргументативність [16, 67-73].

Другорядний заголовок, або другорядний заголовок-цитата корелює із структурним елементом, який подають Херітадж та Клейман під терміном контекст (background information). Надаючи релевантну, додаткову інформацію, інтерв'юер вводить аудиторію в курс справи, активує їхні загальні знання про світ, події та новини. Мовленнєво перехід від основного заголовка до контексту у теле-інтерв'ю

можна помітити у тенденції до збільшення описовості, а іноді може виражатись також у переході до інших часових форм дієслів або темпоральних референсах [39, 62-63]. Г. Апалат вважає, що другорядні заголовки також найчастіше виражаються константивними мовленнєвими актами та спрямовані на респондента, тому інтерв'ю, на тему і респондента і другорядні заголовки виконують орієнтувальну функцію [1, 106]. Те, що Апалат називає другорядним заголовком у Крижанівської названо вріз, який виконує функцію «резюме» та є емотивно-оцінно забарвленим. Часто у врізі інтерв'ю-монологів використовують складно-підрядні означальні речення із прислівником *how*, метафоричні конструкції, умовний спосіб у питальних конструкціях, різні емоційні конструкції, квантифікатори, емотивно-оцінну лексику та прислівники-інтенсифікатори [16, 73-80].

Врешті останнім композиційним елементом вступу є введення або, як це називає Апалат, вступ (*lead in*) [1; 4]. Введення, або також підводка, може бути коротким чи довгим, містить інформацію про інтерв'юйованого, а також кваліфікації чи ролі інтерв'юйованого, що релевантні для даного інтерв'ю. Ця інформація все ще адресується аудиторії, адже журналіст презентує інтерв'юйованого, говорячи про нього у третій особі, хоч останній точно присутній поруч [39, 63-65]. Г. Апалат додає, що вступ (*lead in*), або підводка, є переходом від вступу до основної частини інтерв'ю, яка зазвичай у пресі виділена графічно. Ця частина виражена також найчастіше константивним повідомленням, іноді може містити експозитивне запитання [1, 108-111].

Вступна частина інтерв'ю слугує комунікативним мостом до аудиторії, забезпечуючи її залучення, орієнтацію в темі незалежно від медіаформату. Вона виконує орієнтувальну, інформативну та атрактивну функції, структуровано розподіляючи увагу між приверненням інтересу, наданням фонові інформації та представленням співрозмовника. Мовні засоби, переважно констативного й експресивного характеру, формують тональність, активують реципієнтні очікування та створюють передумови для ефективного розгортання діалогу.

1.3.2. Основна частина інтерв'ю.

Як ми вже визначили раніше формат питання-відповідь є основною характерною інтрев'ю, саме за цим способом отримання інформації інтерв'ю розаізнають як окремий жанр. Ми побачили у попередньому підрозділі, що у вступній частині інтерв'ю монологічне мовлення інтерв'юера спрямоване до аудиторії, він звретається до аудиторії, представляючи гостя, а опісля предаставлення спрямовує свою увагу до інтерв'юйованого і у них розпичанється міжособистісне спілкування (за яким слідкує/спостерігає аудиторія) із першого питання інтерв'юера [4, 59-60].

До структурних одиниць інтерв'ю відносять пари реплік інтерв'юера та інтерв'юйованого, яким характерний взаємозв'язок та чітко окреслені межі [33, 119]. Перехід між парами реплік може бути зумовлений зазделегідь обумовленим планом, або інтерв'юер спирається на попередню репліку інтерв'юйованого та на основі цього будує свою наступну репліку, М. Човганюк каже, що осьанній розвиток відомий у наковий літературі як «покроковий розвиток інтерв'ю» [33, 119].

За Шудсоном інтерактивна секвенція питання-відповідь буде варіюватись в залежності від наміру інтерв'юера: зібрати інформацію чи протестувати інтерв'юйованого. Однак інтерв'юйований не знає чи інтерв'юеру відома ця інформація чи ні, тому саме ця ситація є джерелом напрги під час інтерв'ю [52, 74-75]. Шудсон наводить наступні секвенції взаємодії між інтерв'юером та інтерв'юйованим:

- а) (1) Question (2) reply and (3) acknowledgement;
- б) (1) Question (2) reply and (3) evaluation;
- в) (1) Question (2) reply and (3) next question [52, 74-75].

Останній елемент із секвенці (3), ми вважаємо, спираючись на досліджену нами літературу, виражається питанням інтерв'юера, однак це питання може мати оціночний або підтверджуючий характер чи питання може бути переходом до нової теми. Шудсон каже, що саме остання секвенція вважається найбільш типовою для інтерв'ю, перехід до наступного питання означає безоцінечне визнання [52, 75]. Власне об'єктивности та неупередженості очікують від інтерв'юера, тому остання

представлена секвенція є надійним способом взаємодії із інтерв'юером. Але трапляються випадки, коли інтерв'юеру потрібно проявити конфронтаційний характер питань, щоб інтерв'ю не перетворювалось на так звану «теплу ванну». Про це застерігають Клейман та Херітадж кажучи, що чесні й водночас критичні питання запобігають інтерв'ю перетворюватись на «soarbox» [39, 57]. Необхідно також прояснити, що саме може оцінювати інтерв'юер через свої запитання:

- а) правдивість джерела;
- б) послідовність із поглядами тієї самої партії, агенції та адміністрації;
- в) послідовність із власними раніше виявленими переконаннями [52, 74-75].

Також на композиціну структуру інтерв'ю впливає обмеженість інтерв'ю у часі, коли йдеться про відеоінтерв'ю та у просторі, коли йдеться про дркузоване інтерв'ю. Про те як це вібивається у питаннях інтерв'юера та інших його репліках ми розглянемо це у заключній частині інтерв'ю, адже там ця умова проявлена вербально найкраще. В основній частині обмеженість все ще має значення, адже інтерв'юер має пильнувати, щоб інтерв'юований встиг відповісти на найважливіші питання.

1.3.2.1. Види та засоби вираження питань інтерв'юера.

Дослідники інтерв'ю кажуть, що близько 85% реплік інтерв'юерів складають питання, які здебільшого містять питальний синтакс, що проявляється у:

- а) питальні речення із питальними словами (what, where, why ...);
- б) так/ні запитання;
- в) запитання полярних альтернатив;
- г) деклеративні речення із тегом [39, 100-101].

Також серед реплік інтерв'юера є певний відсоток твердження, так званих подій типу В (declarative В-events), хоч це і твердження, однак інтерв'юер не знає чи це дійсно так, тому він стверджує очікуючи виправлення чи підтвердження [39, 102]. Інший вид

тверджень до яких вдається інтерв'юер є підсумок тверджень інтерв'юйованого, які він надва раніше у цьому інтерв'ю [39, 103].

Науковці також розрізняють кілька типів питань до яких вдаються інтерв'юери: розгорнуті (передмова + питання) та прості питання (prefaced and simple questions). Розгорнуті питання, що складаються із твердження, яке надає контекст для подальшого питання, дозволяє інтерв'юеру змінити тему розмови. Водночас для простого питання контекстом слугує попередня відповідь інтерв'юйованого [44, 63-65]. Також Дж. Херітадж відзначає, що основною функцією питань є задання теми та напрямку розмови. Ця функція має три виміри: створення очікувань у аудиторії, окреслюють межі відповіді інтерв'юйованого (поширена чи коротка відповідь) та визначає, що відповідь інтерв'юйованого має стосуватись теми [44, 65-69]. Окрім цієї функції обидва типи питань містять різний ступінь проявленої пропозиції та пресупозиції [44, 71]. Ми уже згадали, що розгорнуті питання, як спосіб задати нову тему, окрім цього їх також можуть використовувати інтерв'юери, щоб надати контекст-мотивацію для інтерв'юйованого [44, 65; 39, 105]. Здебільшого такий вступ до питання націлений на аудиторію, щоб надати їм достатньо контексту, але подібний вступ може бути націлений і на аудиторію та на інтерв'юйованого [39, 125]. Також питання зі вступом використовують, щоб проілюструвати певну дилему, або навіть заблокувати певні варіанти відповідей для інтерв'юйованого [44, 69-71].

Науковці зауважили, що коли інтерв'юер говорить «передмову» до свого питання, інтерв'юйований його зазвичай не перебиває. Адже в результаті конвенційного уявлення про інтерв'ю, інтерв'юйований знає, що може починати говорити після того, як почує питання. Звісно, трапляються випадки, коли інтерв'юйований хоче відповісти на це твердження «передмову» не дочекавшись питання, але це радше відхилення від норми [39, 105]. Як бачимо інтерв'ю передбачає дотримання учасниками кооперативного принципу і відповідність до усталених очікувань жанру інтерв'ю.

Інтерв'ю як жанр здебільшого обмежує інтерв'юера у використанні підтверджувальних токенів (acknowledgment tokens: oh.. really... did you... mmm...

hm.), як правило інтерв'юер мовчить поки інтерв'ююваний дає відповідь на питання. Використання подібних токенів можуть сприйняти як згоду інтевр'юера із тим, що каже інтерв'ююваний, але інтерв'юер має залишатись неупередженим. Уникнення цих токенів це спосіб вербального проявлення неупередженості та об'єктивності. У ток-шоу, бесідах дискусіях журналісти можуть використовувати подібні токени [39, 108-110, 124; 47, 152]. Монтгомері додає, що у науковій літературі підтверджувальні токени також відомі як токени прийому (receipt tokens), що сигналізують мовцю про те, що слухач прийняв інформацію, себто почув її [47, 152]. Також М. Монтгомері зазначає, що утримання від вищезгаданих токенів, не означає, що у телеінтерв'ю відсутні накладання реплік. Особливо такі накладання помітні, коли виникає певний конфлік у темі чи напрямку розмови [47, 153].

М. Монтгомері пропнує розглянути типи питань, які інтерв'юери ставлять, коли беруть інтерв'ю у свідків певних, часто екстримальних, подій. Він помічає, що питання інтерв'юера розроблені таким чином, щоб показати аудиторії певні аспекти досвіду деталізовано, наче погляд через лупу. Також питання інтерв'юера допомагає представити або спонукати до представлення хронології подій [47, 168].

Для інтерв'ю із експертами інтерв'юеру доводиться вдаватись до техніки реформулювання, щоб забезпечити доступність інформації для широкого загалу. Водночас, якщо інтерв'ююваний виправляє інтерв'юера у цьому типі інтерв'ю, інтерв'ер дотримується цього виправлення надалі, що було б малайомовірним у інтерв'ю із політиками. Коли інтерв'юер реформулює якусь частину із репліки інтерв'ююваного у політичному інтерв'ю, часто інтерв'ююваного сприймають як такого, хто ухиляється від відповіді [47, 173-174]. Клейман та Херітадж додають, що коли інтерв'юер перефразовує, то перефразування зазвичай передбачає підтвердження або спростування у відповідь [39, 124-125].

Іншим важливим пунктом є, що через питання інтерв'юер ледь помітно може проявляти свою позицію, або конфронтаційну тональність. Адже формулювання питань несе в собі преференцію до певних відповідей. Цей ефект досягається відповідним синтаксисом та лексикою:

- а) заперечні питальні конструкції сприймають як твердження, з якими потрібно погодитись або не погодитись;
- б) твердження із тегом сприймають, як таке, з яким слід погодитись;
- в) негативна полярність показують перевагу до негативної відповіді;
- г) використання слів *really* та *seriously* також схиляють до певного виду відповіді [44, 75-78].

Якщо розглядати питання зі вступом, то застосування точки зору третіх осіб можна розглядати як схиляння до певної відповіді. Науковець зауважує, що інтерв'юери можуть сприймати подібні питання як загрозу та реагувати, наче захищаючись [44, 75-81].

Питання інтерв'юера є стрижнем діалогу, визначаючи його напрямок, глибину й тональність. Вони не лише спрямовують бесіду, а й формують зміст, активують аудиторію та регулюють баланс між контролем і нейтральністю. Різноманітні за структурою й функцією, питання дозволяють вводити нові теми, уточнювати, провокувати чи обмежувати відповіді.

1.3.2.2. Види та засоби вираження відповідей інтерв'юованого.

Ми уже згадували про асиметричну природу інтерв'ю, де інтерв'юер запитує, а інтерв'юований відповідає на запитання. Запитання інтерв'юованого зазвичай розгорнуті та поширені, рідше інтерв'юований дає короткі відповіді на запитання або реакцію на репліку інтерв'юера. На початку відповіді інтерв'юовані можуть використовувати дискурсивні маркери *so* або *well* [39, 113-116]. Також відповідь інтерв'юованого немає неперед визначеного кінця, що призводить до певних труднощів із переходом до репліки інтерв'юера. Таким чином існує можливість до накладання слів інтерв'юера та інтерв'юованого. Часто індикатором закінчення відповіді на питання є повтор питання слів із питання. [39, 113-119].

В попередньому пункті ми розглянули, що зазвичай інтерв'юований очікує поки інтерв'юер завершить вступ до питання, однак інколи інтерв'юований починає

відповідати на вступну частину, таким чином порушує усталений формат, така дія сприймається як атака на інтерв'юера. Також інтерв'юований може ухилитись від відповіді атакуючи медіа-організацію. А ще рідше інтерв'юовані прямо стверджують, що інтерв'юер погано веде інтерв'ю, або покидає студію посередині інтерв'ю. Вищезгадані аспекти вважаються відхиленням від норми [39, 138-148].

М. Монтгомері виявив закономірність у розповідях очевидців певних екстримальних подій (*experiential interview with witness*), що їхня розповідь про особистий досвід відповідає елементам наративів за Лабовим: орієнтація, ускладнення, оцінювання, розв'язка та кода [47, 160]. Що корелює із інтрев'ю-монологом у пресі, адже Г. Крижнівська для аналізу спиталась саме та категорії за Лабовим, які ми детальніше уже розглянули вище [16, 51-56]. У розповіді інтерв'юовані частіше ведуть розповідь із позиції перероживання події ніж додають додаткову інформацію, що стала доступна загалу опісля події. Орієнтація це частина розповіді, яка показує нормальне життя перед подією. Опісля інтерв'юований переходить до ускладнення, що сталося, яке виражають засобами непрямої мови *I remember, I knew, I just felt* та інші [47, 155-170]. Використання прямої мови у блоці інтродукції та ускладнення також помічає Г. Крижанівська [16, 90]. Оцінювання часто виражаються таким засобом як редублікація, або повторення речення, фрази, слова. Науковець помітив, що елемент оцінювання використовують, коли емоційна напруга нарастає. Саме наростання напругу реалізується вербально стилістичними повтореннями. Розв'язка зазвичай включає інформацію про втечу або порятунок, а після розв'язки інтерв'юовані використовують фрази чи речення, що свідчать про повернення до нормальності – кода. Практично кожен із елементів включає максимізацію узагальнень та маркер мінімізації, які зазвичай проявляються у неуточненій кількості, якості або ступені. На приклад максимізація узагальних виражається у словах *everything, everyone, no-one, all, everyone, all over, any kind* та подібні до них. А маркер мінімізації проявляється у словах типу *just* або *simply* [47, 155-170]. Як бачимо цей тип відповідей багатий на емоції, а відповідно і лексично-, синтакстично-стилістичні прийоми. Також можемо помітити, що інтерв'ю-монолог

для преси має чимало спільного із інтерв'ю з людьми, які передають свій досвід (свідки надзвичайних подій) у форматі телевізійного інтерв'ю.

Отже, відповіді співрозмовника становлять основу інтерв'ю. Відповіді розгортаються як реакція на запитання, варіюють за довжиною й емоційністю, і слугують не лише передачі інформації, а й розкриттю особистості, досвіду та поглядів. Інтерв'юований має набагато більше ресурсів, щоб проявити свою думку та використовує їх, щоб досягнути своїх комунікативних цілей також.

1.3.3. Заключна частина інтерв'ю.

Ми будемо розглядати більш детально закінчення, що характерне для телевізійних інтерв'ю, адже практична частина нашого дослідження охоплює саме телевізійне інтерв'ю. Однак мусимо сказати, що Г. Апалат не виділяє у композиційній структурі інтерв'ю для преси закінчення або підсумку [1, 111-119]. Г. Крижанівська виділяє такі структурні елементи як «оцінка» та «кода», де перше сигналізує про близьке завершення тексту інтерв'ю-монологу, а останнє є завершенням, яке може обрамляти текст і бути пов'язаним із заголовком, і також є оцінкою-підсумком [16, 95-103].

Інтерв'ю обмежене в часі і саме цей фактор найліпше проявляється вербально наприкінці інтерв'ю [39, 73]. У інтерв'юера є ряд способів для підготовки інтерв'юованого та аудиторії до завершення інтерв'ю. За Клейманом та Херітджем заключна частина може складатись із м'якого переходу до завершення (winding down), передача ходу від інтерв'юованого до інтерв'юера (passing turns) та формальне завершення (termination), яке практично завжди включає подяку за розмову [39, 76-77].

Інтерв'юер може вдатись до попередньої спроби завершення, ставлячи останнє запитання та наголошуючи на цьому, що дає сигнал інтерв'юованому відповідати коротко і по суті. Також таке питання дає сигнал аудиторії, що інтерв'ю закінчується, що має загальний ефект мінімізування раптового закінчення. Якщо інтерв'юер не каже, що це питання є останнім, то часто питання тільки своїм змістом сигналізує про

завершення (на приклад у запиті на інформацію про певні майбутні плани) [39, 81-82]. Окрім озвучення, що це останнє питання, інтерв'юер може сказати скільки ще залишається часу, що допомагає інтерв'юйованому та аудиторії підготуватись до завершення [39, 86-87]. Інтерв'юйований може розлого розповідати про щось, а час на інтерв'ю добігає кінця, то в такому разі інтерв'юер змушений перебити інтерв'юйованого і завершити інтерв'ю досить раптово. Найбільш певними ознаками, що інтерв'ю добігає кінця, є використання сигнали підтвердження (acknowledgment tokens), що теж інтерв'юйований може сприйняти як сигнал до завершення своєї думки, адже за нормальних умов інтерв'юер утримується від таких сигналів підтвердження. Часто ці сигнали передують безпосередньому перебиванню. Якщо сигналів підтвердження не достатньо, то інтерв'юер може вдатись до авазивного ініціювання репліки (abrupted turn initiation), врешті інтерв'юйований завершує свою думку та інтерв'юер завершує інтерв'ю [39, 88-89]. Якщо інтерв'ю колективне, тобто є кілька інтерв'юйованих, то серед останніх може розгортатись битва за право останнього слова, тоді інтерв'юеру доводиться різко перебивати [39, 90-92]. Інша причина труднощів із закінченням – інтерв'юйований заходить студію на половині інтерв'ю, в такому разі інтерв'юер не може плавно та логічно завершити інтерв'ю [39, 92].

Безпосереднє завершення може складитись із короткого підсумку про що говорили впродовж інтерв'ю, часто інтерв'юер називає повне ім'я інтерв'юйованого та дякує за інтерв'ю [39, 79-81]. Також інтерв'юери часто використовують такі дискурсивні маркери як *well*, *all right* для того або змінити тему, але частіше наприкінці інтерв'ю і ці маркери виконують роль маркерів меж [39, 72].

Отже, заключна частина інтерв'ю забезпечує плавне завершення бесіди, підкреслює її часову обмеженість і зберігає професійну гармонію. Вона слугує для згортання теми, прощання з подякою та сигналізування кінця — як для співрозмовника, так і для аудиторії.

Дотримання учасниками інтерв'ю загальної структури забезпечує логічність викладу та зв'язність інтерв'ю як дискурсу. Саме подібна, повторювана структура,

яку розпізнає аудиторія, дозволяє виділити та визначити інтерв'ю як окремий жанр і текст, а лексичні, синтаксичні та стилістичні засоби слугують ключовим механізмом її реалізації, втілюючи публіцистичні риси та прагматичні функції. Лексичний рівень відзначається констативною лексикою (факти, оцінки, квантифікатори), емотивними словами (інтенсифікатори, метафори, алюзії), маркерами максимізації/мінімізації (everything, just) та дискурсивними маркерами (so, well), що стимулюють увагу й наративність. Синтаксичний рівень охоплює питальні конструкції (wh-слова, так/ні, теги, заперечення), еліптичні/складні речення, інверсію, редублікацію, пряму/непряму мову та сегментовані структури, які створюють динаміку, преференцію відповідей і загальну зв'язність. Стилiстичний рівень поєднує нейтрально-інформативний тон (константиви), експресивність (риторичні фігури, повтори) та аргументативність (параметральні прикметники, протиставлення), варіюючи від емпатичного в наративних сегментах до конфронтаційного в полемічних, що підтримує баланс об'єктивності та залучення аудиторії.

1.3.4. Особливості синтаксису в усному мовленні та лексично-синтаксичні засоби зв'язності.

Синтаксис усного мовлення суттєво відрізняється від синтаксису письмової мови через специфіку реального часу, інтерактивність, контекстуальну та мультимодальну природу усної комунікації [49]. На відміну від письмового тексту, де можливе довготривале планування та редагування, усне мовлення формується одночасно з плануванням і продукуванням, що змушує мовця використовувати гнучкі, адаптивні стратегії. Основні характеристики усного синтаксису можна звести до таких ключових рис, які особливо релевантні для аналізу відео-інтерв'ю.

Усні висловлювання будуються послідовно, часто адитивно, з мінімізацією підрядних і навіть сурядних сполучників. Перевага надається паратактичним конструкціям, а зв'язність забезпечується не стільки синтаксично, скільки просодично та контекстуально [49].

Типові усні клаузи короткі (в середньому 2–3 фрази), з низькою валентною насиченістю: аргументи часто опускаються або замінюються легкими займенниковими чи дейктичними елементами, оскільки вони доступні з контексту чи спільного простору співрозмовників [49].

За словами лінгвіста близько 30–40 % усних одиниць не містять дієслова й не відповідають традиційному поняттю «речення», а на їх місці можуть бути номінальні чи препозиційні фрази, питальні конструкції без дієслова («so how many years there?»), еліптичні репліки, фрагменти тощо. Такі одиниці мають самостійний синтаксичний і комунікативний статус і не є «дефектними» версіями повних речень [49].

У потоці усного мовлення систематично присутні заповнені паузи (uh, um), повтори, самокорекції, фальстарту та дискурсивні маркери (well, you know, I mean). Ці елементи раніше виключалися з синтаксичного аналізу, проте сучасні дослідження вважають їх інтегральною частиною синтаксису усного мовлення [49].

Просодія відіграє визначальну роль у сегментації мовленнєвого потоку та визначенні синтаксичних меж. Одна й та сама послідовність слів може мати різні синтаксичні й прагматичні значення залежно від інтонаційного оформлення. У відео-інтерв'ю додатково активізуються жести, погляд, міміка та просторова орієнтація співрозмовників, що суттєво впливає на синтаксичну організацію. Спільна присутність співрозмовників і спільний перцептивний простір дозволяють широко використовувати дейксис («that one», «here», «this way») та еліпсис, зменшуючи синтаксичну складність без втрати змісту [49].

Таким чином, аналіз синтаксису відео-інтерв'ю має виходити не з традиційного поняття «речення», а з динамічних, просодично та мультимодально сегментованих одиниць (intonation units, utterance units, C-units), враховувати дисфлуенси й дискурсивні маркери як структурні елементи та брати до уваги взаємодію вербального ряду з невербальними каналами. Тільки такий підхід дозволяє адекватно описати реальну синтаксичну організацію живого усного дискурсу.

Особливості синтаксису усного мовлення, описані вище, дуже тісно й безпосередньо корелюють із механізмами імплікатури, референсу, пресупозиції та інференції (*implicature, reference, presupposition and inference*), які в класичній праці із дискурсивного аналізу Г. Браун та Дж. Юл розглядають як основні способи, якими співрозмовники в реальній комунікації досягають розуміння без повного вербального вираження всього змісту [37, 27-67].

Браун та Юл, спираючись на роботу Халідея та Хазан, виділяють граматичні (синтаксичні) засоби зв'язності дискурсу, які особливо важливі для аналізу відеоінтерв'ю через їхню роль у підтриманні зв'язку в умовах реального часу та інтерактивності. До них належать: кон'юнкція (сполучники та сполучникові вирази, що позначають додавання, протиставлення, причинність, часові відношення), референція (особові, вказівні займенники та порівняльна референція), заміщення (використання про-форм типу *so, not, do, one* замість повторення клауз чи елементів), а також еліпсис (опущення зрозумілих із контексту елементів) [37, 190-222]. У відеоінтерв'ю ці засоби дозволяють швидко відновлювати референцію до спільного візуального простору й підтримувати діалоговий потік без повного вербального розгортання.

Окремо автори виокремлюють лексичні засоби зв'язності: повторення того самого слова, синонімія та близькосемантичні заміни, гіпероніми та гіпоніми, загальні слова (*thing, stuff, person* тощо) і колокації [37, 190-222]. У форматі відеоінтерв'ю лексична зв'язність часто поєднується з дейктичними жестами та візуальним контекстом, що зменшує потребу в різноманітті лексики й посилює ефект простого повторення або використання загальних слів для збереження тематичної неперервності.

Таким чином, особливості синтаксису усного мовлення — його фрагментарність, еліптичність, паратак西斯, інтеграція дисфлуенсів і дискурсивних маркерів, а також тісна взаємодія з просодією та невербальними каналами — не є недоліками чи відхиленнями від норми письмової мови, а становлять оптимальну адаптацію до умов реального часу й інтерактивності. У форматі відеоінтерв'ю ця

система досягає максимальної ефективності: спільний візуальний простір, жести й міміка значно розширюють можливості дейксису й еліпсису, а прагматичні механізми (референція, пресупозиція, інференція та імплікатура) разом із засобами зв'язності за Браун та Юл дозволяють співрозмовникам передавати й розуміти складний зміст при мінімальній вербальній експліцитності. Отже, адекватний аналіз синтаксичної організації відеоінтерв'ю можливий лише в межах комплексного мультимодального підходу, який виходить за традиційну речення-центричну парадигму й розглядає дискурс як динамічну єдність вербальних, просодичних, жестових і контекстуальних компонентів.

Висновки до розділу 1.

Публіцистичний дискурс є інституційним типом дискурсу, якому найбільш характерні функції впливу та інформаційна функції. Окрім цих функцій також дають розважальну, рекламну та інші. Принцип економії та зрозумілості для широкої аудиторії впливають на мовні засоби, які обирають журналісти для реалізації своїх публіцистичних матеріалів. Зокрема їм характерна емоційність та стилістична забарвленість. Інтерв'ю як жанр, що функціонує в межах публіцистичного дискурсу поділяє його характеристики, зокрема інституційність, мовна економія, орієнтованість на широку аудиторію задля доступності. Інтерв'ю як жанр відомий нам зараз виник у США наприкінці 19 почтку 20 століття. Інтерв'ю зараховують до групи інформаційних жанрів, але, будучи гібридним жанром, в ньому є суттєві ознаки аналітичних та художньо-публіцистичних жанрів. Інтерв'ю різняться за змістом, формою, способом передачі, тональністю.

Синтаксично-стилістичні засоби інтерв'ю формують його динамічність і діалогічність завдяки широкому використанню питальних конструкцій (wh-питання, так/ні-питання, тегові питання), еліптичних і сегментованих структур, інверсії, редублікації, прямої мови та риторичних повторів, які створюють ефект живої бесіди, спрямовують відповіді співрозмовника й забезпечують зв'язність та емоційну залученість аудиторії. Лексично-стилістичні засоби інтерв'ю поєднують констативну й оцінну лексику, емотивні інтенсифікатори, метафори, маркери

максимізації/мінімізації (everything, only, just), алюзії та дискурсивні маркери (so, well, you know), що надають тексту, що надають тексту характерних публіцистичних рис, підкреслюють наративність, експресивність і прагматичну спрямованість на утримання уваги та формування ставлення аудиторії, тобто сприяють виконання інформаційної функції та функції впливу.

РОЗДІЛ 2

Лінгвальний аналіз інтерв'ю Ларрі Кінга

Програма Larry King Live, що виходила на каналі CNN з 5 червня 1985 по 16 грудня 2010 року, залишається найдовшим авторським ток-шоу в історії американського телебачення з одним і тим самим ведучим на одному каналі — понад 6000 випусків протягом 25 років [53]. Формат програми був надзвичайно стабільним: годинна розмова один-на-один (або з кількома гостями), прямий ефір у прайм-тайм (21:00 ET), мінімалістична студія, телефонні дзвінки від глядачів та електронна пошта в пізніший період. Тематичний діапазон охоплював політику, шоу-бізнес, науку, релігію, кримінальні історії та повсякденні людські долі; серед гостей — всі преzydенти США від Джеральда Форда до Барака Обама, Маргарет Тетчер, Нельсон Мандела, Френк Сінатра, Майкл Джексон та тисячі інших [38; 3]. Особливу цінність для лінгвістичного та дискурс-аналітичного дослідження становить унікальний стиль інтерв'ю Ларрі Кінга, який сам ведучий визначав як «максимально прості запитання до максимально складних людей» [45, 287]. Основні риси цього стилю:

- а) відмова від глибокої попередньої підготовки та навмисне уникнення читання книг гостей, щоб зберегти позицію «звичайного глядача» [53];
- б) переважання відкритих, коротких, «людських» запитань без складної термінології;
- в) мінімальна конфронтація та відсутність «пасток» (на відміну від агресивного британського чи сучасного американського «gotcha journalism»);
- г) надання гостю значного мовленнєвого простору без частих перебивань;
- г) активне залучення аудиторії через телефонні дзвінки та листи, що створювало ефект тристоронньої комунікації (ведучий – гість – глядач) [38].

Саме ці характеристики роблять корпус інтерв'ю Larry King Live добрим матеріалом для вивчення усного публіцистичного дискурсу, та того як проявляються когезія та когерентність через лексичні, синтаксичні та стилістичні засоби в чатсинах інтерв'ю на живо та в записаних наперед чатинах, а також ролі ведучого як фасилітатора

діалогу. Окрім слів самого Кінга із книги, ми також мусимо звернути увагу на дисертаційне дослідження М. Човганюк, яка зосередилась на тактиках позитивної та негативної ввічливості у ток-шоу Ларрі Кінга. Дослідниця пояснює успіх та гармонійність інтеракції під час інтерв'ю вибором здебільшого позитивних тактик ввічливості, таких як «компліментарна інтеракція, фасцинація та виявлення турботи щодо потреб адресата» [32, 171-172]. Окрім цього Ларрі Кінг апелює до спільних фонових знань та цінностей і підтримує жваву атмосферу то рівень довіри інтерв'ююваних до себе через «пошук згоди, уникнення незгоди, жартування, обіцянки та демонстрацію оптимістичного настрою, інтимізацію наративу» [32, 171-172]. Результати дослідження М. Човганюк дозволяють нам стверджувати, що стиль інтерв'ювання у Ларрі Кінга м'який із уникненням конфронтації.

Варто відзначити загальне значення програми Larry King Live для американської та світової журналістики в цілому. Адже програма отримала низку престижних нагород, зокрема Peabody Award (1992), дві премії Emmy та входить до Книги рекордів Гіннеса як найдовше ток-шоу з незмінним ведучим і часом ефіру [58; 5].

Ми можемо помітити, що програму Larry King Live маркують як ток-шоу. Однак із порівнянь ознак ток-шоу та інтерв'ю, які ми подали в підрозділі 1.2.2. ми можемо простежити, що стиль інтерв'ювання Ларрі Кінга як і копозиційна організація різних типів програм, що ми побачимо нижче, більше тяжіє до ознак інтерв'ю нід ток-шоу. Зокрема, дослідники Клейман та Херітадж вважають, що окреслити межі інтерв'ю у співвідношенні із іншими жанрами можна через маргінальний приклад. Вони підкреслюють, що у програмі Ларрі Кінг дволі строго притримується формату питань-відповідей, що є основною характеристикою інтерв'ю як жанру. Однак цей приклад є маргінальним, себто достатньо віддаленим від розуміння класичного інтерв'ю, адже, як кажуть автори, Ларрі Кінг має бекраунд у радіо-інтерв'ю, які тривали двоше ніж телевізійна програма і копозиційна структура включала дзвінки від аудиторії під час прямої радіотрансляції [39, 8]. Саме цей елемент Ларрі Кінг привніс у телевізійну програму, що здебільшого складається із інтерв'ю, але також

містить композиційний елемент дзвінків від аудиторії під час прямого ефіру. І саме за цим елементом програма поїдбна до ток-шоу, адже за словами Шилко-Квас, залучення аудиторії є типовою ознакою ток-шоу [54, 7-8]. Окрім дотримання формату питань-відповідей, ми також помітили, що у програмі нема динамічних переходів між різними планами знімання, здебільшого є загальний план, крупний план інтерв'юера та крупний план інтерв'ююваного. А саме динаміка кадрів є характерною рисою ток-шоу за розрізненням дослідниці Шилко-Квас [54, 7]. Динамізму у шоу досягають через додаткові структурні елементи, які трапляються впродовж всієї програми, зокрема, відео-цитати на релеванту тему або короткі уривки із фільмів чи концертів за участю запрошеного гостя. Також Шилко-Квас відзначає, що у ток-шоу фокус на інтерв'юері [54, 7], ведучому, в той час у програмах Ларрі Кінг зосереджує увагу на своїх гостях. У наступних підрозділах ми зможемо переконатись, що у Ларрі Кінга є тенденція до дуржніх міжособистісних взаємин із гостями, а це є також ознакою, яка відносить програму радше до ток-шоу ніж класного інтерв'ю [54, 7-8]. Більшість портретних інтерв'ю йдуть наживо, проблемні комплексні випуски зазвичай записані наперед. Однак здебільшого виходили програми із інтерв'ю, де аудиторія могла дзвонити і наживо задавати питання, формат наживо є характерною ознакою класичного інтерв'ю [54, 7-8]. Записані програми наперед, із записаними та змонтованими інтерв'ю, які логічно вибудували, щоб розкрити певну проблемну тему, зазвичай пускали в ефір на вихідних чи в понеділок а також на свята. Як бачимо випуски програми Ларрі Кінга є синтетичним, гібридним жанром між інтерв'ю та ток-шоу, що більше тяжіє до класичного інтерв'ю, адже зумовлене цінностями інтерв'юера до повної уваги до гостя та потреб своєї аудиторії, а також дотримання формату питань-відповідей у будь-якому виді програми.

2.1. Опис основних видів інтерв'ю.

Переглядаючи різні види інтерв'ю в програмі Larry King Live для аналізу ми формували вибірку таким чином, щоб проілюструвати різноманіття, серед яких наступні види:

а) інтерв'ю із одним гостем всю програму [40.8; 40.4; 40.5; 51; 46];

б) інтерв'ю один-на-один із двома/тьома гостями, які йдуть блоками по черзі [40.9; 40.6; 40.10];

в) інтерв'ю колективні до 5 учасників в прямому ефірі [40.7; 40.1];

г) інтерв'ю колективні від 5 до 10-15 учасників, змонтований та записаний наперед випуск, де в центрі уваги проблема [40.11];

г) розважальний випуск, що наближається до інтерв'ю звіта та репортажу [40.3].

Як ми бачимо, найчастотнішими є інтерв'ю один-на-один із одним чи двома/тьома гостями впродовж програми. До композиційної структури більшості програми входять наступні елементи:

а) вступ;

б) основна частина у форматі питань-відповідей;

в) відео-цитати;

г) переходи між частинами інтерв'ю та перервами на рекламу;

г) кілька дзвінків/емейлів від аудиторії;

д) кінцівка.

Незалежно від виду інтерв'ю ці структурні елементи складають основу композиції. Елементи б) та г) є факультативними, а отже в деяких програмах можуть бути відсутні зовсім, їхня кількість впродовж програми теж може варіюватись. Натомість інші елементи завжди є присутні у кожній програмі, навіть у тих, які найсильніше відхиляються від класичного розуміння інтерв'ю. Залежно від виду інтерв'ю майже усі ці елементи можуть бути записані наперед та скомпоновані у цілісний випуск. Дзвінки від аудиторії є елементом випуску, що йде наживо, і частіше такі структурні елементи як вступ, основна частина та кінцівка також йдуть наживо.

Композиційні межі програми Larry King Live позначаються системою вербальних і невербальних дискурсивних маркерів. До невербальних належать візуальний перехід до архівного відео, зміна операторського плану й освітлення

студії, графічні титри з іменем гостя чи ключовою інформацією, музичні джінгли та звукові сигнали на стиках рекламних блоків, а також жестово-мімічні індикатори ведучого. Ці невербальні засоби функціонують спільно з вербальними маркерами, які ми розглянемо у наступних підрозділах.

Отже, представлена типологія та композиційна модель програми Larry King Live демонструють високу жанрову стабільність при одночасній гнучкості, що дозволяє адаптувати формат до будь-якої теми та кількості учасників без втрати впізнаваності. Постійність структурних елементів (вступ, основна частина, кінцівка) і чітка система вербальних та невербальних маркерів забезпечують передбачуваність для аудиторії, полегшують орієнтацію в дискурсі й створюють ефект інтимної розмови навіть за присутності мільйонів глядачів.

2.2. Вступна частина та її структурна організація, дискурсивні маркери в інтерв'ю.

У розділі 1.3.2.1. ми розглянули різні способи класифікацій елементів, що складають цілісний вступ. Із огляду на організацію фактичного матеріалу, класифікація за Апалат на основний заголовок, другорядний заголовок та вступ підходить ліпше ніж класифікація за Клейманом та Херітаджем на заголовок, контекст та вступ [39, 59-60; 1, 96-98]. Отож при аналізі ми будемо притримуватись термінології поданої у роботі Г. Апалат. Однак для того, щоб уникнути двозначності із словом вступ, адже у Апалат розрізняє вступ як загальний блок, що складається із основного та другорядного заголовків та вступу (lead in). Отже, замість вступу (lead-in) пропнуємо використати термін підводка, наведений у підручнику із журналісткої термінології [17].

Вербальна організація вступу, тобто кожної із його структурних складових (основний заголовок, другорядний заголовок та підводка) нерозривно пов'язані і дискурсивними практиками, що характерні для публіцистичного дискурсу та теледискурсу. Зокрема, дослідник Монтгомері каже, що розгортання дискурсу відбувається в часі як спільна діяльність між ведучим, гостем та аудиторією, причому в кожному конкретному випуску стан дискурсу є унікальним і частково

непередбачуваним. Водночас дискурс телевізійного інтерв'ю, як і будь-який інституційний дискурс, має певні усталені практики, які відтворюються у певній послідовності та забезпечують миттєву впізнаваність [47, 24-25]. Саме дискурсивні маркери відображають інституційність інтерв'ю як жанру. При аналізі фактичного матеріалу ми змогли виявити повторювані дискурсивні практики, які характерні для вступу. Ці дискурсивні маркери використовують практично у кожному випуску. Їх ми детальніше розглянемо у наступних частинах цього підрозділу.

Проаналізувавши фактичний матеріал, ми виявили, що на початку основного заголовку звучить темпоральний дейтичний прислівник *Tonight*. [40.8; 40.4; 40.5; 40.7; 40.9; 40.6; 40.11; 40.1; 40.2; 40.10; 40.3] із висхідно-нисхідною інтонацією та короткою паузою після, який виступає дискурсивним маркером та позначає початок програми. Основною функцією, окрім сигналу про початок програми, є функція прив'язки програми до поточного ефіру. 84,6 % проаналізованих випусків розпочинаються із цього слова. У одному із інтерв'ю замість цього маркера використовують близький за значенням *Good evening from Los Angeles* [51] із подібною інтонацією та невеликою паузою після. За ним зазвичай йде основний заголовок, що складається із одного речення або фрази. Рідко частина другорядного заголовка, що виражена відео-цитатою передує основному заголовку, який містить дискурсивний Маркер *Tonight*., однак у прикладі інтерв'ю із Аль Пачіно відео-цитата поділенв на дві частини та обрамляє основний заголовок *Tonight. my good buddy, my best man, Al Pacino* [40.6]. Також це слово може дещо рідше використовуватись у вступі-підводці.

З поміж 13 випусків програми *Larry King Live*, ми виявили, що у 9 випадках (69,2 %) фраза *on Larry King Live* [40.8; 40.4; 40.5; 40.7; 40.9; 40.6; 40.1; 40.10; 40.2] з'являється саме наприкінці другорядного заголовка й виконує роль чіткого дискурсивного маркера рамки, що сигналізує про завершення заголовкової частини та перехід до власне програми. За лексичними показниками фраза є фіксованою, викоремлюється інтонаційно. З огляду на синтаксичні показники, ця фраза завжди займає фінальну позицію у реченні або блоці підводки і завжди супроводжується словом-зв'язкою *next*, наприклад: *Why do presidents keep talking to Bob Woodward?*

We'll find out next on LARRY KING LIVE. У іншому прикладі *With the donor's family, an incredible story of faith and hope and friendship*. *Natalie Cole next on LARRY KING LIVE* [40.7]. Цей фрагмент є яскравим прикладом еліптичної номінативної конструкції. Повна форма, яку слухач миттєво відновлює з контексту (You will see / We will have / Appearing) *Natalie Cole next on LARRY KING LIVE* або (The next guest is) *Natalie Cole next on LARRY KING LIVE*. Еліпсис охоплює дієслово-зв'язку (is / will be / appears) та, частково, підмет. Слухач відновлює пропущені елементи завдяки попередньому номінативному фрагменту *an incredible story*, що вже налаштовує на тему програми, фіксованій позиції *next on LARRY KING LIVE* у кінці підводки завдяки загальному знанню формату шоу, що гостей завжди представляють саме так. У ще двох подібних прикладах [40.9; 40.10] еліпсис дієслів та допоміжних елементів є свідомим стилістичним прийомом, що забезпечує максимальну швидкість, динаміку та емоційну залученість, залишаючись повністю зрозумілим завдяки контексту та усталеним шаблонам телевізійного анонсу.

Стилістично *next on Larry King Live* має яскраво виражену брендову функцію, адже глядач миттєво ідентифікує цей маркер. Також фреймовий маркер створює ефект урочистого закриття анонсу й одночасно сигналізує про перехід до підводки перед першим питанням. Основна функція цього маркера закриття рамки анонсу, який реалізується в основному та другорядному заголовках. Подібно до цього маркера також дещо рідше трапляється маркер у підводці. На приклад, *KING: Kathy Ireland, an actress, a model, author and entrepreneur, and CEO of Kathy Ireland Worldwide. We welcome her to LARRY KING LIVE worldwide. Thanks for coming* [40.9]. Однак детальніше варіанти запрошення із згадуванням назви програми ми розберемо у наступному підрозділі.

Наявність цього маркера як у заголовковому комплексі так і в підводці підкреслює інституційну приналежність усього сказаного до бренду *Larry King Live* та виконує фатичну функцію підтримки контакту з аудиторією. Таким чином, фрази *on Larry King Live* або *to Larry King Live* у позиції наприкінці другорядного заголовка

є дискурсивним маркером, що поєднує функції брендингу, структурування дискурсу та створення ефекту негайності й ексклюзивності програми.

Г. Апалат зазначила, що другордний заголовок часто може бути представлений цитатою [1, 98]. При аналізі фактичного матеріалу із врахуванням аудіо-візуального формату, ми помітили, що більшість матеріалів, які входять до нашої вибірки, містять другорядний заголовок виражений у формі відео-цитати. Відео-цитата у заголовку є вмонтована в основне полотно і є його органічною частиною.

KING: *Tonight, Michael Moore. He's got a lot on his mind and he's ready to unload. Why is he endorsing Barack Obama? How did his forbidden love for Hillary Clinton turn to disgust? And what does he make of John McCain?* (BEGIN VIDEO CLIP) SEN. JOHN MCCAIN (R-AZ), PRESIDENTIAL CANDIDATE: *...disingenuous filmmaker who would have us...* (END VIDEO CLIP) KING: *Michael Moore for the hour, taking your calls and e-mails, next on LARRY KING LIVE [40.8].* Відео-цитата невербально позначається зміною кадру на записане відео із вербально вираженим підписом на зображенні (знизу) для ідентифікації людини, яка говорить, а даному випадку це SEN. JOHN MCCAIN (R-AZ), PRESIDENTIAL CANDIDATE. Головна мета не просто показати яскравий момент, а створити інтригу через різкий контраст між очікуваннями глядача та агресивною атакою сенатора Маккейна на майбутнього гостя Майкла Мура. Перетворити інтерв'ю на подію-реванш: глядач тепер не просто хоче послухати Мура, а хоче побачити, як той відповість на пряму образу від сенатора-претендента на президентство. Використовує принцип порушення очікувань: замість позитивного тизера подають цитату із негативною атакою, що підвищує емоційну залученість. Із лексичної перспективи виокристання *disingenuous filmmaker* у значенні нещирий, лицемірний режисер, де автор цитати використовує професію як ярлик, щоб понизити Мура до одного із. Далі йде еліптична конструкція *who would have us* еліптична конструкція *have somebody to do something* у значенні змусити нас повірити, прийняти чи зробити щось. Навмисне обривання на найнапруженішому місці створює ефект недовомовленості, адже глядач залишається з відчуттям, що Мур хоче нав'язати щось небезпечне чи огидне, але це не проговорюється вголос. Вбудована цитата

Маккейна виступає центральним драматургічним стрижнем трьох актів: спочатку підсилює інтригу риторичних питань, потім стає несподіваною кульмінацією-конфліктом, що привертає увагу та інтригує, а можливість далі почути відповіді Мура і задати питання спонує глядачів продовжувати дивитись. Зоголовкам характерний певний ступінь загальності та інтриги, що досягається часто риторичними питаннями у поєднанні із емоційними цитатами.

Другорядний заголовок може бути виражений відео-цитатаю, комбінацією риторичних питань та відео-цитати, або слова інтерв'юера, відео-цитата із яскравими емоційними репліками, знову слова інтерв'юера. Наявність значної кількості відео-цитат у другорядному заголовку характерна для інтерв'ю проблемних, адже зазвичай кілька інтерв'ююваних беруть участь у програмі, або цілий інтерв'ю випуск складається із інтерв'ю елементів із різними інтерв'ююваними, а у другорядний заголовок виносять найемоційніші репліки із тих інтерв'ю, запрошуючи глядачі дізнатись більше проглянувши інтерв'ю повністю. На приклад у проблемному інтерв'ю про хворобу Альцгеймера спершу йде основний короткий заголовок, що вводить в суть теми, що Альцгеймер це хвороба, яка знижує пам'ять та розум, а далі компіляція із різними репліками інтерв'ююваних, які беруть участь у випуску. Коли глядач чує цитату, він також бачить підпис на екрані, таким чином ознайомлюється із учасниками інтерв'ю. Кожна цитата має емоційне навантаження, а незвершеність кожної формує інтерес у глядачів продовжувати переглядати. Потім Ларрі Кінг озвучує всіх інтерв'ююваних. Детальніше цей другорядний заголовок ми розглянемо у наступному підрозділі, адже цитати емоційно навантаженні за рахунок метафор.

У випусках, де впродовж години Ларрі Кінг бере інтерв'ю у двох-трьох інтерв'ююваних по черзі, другорядний заголовок містить інформацію як про кожного гостя, а сполучають їх через сполучник *Plus*. На приклад LARRY KING, CNN HOST: *Tonight, the inner lives of animals. Do your pets think? Do they understand or do they just react? Are they more like us than we know? Experts are here with some intriguing answers. Plus, one of the most successful and powerful women in America tells us how to survive in the dog-eat-dog world of business. Learn how to take a bite out of the competition*

next on LARRY KING LIVE [40.3]. Дискурсивний маркер *Plus* виконує функцію чіткого адитивного рамкового маркера, який сигналізує про перехід до другої, часто контрастної чи доповнюючої теми в межах одного випуску. На відміну від нейтрального *and* або *also*, *Plus* має яскраво виражену рекламно-публіцистичну семантику, адже він обіцяє глядачеві додаткову цінність. Синтаксично маркер завжди займає ініціальну позицію в новому блоці, створюючи різкий паратактичний зшив без підрядності. У прикладі вище *Plus* різко переводить увагу з науково-популярної теми про тварин на мотиваційний бізнес-сегмент, який адаптують до загальної тематики про тварин метафорою *the dog-eat-dog world of business*. Таким чином, *Plus* є не просто сполучником, а повноцінним дискурсивним маркером, який структурує програму та сигналізує глядачам, що у цьому випуску буде кілька інтерв'ю.

Наступним структурним елементом вступу є підводка, де вдруге за період вступу може знову пролуhati подібна фраза, до тої, що вживається у кінці другорядного заголовка, *to Larry Ling Live*, але в цій частині перед нею використовують дієслово *welcome to* а не прикметник *next on*. *It's a great pleasure to welcome her back to LARRY KING LIVE, the first interview together with Natalie and the donor family, by the way, they're around, who gave her the kidney* [40.7]. У цьому вступі (в широкому значенні) використали фразу *Natalie Cole next on LARRY KING LIVE* [40.7] і також *welcome ... to LARRY KING LIVE*. Або замість *welcome* можуть використовувати *return to LARRY KING LIVE* [40.4]. Є інтерв'ю, де назва програми згадується леше у підводці частині, або інтерв'ю із кількома інтерв'ююваними, що йдуть по черзі, де одна із підводок містить фразу *welcome ... to LARRY KING LIVE* та у заголовковій частині, яка містить інформацію про всіх (двох-трьох) інтерв'юваних та закінчується словами *next on LARRY KING LIVE*.

Частина другорядного заголовка та вступу, які містять описову інформацію, релевантні деталі, можемо також віднести до єдині категорії представленим у праці Клеймана та Херітаджа як контекст (background). У вступі зазвичай подають інформацію про гостя, також може бути інтегрований рекламний елемент (часто це портретні інтерв'ю, але також і проблемні). На приклад, у підводці до

безпосереднього інтерв'ю із Наталі Коул є згадка про її книгу: *Good evening. Natalie Cole is the Grammy-winning singer, and in March of 2009, revealed on this program that she needed a new kidney. And got a transplant in May of 2009. She shares that incredible story in a terrific new book, "Love Brought Me Back: A Journey of Loss and Gain."* Have it right here, and there you see its cover. [40.7]. Власне, згадака про книгу, назву та демонстрація обкладинки має рекламну функцію, тобто інтерв'ю, окрім розповіді історії співачки, також має на меті зацікавити аудиторію у книзі. Таким чином інтерв'ю може бути тизером до книги, або одним із способів промоції. Є ще кілька портрених інтерв'ю, де згадують книгу написану гостем, або про нього. Серед інтерв'ю, які не потрапили до нашої вибірки також є включена реклама піснених альбомів, концертів і тому подібне. Іншим прикладом соціально-направленої реклами є проблемне інтерв'ю, де розглядають суспільне цькування геїв. У підводці інтерв'юер каже: *Lesbian, gay, and bisexual youths are up to four times more likely to attempt suicide than their heterosexual parents – their peers, rather. And the Trevor Project staffs a national 24-hour toll-free confidential suicide hotline for gay and questioning youth. Just remember this. 866-4U-TREVOR. 866-4U-TREVOR* [40.1]. Ця реклама соціального характеру, а інтерв'ю, яке зібрало відомих людей із нетрадиційною орієнтацією мало б також стати опорою та підтримкою для вразливої категорії населення. Таким чином ми бачимо інтеграцію реклами у вступній частині, як із комерційною вигодою для інтерв'ююваних так і соціальну рекламу.

Заврешуючи підводку, журналіст переводить увагу із аудиторії та спрямовує її на інтерв'ююваного. Один із способів перевести увагу із аудиторії до інтерв'ююваного – це висловлення подяки або висловлення компліменту, на які зазвичай інтерв'ююваний реагує подякою. Інтерв'ююваний лише коротко реагує та очікує поки інтерв'юер сформує питання. Для першого питання інтерв'юер використовує весь вступ як контекст і коротко запитує, або подає контекст у одному-двох розповідних реченнях і запитує. У наступному прикладі можемо спотерігати, як інтерв'ююваний реагує на комплімент і як Ларрі Кінг використовує інформацію із кінцівки підводки як тло, контекст для питання. KING: *Jon Bon Jovi return to LARRY*

KING LIVE, *the singer, songwriter, actor, philanthropist and the lead singer and founder of the group Bon Jovi. Their newest greatest hits album debuted in the top five in over 20 countries including the United States. And now you're on – again on "People's" list of the top 10 sexiest men.* BON JOVI: *Right next to you.* KING: *Good luck. What do you make of that?* [40.4]. У цій підводці Ларрі Кінг переводить фокус з аудиторії на гостя за допомогою довгого номінативного фрагмента без дієслова-зв'язки, де ім'я *Jon Bon Jovi* виноситься на початок, а вся подальша ланцюгова апозитивна атрибуція *the singer, songwriter, actor* працює як розгорнутий комплімент-успіх. Перехід до прямої другої особи *And now you're on – again on "People's" list* персоналізує звернення й остаточно вказує на людину в студії, водночас зберігаючи компліментарний тон. Кульмінацією стає еліптичне *Good luck* і мінімалістичне питання *What do you make of that?*, де анафоричне *that* охоплює весь попередній контекст, передаючи ініціативу гостю й завершуючи зміну фокусу максимально природно й економно. У наступних двох частинах пропонує детальніше розглянути лексико-стилістичні та синтактико-стилістичні мовні засоби вираження у всіх композиційних елементах вступу.

2.2.1. Лексично-стилістичні особливості вступної частини інтерв'ю.

Основний заголовок у вступі до програми *Larry King Live* є компактними, високоефективними текстами публіцистичного типу, що виконують одночасно інформативну, апелятивну та фатичну функції. Із аналізу фактичного матеріалу, ми виявили три основні цілі, які виконує основний заголовок в інтерв'ю:

- а) миттєве привернення уваги;
- б) створення інтриги та емоційного залучення;
- в) забезпечення зв'язності між заголовком і подальшим дискурсом програми.

Основний заголовок, так само як і другорядний, містить такі лексико-стилістичні засоби як метафори, ідіоми, цифри, квантифікатори, ноомалізації абстрактних понять. Зокрема, метафори, ідіоми, алюзії, евфемізми представлені в наступних основних заголовках інтерв'ю.

Представляючи інтерв'ю із американським письменником, кінорежисером та політичним активістом, Майклом Муром, Ларрі Кінг використовує ідіому та метафору, щоб ефективно передати передбачувану динаміку та тон інтерв'ю. *Tonight, Michael Moore. He's got a lot on his mind and he's ready to unload* [40.8]. Розглядати розум як контейнер є поширеною метафорою, яка розглядає розум як вмістилище думок, спогадів, ідей та почуттів. Ідіому *have something on your mind* можна розглядати думки як тягар. І наступне речення підтверджує наше розуміння ідіоми в метафоричному сенсі, адже *to unload* трактуємо як готовність до звільнення від метафоричного тягара. Метафора має виразне розмовне забарвлення і створює очікування емоційно зарядженого, відвертого та, можливо, контраверсійного інтерв'ю.

Інтерв'ю із Боном Джові, відомим співаком, Ларрі Кінг використовує метафору алюзії. *Tonight, Jon Bon Jovi. He gives rock 'n roll a good name* [40.4]. Жанр музики персоніфікований і наділений людською репутацією. У класичному розумінні рок-н-рол часто асоціюється з бунтарством, скандалами та негативним іміджем. Фраза стверджує, що Джон Бон Джові своєю творчістю та поведінкою «очищає» цей жанр, робить його респектабельним і «хорошим» у суспільному сприйнятті. Додатково це пряма алюзія-перевертень на його хіт 1986 року «You Give Love a Bad Name», що створює ефект гри слів і миттєво активізує асоціативне поле слухача/глядача. Метафора має позитивне оцінне забарвлення й задає доброзичливий, ностальгічний і шанобливий тон майбутнього інтерв'ю.

Tonight, Bob Woodward and President Obama's wars on the battlefield and in the backrooms [40.5]. У цьому заголовку використано розгорнуту концептуальну метафору війна відбувається на двох аренах. Вирази *on the battlefield* і *in the backrooms* створюють контрастну пару: пряме, відкрите, військове протистояння (джерельна область – реальна війна) та прихована, закулісна, політична боротьба (джерельна область – таємні кімнати, де ухвалюються рішення без публічності). У контексті основного заголовка мається на увазі, що книга Боба Вудворда та саме інтерв'ю розкриють не лише офіційні військові дії адміністрації Обама, а й

внутрішньополітичні інтриги та боротьбу за владу у Вашингтоні. Метафора *backrooms* є усталеним політичним евфемізмом американського медійного дискурсу для позначення неpubлічної політики.

Plus, super model turned mogul Kathy Ireland [40.9]. У цьому фрагменті центральною є метафора кар'єрної трансформації. Адже зміна професії сприймається як метаморфоза. Вираз *turned mogul* (буквально перетворилася на магната) використовується для опису радикального переходу від однієї соціально-професійної ідентичності до іншої. У контексті заголовка мається на увазі, що Кеті Айрленд здійснила майже «алхімічне» перетворення зовнішності та слави на реальну економічну владу й незалежність. Префікс *super* у слові *super model* додатково підкреслює початковий надвисокий статус у сфері моди, що робить подальшу метаморфозу ще більш вражаючою. Метафора *turned mogul* є типовим елементом англомовного шоу-бізнесового та бізнес-публіцистичного дискурсу для позначення історій «з попелюшки в принцеси» сучасного капіталізму.

Також в частині заголовків використовують ітенсифікатори та емоційно забарвлені прикметники. *Good evening, from Los Angeles. Special night on Larry King Live, our special quest, the former president of the United States, Ronald Reagan* [51]. Лексема *special* двічі виступає як ад'єктивний ітенсифікатор ексклюзивності та винятковості. Окрім цього, ми помітили, що тільки в цьому інтерв'ю заголовок розпочався не із заичного *Tonight*, як у всіх інших інтерв'ю, а *a Good evening from Los Angeles*, що також додає емоційної ваги наступним словам *special*, адже позначає рідкісну, престижну подію, що вирізняється з-поміж звичайних випусків. *Tonight my good buddy, my best man, Al Pacino* [40.6]. У цьому заголовку використані два сутпені порівняння одного і теж прикметника *good* та *best*. А саме *good buddy* у розмовно-дружньому значенні та *my best man* як найвищий ступінь (superlative) із подвійним навантаженням:

- а) буквальний («шафер на весіллі» — Ларрі Кінг і Аль Пачіно дійсно дружили);
- б) переносний («найкраща людина», «найдорожчий друг»).

Градація від good до best створює емоційну прогресію від простої дружби до найвищого рівня особистої близькості. Використання найвищого ступеня щодо голлівудської легенди виконує одночасно фатичну (підкреслення тепла) і рекламну (підвищення статусу програми) функції. *Tonight, Natalie Cole exclusive. The singer's life was saved with a kidney transplant* [40.7]. Слово exclusive висловлює особливість, першість та сенсаційність, адже є класичним таблоїдним інтенсифікатором у публіцистичних текстах. *Tonight, the sensational Celine Dion* [40.9]. Прикметник sensational є ще одним прикладом таблоїдного інтенсифікатора, що переводить нейтральне ім'я в розряд видовищного й, яскравого, вражаючого.

Часто проблемні інтерв'ю містять номінативи, аби коротко та зрозуміло донести тему подальшого інтерв'ю. Розглянемо один із найбільш яскравих прикладів. *Tonight, human trafficking. Women and children bought and sold for cheap labor and sex. Held captive as slaves right here in America* [40.2]. У цьому заголовку абстрактне соціальне явище human trafficking (торгівля людьми) виведено в позицію однослівного топіка шляхом номіналізації. Вираз human trafficking функціонує як компактний іменниковий комплекс, що позначає системне зло – сучасну форму рабства. У контексті програми мається на увазі, що торгівля жінками та дітьми відбувається не лише в далеких країнах, а й right here in America, що створює ефект шоку та наближення загрози до глядача. Номіналізація дозволяє подати складне суспільне явище як єдину, монолітну реальність, що вимагає негайної уваги.

І врешті квантифікатори та цифри в основному заголовку. У заголовку *Twenty-five years at the top of the charts and not going anywhere* [40.4] цифра twenty-five виконує роль точного квантифікатора тривалості успіху, підкреслюючи легендарний статус Джона Бон Джові. Вона створює ефект вражаючої стабільності й довголіття в індустрії, де кар'єри зазвичай короткі, а фраза and not going anywhere додає впевнений, майже зухвалий відтінок вічності цього досягнення. У заголовку *five young men in the span of one week* наявні дві цифри five і one week. Ці цифри працюють як шоківі квантифікатори трагедії: невелика, але конкретна кількість жертв і надзвичайно стислий проміжок часу one week створюють ефект епідемії й

невідворотності, різко підвищуючи емоційну напругу й суспільну значущість теми булінгу.

Найбільш яскравим прикладом підводки як контексту для першого питання є інтерв'ю Ларрі Кінга та Рональда Рейгана. KING: *Over half a million United States men and women poised to sacrifice their lives in a Persian Gulf War. At home, a country divided. Strident hawks and vocal doves are back. Few men have faced the awesome task of guiding this nation through times like these. Ronald Reagan has been there. His own presidency endured problems in the Middle East, a Cold War, devastation of terrorism, survived it all. He's with us tonight, and next month he's going to be 80 years young. They're going to open the Reagan Library, and he's author of an autobiography, An American Life from Simon and Schuster. The former president, Ronald Reagan, a return visit to Larry King Live. Thank you for coming back.* REAGAN: *Well, Larry, it's a pleasure to be here.* KING: *Well, let's get right to first things first before we reflect on that American life. Your thoughts on what's gone on today, yesterday, since August. How do you view all this?* [51]. Текст насичений лексикою національної винятковості й героїчної боротьби: *poised to sacrifice their lives, a country divided, strident hawks and vocal doves, the awesome task of guiding this nation, endured, survived it all* – усі ці одиниці належать до високого публіцистичного реєстру й апелюють до міфу про Америку як націю, що постійно проходить випробування. Особливо помітний повторюваний мотив виживання та стійкості *survived it all, has been there, endured*, який переноситься з історичного досвіду Рейгана на сучасну кризу в Перській затоці, легітимізуючи його як єдиного, хто має моральне право коментувати події. Лексема *American* у назві автобіографії *An American Life* використовується не просто як прикметник, а як ідеологічний маркер, що ототожнює Рейгана з втіленням американського духу. Вік *80 years young* (а не old) – свідомо евфемістична інверсія, що підкреслює життєву силу й мудрість. Таким чином, усе лексико-стилістичне поле вступу працює на створення образу Рейгана як живого символу американської стійкості й мудрості, чия думка про сучасну війну є важливою. Контекст із вступу дає можливість Кінгу поставити коротке запитання, адже він спирається на інформацію представлену у вступі, де навів чітке

обґрунтування чому Рональд Рейган може коментувати на той час сучасні події. Тому у питанні користується all this

2.2.2. Синтактично-стилістичні особливості вступної частини інтерв'ю.

Синтаксично-стилістичні мовні засоби у основному заголовку інтерв'ю, так само як і другорядний, предствалені еліптичними, номінативними реченнями, фрагментами, анафорою, адиптивністю, риторичними запитаннями, інверсією. Good evening, from Los Angeles. Special night on Larry King Live, our special quest, the former president of the United States, Ronald Reagan [51]. Тут поєднано кілька номінативних фрагментів у межах одного заголовка. Special night on Larry King Live є еліпсисом дієслова-зв'язки (This is a special night...). Синтактичний паралелізм special night та special quest обидва словосполучення мають однакову атрибутивну структуру оцінний прикметник та іменник, що виявляє градацію значущості, підвищення урочистості. Анафора створює чіткий ритмічний малюнок, який легко сприймається на слух і підкреслюється інтонаційним виділенням кожного special.

Наступні приклади номінативні фрагменти є доволі поширеними в заголовках. Tonight, Michael Moore [40.8]. Цей заголовок є класичним номінативним фрагментом. Повна форма могла б бути: Tonight our guest is Michael Moore або Tonight we are talking to Michael Moore. Еліпсис охоплює дієслово-зв'язку (is/are) та предикативну частину, залишаючи лише дейктичний маркер Tonight і власну назву як тему. Така еліптична конструкція створює максимальну компресію та драматичний ефект «оголошення» ім'я гостя звучить як головна новина вечора.

Tonight, Alzheimer's [40.11]. Тут спостерігається ще глибший еліпсис і номіналізація. Повна форма могла б звучати: Tonight the topic is Alzheimer's disease. Відсутні не лише дієслово-зв'язка, а й будь-яке уточнення (disease, the topic of). Медична назва хвороби виведена в позицію однослівного топіка, що персоніфікує абстрактне явище і робить його центральним «персонажем» програми. Еліптичний номінативний фрагмент підсилює відчуття загрози та невідворотності.

Пропонуємо розглянути наступний структурний елемент того ж проблемного інтерв'ю про хворобу Альцгеймера. Отже, наступним структурним елементом йде другорядний заголовок, який є комбінацією риторичних питань та цитат, тверджень, або компіляції різних цитат об'єднаних за темою. MARIA SHRIVER, FATHER DIES OF ALZHEIMER'S DISEASE: *It's really challenging to look at your father or your mother and have them not know who you are*. TERRELL OWENS, NFL STAR, GRANDMOTHER HAS ALZHEIMER'S DISEASE: *I'm trying to hold it together now*. KING: *A looming epidemic*. RON REAGAN., PRESIDENT REAGAN'S SON: *It's basically a coin flip as to whether or not you will have Alzheimer's*. KING: *More than five million Americans have it*. *And the numbers are rising*. SETH ROGEN, ACTOR, FIANCEE'S MOTHER HAS ALZHEIMER'S DISEASE: *More and more people in our generation are going to have to deal with it*. KING: *There is no cure*. DR. RONALD PETERSEN, DIRECTOR, MAYO CLINIC ALZHEIMER'S DISEASE RESEARCH CENTER: *This is the disease entity that is going to cripple the system*. KING: *But there is hope*. LEEZA GIBBONS, MOTHER, GRANDMOTHER DIED OF ALZHEIMER'S DISEASE: *We will be victorious. We have to be*. ROGEN: *We felt so* – KING: *Seth Rogen, Angie Dickinson, Terrell Owens, Maria Shriver, Laura Bush, Leeza Gibbons open up about their own experiences with the disease. Plus, Ron Reagan and I travel to a cutting-edge facility to see how people are diagnosed. One of us will take an Alzheimer's evaluation. One of us will not. It's UNTHINKABLE: THE ALZHEIMER'S EPIDEMIC [40.11]*. Як ми уже згадували, в цьому другорядному заголовку спостерігаємо значне наповнення цитатами, що є чітко вираженою драматургієюною стратегією, яка реалізується через поєднання візуальних і вербальних компонентів. Основу вербального ряду становлять номінативні блоки у (MARIA SHRIVER, FATHER DIES OF ALZHEIMER'S DISEASE; TERRELL OWENS, NFL STAR тощо), що виконують роль швидкої ідентифікації спікерів та їхнього особистого зв'язку з темою. За ними йдуть короткі, синтаксично неповні прямі цитати *have them not know who you are*, *I'm trying to hold it together now*, *we felt so* –, що зберігають просодичні ознаки емоційного напруження й створюють ефект безпосередньої присутності свідка. Голос за кадром Ларрі Кінга вводить низку коротких декларативних речень-узагальнень *A looming epidemic*, *More than five million*

Americans have it, There is no cure, кожне з яких супроводжується візуальним виділенням ключового лексичного елемента або цифри. Кульмінаційним синтаксичним прийомом є строгий паралелізм антитези One of us will take an Alzheimer's evaluation. One of us will not. Така радикальна синтаксична економія перетворює текст на послідовність ударних інтонаційних одиниць, кожна з яких сприймається як окремий кадр, забезпечуючи максимальну динаміку й емоційну напругу при мінімальній вербальній витраті.

2.3. Аналіз основної частини інтерв'ю.

Перше питання в інтерв'ю є важливим, а із аналізу фактичного матеріалу ми виявили, що Ларрі Кінг використовує перше питання для зменшення напруги та ймовірного хвилювання інтерв'юйованого, щоб його гість розслабився, а трохи складніші й більш гострі питання задає пізніше. Як ми згадували раніше Ларрі Кінг часто будує своє питання спираючись на контекст поданий у вступі. Ми згадували раніше, що Ларрі Кінг практично не готується до інтерв'ю задля того, щоб добре розуміти аудиторію та ставити такі питання, які будуть цікавими для аудиторії.

2.3.1. Лексико-стилістичний аналіз основної частини інтерв'ю.

Ларрі Кінг завжди притримується принципу ставити якнайкоротші питання аби сфокусувати увагу на інтерв'юйованому. Перші питання Ларрі Кінга демонструють чітко виражену лексико-стилістичну економію й розмовно-дружній, але цілеспрямований тон, що є фірмовою рисою його інтерв'ювального стилю. Лексика завжди максимально нейтральна й повсякденна *What changed?* [40.8], *What do you make of that?* [40.4], *What's it like?* [40.9], *How's the health?* [40.7], *You still feel that way?* [40.6], *How do you view all this?* [51] уникає складних термінів і журналістського жаргону, натомість використовує прості когнітивно-оцінні дієслова *make, feel, view, get into* та узагальнюючі дейктичні звороти *all this* [51], *that* [40.4], які миттєво вбирають увесь попередній контекст підводки. Часто зустрічаються легкі евфемізми та гумористичні інтенсифікатори *Good luck* [40.4], *normal-normal* [40.7], що пом'якшують тон і переводять розмову в інтимно-дружній реєстр. Уся лексика

підпорядкована одній меті — швидко, без зайвих слів і без тиску передати ініціативу гостю, зберігши при цьому емоційну залученість глядача й відчуття щирої зацікавленості ведучого. Така лексико-стилістична простота й розмовність є ключовим елементом феномену відомого стилю інтерв'ювання Ларрі Кінга і пояснює, чому навіть президенти та зірки першої величини миттєво розслаблялися й відкривалися в його ефірі.

Інтерв'юер огортає гострі питання відверто компліментарними аби інтерв'юований, розслабившись, дав відповідь на це питання щиро. KING: *And as always well annotated in the back. You always put the way you were. You don't reveal all your names of your sources of course. Are you timing this to possibly affect the election?* [40.4]. Текст вступу насичений лексикою професійної винятковості та журналістської достовірності: *as always, well annotated in the back, you always put the way you were, you don't reveal all your names of your sources* – ці повтори *always* і вказівки на фірмові риси стилю Вудворда, а саме документальність та захист джерел є компліментом для інтерв'юованого, адже передають значення, що інтерв'юер дотримується стандартів документальної журналістики. Мотив незмінності та надійності виражений повтрювальними *always* переноситься з попередніх книг автора на нову, легітимізуючи його як єдину людину, здатну розкрити правду про адміністрацію Обама. Фраза *you don't reveal all your names of your sources of course* містить пресупозицію етичної непорочності, що автоматично відкидає будь-які звинувачення у спекуляції. Цей компліментарний блок працює як ідеологічний маркер: Вудворд постає не просто журналістом, а знавцем таємниць влади, майже міфологічним «тим, хто був у кімнаті» (мотив, який він сам розвинув пізніше: *you are there in the situation room*). Завдяки цьому вступу Кінг отримує можливість поставити найгостріше питання усього уривка, а саме про політичний таймінг видання книги, дотримуючись максимально м'якої, майже жартівливої форми *to possibly affect the election?*. Питання спирається на попередньо створений образ бездоганного професіонала, тому звучить не як звинувачення, а як дружнє піддражнювання між своїми. Вудворд миттєво підхоплює цю тональність і відповідає запереченням *No, no. It's when it got finished*

[40.5], але водночас підсилює створений Кінгом міф, одразу вводячи ключову метафору всієї книги this is the first unvarnished view of Obama [40.5] та showing a little bit of leg [40.5]. Останнє є ідіомою, яку він свідомо бере з шоу-бізнесового словника Кінга. Таким чином, вступний блок Кінга й перша відповідь Вудворда утворюють єдине лексико-стилістичне поле: компліментарна ідеалізація журналіста як останнього вартвого правди дозволяє поставити делікатне, потенційно конфліктне питання, не руйнуючи атмосфери довіри й робить подальший наратив про внутрішні конфлікти в Білому домі сприйнятливим як об'єктивну, а не політично заангажовану розповідь. Часто інтерв'юювані охоче відповідають на запитання та додають багато деталей, однак є інтерв'ю, коли Кінгу доводиться багато взаємодіяти, адже інтерв'юований відповідає максимально стисло та ухильно. Яскравим прикладом є інтерв'ю із Аль Пачіно. Мабуть саме тому для Аль Пачіно виділили лише першу частину прорамного випуску, а у другій частині Ларрі Кінг інтерв'ював Сюзан Бойл. Питання Кінга надзвичайно короткі, часто одне-два слова *Plenty?, No?* [40.6], еліптичні, з виразним емоційним забарвленням захвату й подиву *It was very effective, I'm just so happy to have you, I'm going everywhere with you* [40.6]. Така мінімалістичність є свідомою стратегією ведучого, коли гість говорить мало й неохоче. Кінг своїми репліками та використанням підтверджуючих токенів (acknowledgment tokens), таких як *Wow, I know* [40.6]. *Well, we're all over the board tonight because I'm just so happy to have you... I'm going everywhere with you...* [40.6] у цьому прикладі лексичне поле Кінга насичене маркерами захоплення й особистої радості happy to have you, I'm going everywhere with you, що виконує подвійну функцію. По-перше заповнює паузи, які виникають через лаконічність Пачіно. По-друге, створює атмосферу інтимної, майже хлоп'ячої радості від присутності легенди, що розслабляє гостя. Таким чином, лексико-стилістична організація діалогу побудована на асиметричній комплементарності: мінімалістичні, емоційно заряджені, часто однослівні питання Кінга, насичені маркерами захвату й гумору, компенсують лаконічність і ухильність Пачіно, створюючи ілюзію живої, щирої розмови навіть тоді, коли гість говорить украй мало. Ця техніка дозволяє Кінгу

підтримувати темп і драматургію інтерв'ю з актором, який за природою своєю не любить розкриватись, і водночас зберегти відчуття ексклюзивності моменту.

Щоб розкрити також просодичну частину організації інтерв'ю ми транскрибували інтерв'ю із Маргарет Течер за форматом Джеферсона, тому в цьому аналізі будемо посилались на наш транскрипит, розміщений у додатку А.1.

У своєму інтерв'ю 26 червня 1995 року Маргарет Тетчер продовжує використовувати притаманну їй риторику — ідеологічно насичену та побудовану на чітких моральних протиставленнях, попри те, що минуло вже три роки після її відставки. Домінують лексеми високого морального регістру, що поділяють світ на чіткі опозиції: *liberty – tyranny, aggression – self-defence, right – absurd/crazy/disgrace*. Найяскравішим прикладом є її оцінка ситуації в Боснії: *It is a disGRACE to all politicians ... And it was ABSOLutely absu:rd >that then it passed< a resolu::tion <de::NYING the Bosnians the A::RMS> with which to defend themselves. Crazy* (ряд. 83–86, додаток А.1). Слова *disgrace*, *absurd*, *denying the arms* не лише оціночні, а й виконують функцію пресупозиції: будь-яка відмова надати зброю жертвам агресії прирівнюється до співучасті у злочині проти свободи. Аналогічна лексика застосовується й до внутрішньої політики у прикладі *people don't want socialism. They want more↓ conse↑vatism↓ ... And when conservative government is returned, < they expect them to be really cose:↑rvative* (ряд. 58-60, додаток А1). Тут лексеми *socialism* та *conservatism* функціонують як абсолютні моральні категорії (виділяючи останнє слово інтонаційно), а підвищення податків Джоном Мейджором автоматично кваліфікується як зрада, адже інтерв'юювана каже *it was ENOUGH [...] to make people a bit concerned* [46] (ряд. 54, додаток А.1).

Особливо показове використання суперлативів та емоційних інтенсифікаторів виключно на адресу «своїх» політичних союзників: президент Мубарак – *an Arab leader with TONES of personality [...] MA::Rvellous* (ряд. 215–217, дод. А); Колін Пауелл – *a wonderful man [...] a marvelous person to work with [...] just great* (ряд. 122, дод. А.1); Ллойд Бенсон – *a real [...] a MARVElous politician [...] a person of great dignity* (ряд. 135–137, дод. А). Позитивна оцінка, захоплення та позитив виражаються

у marvelous, wonderful, great, real та tones of personality. Натомість противники або ті, хто відступив від принципів (Франція Міттерана, король Хусейн на певному етапі), отримують різко негативні оцінки: *to my ↑UTTER aMAZEment↑ France denied them* (ряд. 258, дод. А.1), *he [King Hussein] was of the wrong side* (ряд. 220, дод. А.1). Це виражається у фразі *to my ↑UTTER aMAZEment↑* передає сильне емоційне здивування через поєднання підсилювача utter та емоційного слова amazement та інтонації політичної діячки.

Важливим лексико-референційним механізмом є амбівалентне інклюзивне we, що одночасно позначає Великобританію, англо-американський альянс й історичну місію «вільного світу» найкраще ілюструє приклад: *we fought tyranny together.* <= ↑*And this is the MOST↑ interesting thing, the PEOPLE who fight tyranny is the <Anglo-American Alliance.> [...] Perhaps we have the oldest parliAMENTry insti↑tution↓=the greatest love of liberty* [46] (ряд. 103–105, дод. А.1) Така розмита референція створює ефект безперервної історичної легітимності, а саме рішення Тетчер та її союзників постають прямим продовженням боротьби Черчилля та Рузвельта проти нацизму.

Найемоційнішим лексичним блоком є спогади про Рейгана та рішення дозволити американський рейд на Лівію 1986 року. Тут поєднуються теплий, майже сентиментальний тон і жорстка моральна риторика: *he still got <that soft, lovely voice.> .hh ehh And still got <that CHArming manner.>* (ряд. 160–161, дод. А.1) та *He was not a man to be beaten by terrorism..hhh He was not a man to FEAR the consequences of making <that raid.> because he thought↓ it was right↑* (ряд. 249–251, дод. А.1). Контраст між інтимно-теплою лексикою soft, lovely voice, charming manner та героїчно-моральною not a man to be beaten, because he thought it was right підкреслює образ Рейгана як ідеального втілення консервативних чеснот.

У інтерв'ю з Маргарет Тетчер Ларрі Кінг принципово відмовляється від агресивно-закритого стилю, який він застосовував до Рональда Рейгана (розглянемо цей уривок у наступному підрозділі), і переходить до відкритої, шанобливо-провокативної стратегії. Близько 70 % його питань — це класичні відкриті *wh-* та *how-*

конструкції, що свідомо запрошують гостю до розлогого історичного чи морального коментаря:

а) *Why did Mr Ma:yor (0.2) give up °°that°° =>being head of the party<?* (ряд. 4–5, додаток А.1);

б) *What was your most (0.) difficult decision to make?* (ряд. 220–221, додаток А.1);

в) *Is it hard (0.2) after the cheering? When the cheering's- is it hard to be (0.2) the former (0.) prime minister?*, (ряд. 290–291, додаток А.1).

Такі формулювання не обмежують відповідь, а навпаки — відкривають простір для розгорнутих наративів, у яких Тетчер відчувається абсолютно комфортно. Значну частину питань Кінг будує як провокативні «гачки» з вбудованою пресупозицією, що вже містить бажаний вектор відповіді. Найяскравіші приклади:

а) *But was it smart politics on his part?* (ряд. 14, додаток А.1);

б) *You have been very critical> (0.5) of Prime Minister Major >°though° have you not?<=* (ряд. 47–48, дод. А.1);

в) *Did you expect more from President Clinton?* (ряд. 108, додаток А.1).

Питання із тегом *have you not?* та пряме *did you expect more* фактично примушують Тетчер підтвердити критику Мейджора й розчарування в Клінтоні, не залишаючи їй простору для нейтральної відповіді. Водночас тон залишається поважним, адже Кінг не звинувачує, а таким формулюванням підштовхує гостю до очікуваної глядачами жорсткої оцінки. Особливо виразною є лексика емоційних тригерів, яку Кінг свідомо вкидає, знаючи риторичний стиль Тетчер:

а) *why not hit it head on, take advantage when no one expected it?* (ряд. 18–19, дод. А.1), де використовує войовничу метафору *hit head on* миттєво активізує її мілітарний словник;

б) *I gather you like Senator Graham too.* (ряд. 124, дод. А.1) та *Like him too?* (ряд. 129, дод. А.1), де повторює *like* у швидкій послідовності провокує серію компліментарних суперлативів від Тетчер (*marvelous, wonderful*), які ми розглянули вище;

г) *Anything jumping to you?* (ряд. 273, дод. А.1), використовує розмовний фразеологізм, що змушує Тетчер усміхнутися й відповісти м'якше.

Лексико-стилістична організація інтерв'ю Ларрі Кінга характеризується високим ступенем адаптивності лексичного реєстру, синтаксичної відкритості/закритості та стилістичних маркерів до типу співрозмовника й прагматичної мети бесіди. Ведучий системно варіює співвідношення лексем із високим емоційним та оцінним потенціалом, інтенсифікаторів, риторичних тригерів і пресупозитивних конструкцій. Така стратегічна гнучкість забезпечує оптимальний баланс між контролем дискурсу та наданням гостю простору для автентичного самовираження, що становить центральну ознаку лексико-стилістичного ідіостилу програми *Larry King Live*.

.2.3.2 Синтаксично-стилістичний аналіз основної частини інтерв'ю Ларрі Кінга.

Синтаксично-стилістична організація перших питань Ларрі Кінга вирізняється радикальною економією, фрагментарністю й максимальною наближеністю до живої усної мови, що створює ефект невимушеної бесіди двох друзів при ввімкнених камерах. Переважають надзвичайно короткі питальні речення одно- або двоскладові: *What changed?* [40.8], *What's it like?* [40.9], *You still feel that way?* [40.6], *How's the health?* [40.7], часто еліптичні, з пропущеним підметом або допоміжним дієсловом, що робить їх просодично легкими й інтонаційно відкритими. Також спостерігаємо повторення тотожних або майже тотожних конструкцій *How did you get into... How did this come about?* [40.10]. Зустрічаються риторичні питання із тегом *does it not?* [40.5] і гумористично-знижені повтори *normal-normal* [40.9], що підсилюють фатичну функцію. Усі питання мають низьку синтаксичну складність, термінальну або зростаючу інтонацію й завжди завершуються паузою, яка миттєво передає слово гостю. Така синтаксична мінімалістичність і уривчастість контрастує з попередньою

розлогою підводкою створюючи різкий, але комфортний перехід від монологу ведучого до справжнього діалогу й залишаючи гостю максимальну свободу першої репліки. Саме ця синтаксична простота й умовна розмовна недбалість є одним із головних інструментів, що змушувати співрозмовника говорити щиро й багато. Особливо це стосується інтерв'ю із зірками, спіvkами, акторами, науковцями – всіх, окрім політиків. Із політиками часто інтерв'ю Ларрі Кінга є типовим прикладом *accountability interview* [47] інтерв'ю, які змушують визнавати відповідальність, це політичні інтерв'ю.

Текст інтерв'ю Ларрі Кінга варто розглянути синтакс учного мовлення основні теоретичні положення якого ми розглянули у підрозділі 1.3.4. На підготовчому етапі ми розшифрували інтерв'ю Ларрі Кінга та Рональда Рейгана (17.01.1991) використовуючи формат транскрибування Джеферсона. Цей трааскрипт розміщений у додатку А.2. Ми будемо вказувати номери рядків із цього трааскрипту.

Синтаксично-стилістична організація реплік Рональда Рейгана в інтерв'ю Ларрі Кінгу демонструє виразний розмовний політичний синтаксис, основною рисою якого є системна незавершеність і фрагментарність. Практично всі відповіді екс-президента побудовані як довгі ланцюжки координації (паратаксис) та вставних конструкцій (парентетичні вставки), у яких головне речення рідко доходить до термінального присудка. Типовим є винесення теми на початок речення (лівостороння дислокація) з подальшим синтаксичним зсувом (анаколуф): *the co:nstant repetition of the United States versus Iraq, <and Saddam Hussein.> (0.2) is overlooking the fact that↓ it is the United ↑Nations, (0.7) that is in this↓* (ряд. 23-25, додаток А.2). Тема repetition винесено ліворуч і більше не повертається до синтаксичного центру, а нове тематичне ядро the United Nations вводиться без підрядності (гіпотаксису). Подібне можемо спостерігати у рядках 84-85 додатку А.2 *we have to view::: (0.3) .hh with some– (0.7) .hh reason– the fact that (0.5) it was put up to the United Nations* у цьому реченні ми бачимо, що view є голвоним предикатом і очікуємо чіткого об'єкта, що сампо потрібно розглядати, але замість цього ми чуємо серію уточнень, і врешті об'єкт з'являється із запізненням *the fact that (0.5) it was put up to the United Nations*. Все речення, враховуючи тривалі

паузи, де мовець, экс-президент, ретельно підбирає слова, щоб змістити фокус із полеміки протистояння Буш – Хусейн на ООН – Хусейн, є прикладом поступовго нарощування фрази (інкрементальність), адже речення будується по частинах та кожна додає щось нове.

Другим домінантним засобом є масове використання додаткових уточнень після основної думки (правостороння дислокація) та інкрементів, що постійно відсувають можливе синтаксичне замикання. Характерний приклад рядки 88–92 із додатку A.2 *Other Nations (0.2) have a quarter of million fighting men, there, >in the Middle East,< along with ours..hhhh The:se other nations (0.5) >have contributed the< (0.) kind of, (0.) running expenses, <of all this?,> ehv eighty percent (0.) of the cost?, <So it's not just (0.) the United Na- States (0.) doing something?,>=*. Кожне нове речення додає новий підмет і новий предикат, але жодне з них не стає головним. Результатом є ланцюг незалежних речень (паратаксис), у якому формальна зв'язність (анафора *These other nations*) зберігається, тоді як логічна ієрархія повністю розмита.

Рейган у своїх відповідях на питання Ларрі Кінга старається максимально ухилитись від критики чинного на той час президента, а також висловити не пряму підтримку військових дій за необхідності. Ларрі Кінг у цьому уривку (рядки 16-133 додаток A.2) використовує закриті запитання, серед яких питання полярних альтернатив або диз'юнктивні тип питань із мінімальною інверсією, наприклад: *Do you think <they should NOT stand up?> Or you think <they should (0.2) disagree (0.) in private?* (ряд. 58-59 дод. A.2) або *↑Or are you saying no↑?* (ряд. 52 дод. A.2), або *Would you have sent (0.) troops (0.2) on (0.2) that quickly after August 2nd?* (ряд. 38 дод. A.2), або *↑Or are you saying no↑?* (ряд. 52 дод. A.2). Така синтаксична економія разом із різким просодичним підвищенням на кінцевому елементі *no↑* створює ефект «синтаксичного капкана», що залишає лише два логічно можливі варіанти відповіді й ускладнює ухилення.

Довші питання Кінга побудовані на жорсткому асиндетичному партаксисі та анафоричному паралелізмі, що створює кумулятивний риторичний тиск. Найяскравіший приклад *And you've been someone who all your life (0.2) has spoken out*

in issues. Ronald Reagan, >when you were< a democrat, you spoke out. When you were Republican, >you were President. Whether you were in Senate.=whether you were the Governor of California, .hh an actor,< you spoke out. Shouldn't you ... say so? (0.5) ↑Or are you saying no↑? (ряд. 46-52 дод. А.2). Тут п'ять паралельних предикативних одиниць без жодного підрядного сполучника (крім мінімального whether), триразова анафора you spoke out, you were і фінальний диз'юнктивний удар утворюють синтаксичний ланцюг доказів, після якого будь-яка відповідь, окрім прямої, виглядає логічно неадекватною.

Синтаксична структура питань Ларрі Кінга у інтерв'ю із Тамар Геллер, відома тренерка собак, адже тренує собак, має зовсім іншу динаміку, більш м'яку, відкриту і повністю підпорядкована меті провокування яскравої, емоційної, наративної відповіді. Близько 80 % питань у цьому інтерв'ю є короткими еліптичними або фрагментарними конструкціями довжиною 4–8 слів, у яких систематично пропущені допоміжні дієслова, підмети чи сполучники: *What took you to dog training?*, *Never hit a dog?*, *Many are, right?*, *Smart?*, *We know there are dogs that are ugly, right?* [40.10]. Така висока еліптичність, компенсована висхідною інтонацією та питаннями із тегом типу right? (вживається сім разів), перетворює питання не стільки на вимогу інформації, скільки на м'яке запрошення до продовження історії. Значну роль відіграють риторичні репліки-реакції, синтаксично оформлені як твердження, але інтонаційно функціонуючі як запити: *Yes, know him well, Couldn't be more dis-alike., That's what they do, Venus and mars* [40.10]. Ці мінімальні предикативні одиниці без інверсії та питального слова є класичними прикладами пропозиційної репліки (pro-sentence) та реплік-реакцій (responsive fragments) у розмовній взаємодії, що не обмежують співрозмовника, а навпаки, підштовхують його до розгортання наративу. Синтаксис питань Ларрі Кінга в бесіді з Тамар Геллер є взірцем розслабленої розмовної журналістики: максимальна еліптичність і фрагментарність, часте використання питань із тегом та риторичні репліки без інверсії створюють відкритий граматичний простір, у якому гість почувається вільно й охоче розгортає яскраві

історії. Ларрі Кінг має навички проводити інтерв'ю різних типів, враховуючи особливості кожного інтерв'юера, вибирає найоптимальніший спосіб.

Синтаксично-стилістична організація інтерв'ю Ларрі Кінга характеризується високою контекстно-зумовленою варіативністю синтаксичної складності, ступеня закритості/відкритості запитань та частоти поступового нарощування додаткових уточнень. Ведучий системно перемикається між короткими еліптичними та диз'юнктивними конструкціями з інверсією (для максимального обмеження відповіді) і розгорнутими запитаннями з послідовними уточненнями та риторичними додатками (для стимулювання розлогого наративу й емоційного розкриття). Така керована синтаксична гнучкість, поєднана з точним дозуванням пауз, повторів і просодичних маркерів, дозволяє одночасно утримувати контроль над темпом і напрямком дискурсу та забезпечувати автентичність і драматургійну насиченість відповідей гостя, становлячи одну з визначальних рис програми Larry King Live.

2.4. Аналіз переходів між частинами інтерв'ю.

Ми вже розглянули відео-цитати як композиційний елемент вступу, однак відео-цитати, короткі сюжети з новин чи уривки з попередніх інтерв'ю становлять важливу складову практично кожного випуску програми. Залежно від типу інтерв'ю їхній розподіл варіюється: у спеціальних тематичних випусках спостерігається висока щільність таких елементів [40.3; 40.11; 40.2], тоді як у стандартних діалогових бесідах вони використовуються менш інтенсивно.

На приклад, у інтерв'ю із Рейганом, після оголошення про перерву на рекламу подають цитати із промов Рейгана, а також одразу після рекламної перерви (ряд. 144-152; 212-214; 352-363; 599-606 дод. А.2). Також відео-цитати можна зустріти у основній частині інтерв'ю без підводки, у потрібний момент з'являється релевантна цитата. У цьому інтерв'ю перехід до відеоцитат відбувався без вербально супроводу. А от у інтерв'ю із Аль Пачіно, Ларрі Кінг озвучує, що зараз буде уривок із попереднього інтерв'ю KING: *Let's show you a little clip of the first time from 15 years ago*. PACINO: *No. No, don't. Don't. No.* KING: *Watch*. А також у інтерв'ю із Наталі Коул

KING: *You said you saw Natalie on this program back in 2009 when she announced she needed a kidney transplant. We'll take another look at a clip from that interview. Watch* [40.7]. Ця репліка Ларрі Кінга підводить до перегляду уривку із відео-інтерв'ю, яке має змістову цінність для предмету поточного обговорення, а за допомогою відео-цитати, вводить у безпосередній контекст глядачів. Підкреслені речення дозволяють зробити перехід до відео-цитати максимально плавним. У таких випусках відео-цитати підібрані зазвичай до тем запитань інтерв'юера, але також інколи можуть подавати відео-цитати наприкінці відповідей інтерв'юйованого на запитання від одного представника із аудиторії (дзвінок чи емейл).

Особливо комплексні випуски на проблемні теми, наприклад випуск про Альцгеймер, повністю скомпонований із відео-цитат різної тривалості, що дуже нагадує звіт адаптований до аудіовізуального способу вираження. Основа мова ведеться із студії, де Ларрі Кінг підводить до різних частин інтерв'ю, які висвітлюють певний аспект теми. Підводки до кожного уривка із інтерв'ю поділяють все ті ж характеристики, що і підводка. KING: *Three incredible women open up about their personal stories of dealing with Alzheimer's disease. Former First Lady Laura Bush's father died of Alzheimer's in 1995. Actress Angie Dickinson's sister was diagnosed in 1984. She was only 55 years old. And Maria Shriver, speaking out tonight for the first time since her father, Sarge Shriver, died of Alzheimer's in January. Maria opens up about her dad, her thoughts on Alzheimer's research, and why the disease is especially hard on women* [40.11]. Підводка Ларрі Кінга до блоку про хворобу Альцгеймера містить короткі номінальні та еліптичні речення *Former First Lady Laura Bush's father died of Alzheimer's in 1995, She was only 55 years old* чергуються з анафоричним паралелізмом та емоційно насиченими інтенсифікаторами *three incredible women, for the first time, especially hard on women*. Така організація свідомо імітує структуру списку, забезпечуючи миттєве сприйняття трьох різних історій як єдиної драматургічної серії, водночас виконуючи орієнтувальну функцію. Повторюваність лексеми *Alzheimer's* чотири рази у межах семи рядків, поєднана з контрастуванням соціального статусу та віку постраждалих, забезпечує когнітивний й емоційний праймінг, інтегруючи окремі

відео-фрагменти в єдину трагічну наративну рамку жіночого досвіду хвороби. У таких програмах відео-цитати є чи ненайважливішим композиційним елементом, а дзвінки від аудиторії у цих типах інтерв'ю взагалі відсутні.

У телевізійному дискурсі програми Larry King Live відео-цитати функціонують як системотвірний композиційний елемент, що забезпечує структурну зв'язність, наративну єдність і тематичну цілісність випуску. Вони виконують множинні дискурсивні функції (акцентують увагу, орієнтують глядача), інтегруючи гетерогенні аудіовізуальні фрагменти в єдину макронаративну рамку, причому ступінь їхньої щільності та спосіб вербального супроводу варіюються залежно від формату програми (від суцільно-компаративних випусків до епізодичних вставок у класичних інтерв'ю).

У інтерв'ю, де кілька запрошених гостей відповідають на питання по черзі, до кожного окремого гостя є обов'язково підводка. Спершу інтерв'юер закриває перше інтерв'ю та анонсує наступне інтерв'ю, перерва на рекламу та вступ до інтерв'ю із наступним гостем. Одна із цих чатин може бути опущена, наприклад, інтерв'юер може не нагадати, хто буде наступним гостем після реклами, але здебільшого цей алгоритм дій правдивий для багатьох інтерв'ю. Ми можемо спотерігати цей алгоритм у наступному прикладі: KING: *The book "How We Lead Matters: Reflections on a Life of Leadership." The Extraordinary Marilyn Carlson Nelson. Did you know bats sing and mice giggle? It's true. We're going to talk about it next. (COMMERCIAL BREAK) KING: Dr. Karen Shanor is a neuropsychologist and a former White House consultant... [40.10].*

2.5. Аналіз завершальної частини інтерв'ю

Аналіз завершальних сегментів різних типів випусків інтерв'ю Ларрі Кінга виявляє системну стилістичну диференціацію, зумовлену кількістю співрозмовників, тематичною вагою та емоційним тоном програми. Наприклад: KING: *We're almost out of time. Nate, don't schools see it more than home?* BERKUS: *Absolutely schools see it more than home. Parents want to send their kids to school. School has to be a safe place. Gay, black, whatever the issue is, it doesn't matter; the discrimination has no place in the*

public school system or private school system. It has no place and it has to end. WRIGHT: We have bullies in Congress. We've got bullies in churches. We have bullies – we have adult bullies, too. We've got to start – our adults – GRIFFIN: And you can ignore them, too. In other words, you can come from a family that may feel that way, but you don't have to 2350e8 that way yourself. KING: Thanks to all of you. We hope we helped a little. The Trevor Project, toll free, confidential suicide hotline, 866-4-U- TREVOR. Liza Minnelli is here tomorrow night. I didn't have to say the last name, did I? Anderson Cooper and "AC 360" is next [40.1]. У прикладі інтерв'ю із кількома гостями (до 5) на соціально значущу тему завершення реалізується через різке синтаксичне скорочення до декларативних фрагментів і ритуальних формул We're almost out of time, Thanks to all of you. We hope we helped a little, поєднаних із лексикою соціальної відповідальності та практичної допомоги has to end, confidential suicide hotline. Така організація створює ефект колективного морального імперативу та швидкого, але емоційно насиченого закриття.

Тепер розглянемо завершення в аналітичних та політичних інтерв'ю з одним гостем. KING: *I only have 30 seconds. Is he going to get hit bad in November, do you think?* WOODWARD: *It looks like it. Look, this is a country that votes its resentments. The Declaration of Independence, two-thirds of it is a list of grievances against George III. We have grievances, and we vote them. But that's democracy. I wouldn't worry about that.* KING: *You thinking about the next book already? I know you are. No? You're not?* WOODWARD: *Not this moment.* KING: *Bob Woodward, he's a one of a kind. The latest is "Obama's Wars," Simon and Shuster. Kathleen Parker, Eliot Spitzer are here tomorrow. Jenny McCarthy on Friday. Right now, "AC 360" with some incredible stories. Here's Anderson Cooper* [40.5]. завершення має стислу, іронічно-рефлексивну природу, адже останнє змістовне питання формулюється максимально прямо й еліптично Is he going to get hit bad in November, do you think?, після чого ведучий миттєво переходить до гумористичного мікродіалогу з швидкими інкрементальними питаннями You thinking about the next book already? I know you are. No? та компліментарної формули індивідуальної унікальності he's a one of a kind. Ця послідовність завершується

стандартним анонсом і передачею естафети, зберігаючи інтелектуальну легкість і дистанціювання від можливої політичної напруги.

Інтерв'ю більш розважального характеру дещо відрізняються від попередніх типів інтерв'ю під час завершення. На приклад: KING: *Do you sell all over the world? Do you sell products everywhere?* IRELAND: *We do. We have team members in Israel and we sell products in 50 countries. And I work with -- the brand bears my name, but I work with so many incredible people. It is a team effort and a great team.* KING: *Always great seeing you. Thanks so much.* IRELAND: *Larry, I just have to say, I am going to steal from George and Ira Gershwin, it makes me think of you that the world -- pardon my mush -- but, Larry, we've all got a crush on you. Thank you for everything you give us.* KING: *You have a crush on me?* IRELAND: *We all do.* KING: *Your lips to God. Celine Dion earlier, Kathy Ireland now. And "AC 360" starts right now [40.9].* У розважально-сентиментальних інтерв'ю фінальний сегмент набуває виразно персоналізованого й емоційно теплого характеру. Ларрі Кінг завершує інтерв'ю стандартним *Thanks so much*, та не очікує наступної репліки від інтерв'ююваної: *we've all got a crush on you*, після чого Ларрі підхоплює комплімент, реагуючи серією коротких еліптичних реплік *You have a crush on me?*, *Your lips to God*, утворюючи мікродіалог з високим рівнем афілійованості. Врешті, Ларрі Кінг знову закінчує інтерв'ю, повторюючи імена гостей у почерговості інтерв'ю із ними, та швидко анонсує наступну програму.

Незалежно від типу випуску, завершальні сегменти об'єднані набором обов'язкових дискурсивних маркерів:

- а) темпоральні індикатори обмеженості (*almost out of time, only 30 seconds, right now*);
- б) формули подяки та компліменту (*thanks, always great seeing you, one of a kind*);
- в) анонс інтерв'ююваних у майбутніх випусках;
- г) передача естафети («Here's Anderson Cooper», «AC 360 is next»).

Ці елементи утворюють стійку ритуальну рамку, яка забезпечує жанрову впізнаваність програми, емоційну завершеність і плавне включення глядача в

безперервний телевізійний потік. Таким чином, стратегія фіналізації Ларрі Кінга є гнучким поєднанням адаптації до конкретного типу взаємодії з незмінним збереженням фірмового стилістичного прощального підпису, що балансує між автентичністю розмови та інституційними вимогами прайм-тайм телебачення.

Висновки до розділу 2.

Проведений лінгвальний аналіз інтерв'ю Ларрі Кінга підтверджує, що телепрограма є інституційним типом дискурсу, синтезує риси класичного телевізійного інтерв'ю (один на один) та інших видів інтерв'ю (кілька інтерв'ююваних по черзі, компіляція інтерв'ю на проблемну тему та інші), але системно тяжіє до першого завдяки стійкому дотриманню формату питань-відповідей, фокусу на гостеві та мінімальній конфронтації. Композиційна структура програми завжди має три основні елементи вступ, основна частина та закінчення, а також додаткові (віде-цитати) при одночасній гнучкості, що забезпечує адаптацію до будь-якої теми та кількості учасників без втрати впізнаваності бренду.

Лексико-стилістична організація програми характеризується вираженою контекстно-зумовленою адаптивністю: від максимально простої, розмовної, емоційно нейтральної лексики в портретних і розважальних інтерв'ю до насиченого оцінними інтенсифікаторами, метафорами, номіналізаціями та ідеологічно забарвленими лексемами дискурсу в політичних і проблемних випусках. Ведучий свідомо варіює співвідношення інтенсифікаторів, пресупозитивних конструкцій та риторичних тригерів, забезпечуючи баланс між контролем наративу та наданням гостю простору для автентичного самовираження, що становить центральну ознаку лексико-стилістичного ідіостилу Ларрі Кінга.

Синтаксично-стилістичний рівень програми вирізняється високою варіативністю синтаксичної складності та ступеня відкритості/закритості запитань: від мінімалістичних еліптичних, полярних альтернатив (диз'юнктивних) та фрагментарних конструкцій у інтерв'ю з політиками до розгорнутих запитань із послідовними уточненнями та риторичними додатками в портретних і розважальних

інтерв'ю. Така керована синтаксична гнучкість, посилена паузами, повторами і просодичними маркерами, дозволяє ведучому одночасно утримувати темп і напрямок дискурсу та стимулювати розгорнутий, емоційно насичений наратив гостя, що в сукупності формує унікальний синтаксично-стилістичний профіль Larry King Live як м'якого, фасилітативного, але водночас ефективно керованого публіцистичного діалогу.

ВИСНОВКИ

Проведене дослідження лінгвального аналізу інтерв'ю Ларрі Кінга в рамках телевізійної програми *Larry King Live* (1985–2010) дало змогу комплексно охарактеризувати механізми функціонування жанру телевізійного інтерв'ю в межах публіцистичного дискурсу та виявити мовні засоби, що забезпечували його високу ефективність і тривалу популярність.

На першому етапі роботи було здійснено огляд сучасних досліджень публіцистичного, а також особливостей телевізійного дискурсу. Проаналізовано ключові праці з теорії журналістських жанрів, розмовного аналізу (*conversation analysis*) та дискурсивного аналізу. Визначено місце телевізійного інтерв'ю на континуумі публіцистичного дискурсу, уточнено його видові та жанрові ознаки, розглянуто композиційні моделі телевізійного інтерв'ю за працями Г. Апалат, Дж. Клеймана, Дж. Герітаджа, М. Монтгомері та інші.

Публіцистичний дискурс є інституційним типом дискурсу, який виконує дві основні функції: впливу та інформаційної та інші другорядні такі як рекламна чи розважальна функції. Ці функції реалізуються завдяки зниженню мовного реєстру, принципу економії мовних засобів, емоційності та експресивності, що робить матеріали доступними широкій аудиторії. Інтерв'ю як гібридний жанр публіцистичного дискурсу поєднує ознаки інформаційних, аналітичних і художньо-публіцистичних жанрів, зберігаючи при цьому ключову ознаку — асиметричну діалогічну структуру «питання–відповідь». Саме ця асиметрія, посилена медіацією інтерв'юера, забезпечує баланс між контролем над розмовою та наданням гостю простору для самовираження.

На другому етапі роботи проведено детальний лінгвальний аналіз відібраного корпусу з використанням методів дискурсивного, конверсаційного та стилістичного аналізу. Здійснено послідовне дослідження всіх композиційних блоків програми (вступної частини, основної частини, переходів і завершальної частини), виявлено

стійкі дискурсивні маркери та виявлено характерні лексико-стилістичні та синтаксично-стилістичні засоби.

У ході дослідження ми виявили, що жанр інтерв'ю в програмі Larry King Live функціонує як гібридна форма публіцистичного дискурсу, що поєднує ознаки класичного телевізійного інтерв'ю та ток-шоу, однак системно тяжіє до інтерв'ю завдяки стійкому дотриманню формату питань-відповідей, фокусу на гостеві та мінімальній конфронтації. Це підтверджує маргінальний статус програми в континуумі жанрів, визначений Клейманом і Херітаджем, і водночас підкреслює її унікальність як інституційного дискурсу, що зберігає риси ток-шоу через активним залучення аудиторії у формі дзвінків від аудиторії. Однак у випусках, що за структурою тяжіють до інтерв'ю-звіта та повністю сповнені відео-цитатами та підводками, відсутні дзвінки від аудиторії.

Композиційна структура програми демонструє високу стабільність, адже завжди є вступ, основна частина та закінчення, водночас ми спостерігали гнучкість факультативних елементів (відео-цитат, кількох підводок на випуск, дзвінки/емйели із питанням від аудиторії), що дає змогу адаптувати формат до будь-якої теми, кількості учасників і типу випуску (портретне, політичне, проблемне, розважальне). Ключовими композиційними елементами, які забезпечують дискурсивну зв'язність і драматургійну єдність, є вербальні та невербальні дискурсивні маркери (*Tonight, next on Larry King Live, Plus*, темпоральні індикатори обмеженості часу) та аудіовізуальні вставки (відео-цитати, уривки архівних відео), щільність яких прямо залежить від жанрового різновиду програми. Варіативність видів інтерв'ю, які представлені в програмі Larry King Live та їхні композиційні складники були вперше детально досліджені у нашій роботі.

Лексико-стилістична організація програми вирізняється вираженою контекстно-зумовленою адаптивністю: у політичних і проблемних випусках переважають ідеологічно забарвлені лексеми, оцінні інтенсифікатори, метафори морального протиборства та номіналізації; у портретних і розважальних – розмовна, емоційно тепла лексика з компліментарними суперлативами, евфемізмами та

гумористичними маркерами. Ведучий свідомо дозує інтенсифікатори, пресупозитивні конструкції й риторичні тригери, завдяки чому навіть зірки першої величини миттєво розслабляються й відкриваються, а аудиторія зберігає відчуття щирої, невимушеної бесіди.

Синтаксично-стилістичний рівень демонструє керовану варіативність: від мінімалістичних еліптичних, полярно-альтернативних і фрагментарних запитань у політичних бесідах до розгорнутих багатокomпонентних конструкцій із уточненнями та риторичними додатками в портретних інтерв'ю. Така гнучкість, посилена просодичними паузами, повторами й маркерами, дозволяє одночасно утримувати темп і напрямок дискурсу та стимулювати емоційно насичений наратив гостя.

Дослідження дає практикуючим журналістам-інтерв'юерам прості й перевірені рекомендації з досвіду Ларрі Кінга. Журналісти можуть адаптувати синтаксис запитань відповідно до кожного інтерв'ююваного. Для політиків і умовно складних співрозмовників краще брати короткі еліптичні запитання, фрагментарні конструкції чи питання полярних альтернатив. Так легше утримувати контроль і не дати ухилитися від відповіді. Для зірок, митців і бізнесменів підходять розгорнуті запитання з компліментами на початку та риторичними додатками. Вони допомагають гостю розслабитися, емоційно відкритися й розповісти яскраву історію. Також варто змінювати лексику залежно від мети бесіди: теплий розмовний стиль для портретних інтерв'ю і більш оцінний, ідеологічно насичений — для політичних. Головне для інтерв'юера пам'ятати про свою роль медіатора між інтерв'ююваним чи групою інтерв'ююваних та аудиторією, а також не забувати про щирі цікавість до кожного співрозмовника. Адже щира допитливість (*curiosity*) й постійний фокус на інтерв'ююваному були визначальними для інтерв'ю Ларрі Кінга, що відбилась у його максимально коротких питаннях та виуористання попередніх візповідей як тло для наступних питань. Саме цей підхід дозволяв Ларрі Кінгу запрошувати президентів, голлівудських легенд та інших відомих людей.

Отже, інтерв'ю Ларрі Кінга для програми *Larry King Live* є взірцевим прикладом м'якого, фасилітативного, але високоефективно телевізійного інтерв'ю, в

якому лексико-стилістичні та синтаксично-стилістичні засоби системно адаптуються до типу співрозмовника й прагматичної мети, забезпечуючи автентичність взаємодії та жанрову впізнаваність.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Апалат Г.П. Структура, семантика і прагматика текстів-інтерв'ю (на матеріалі сучасної англomовної преси): дис... канд. філол. наук; Київ. нац. лінгв. ун-т. — К., 2003, с. 268.
2. Бахтін М. М. Жанри мовлення та інші пізні есе / М. М. Бахтін ; пер. з рос. М. Голквіст, К. Емерсон. *Speech genres and other late essays*. — Остін : University of Texas Press, 1986. — С. 60–131.
3. Білоус О. М. Основні методичні засади функціонування інформаційних теле- і радіожанрів. Теле- і радіожурналістика. 2020. Випуск 19. С. 95-112. DOI: <http://dx.doi.org/10.30970/trj.2020.19.2956>.
4. Василенко М. К. Динаміка розвитку інформаційних та аналітичних жанрів в українській пресі : монографія / М. К. Василенко. — К. : Інститут журналістики КНУ імені Тараса Шевченка, 2006. — 238 с.
5. Василенко М.К. Динаміка розвитку інформаційних та аналітичних жанрів в українській пресі : Автореф. дис... д-ра філол. наук: 10.01.08. — К., 2007. — 36 с. — укр.
6. Василенко М.К. Динаміка розвитку інформаційних та аналітичних жанрів в українській пресі : Дис. ... д-ра філол. наук.; КНУТШ, Ін-т журналістики. — Київ, 2007. — с. 172-198.
7. Васіна О. Журналістські стандарти під час війни [Електронний ресурс] / Ольга Васіна // Накипіло. Освіта. — 2023. — 24 серпня. — Режим доступу: <https://osvita.nakypilo.ua/zhurnalistiski-standarty-pid-chas-viyny/>, вільний. — Назва з екрана. — Дата звернення 5 червня 2025 р.
8. Гончар О. С. Публіцистичний дискурс та його функції. URL: <http://lib.chmnu.edu.ua/pdf/novitfilolog/21/7.pdf> (<http://lib.chmnu.edu.ua/pdf/>) (дата звернення: 26.06.2025).

9. Дмитровський З. Є. Телевізійна журналістика / Зенон Євгенович Дмитровський. – Львів: «ПАІС», 2009. – 224 с.
10. Дяків Х. Мовленнєвий жанр «відеоінтерв'ю»: комунікативно-прагматична організація // *Folia Philologica*. – 2021. – Вип. 1. – С. 20–28. – DOI: <https://doi.org/10.17721/fovia.philologica/2021/1/3>.
11. Дяків Х. Ю. Когнітивно-дискурсивна реконструкція комунікативних девіацій в україномовних і німецькомовних відеоінтерв'ю : дис. ... д-ра філол. наук. – Львів, 2020. – с. 487.
12. Здоровега В. Й. Теорія і методика журналістської творчості: Підручник. – 3-тє вид. – Львів: «ПАІС», 2008. – 276 с.
13. Кодекс етики [Електронний ресурс] // Комісія з журналістської етики. – Режим доступу: <https://cje.org.ua/ethics-codex/>, вільний. – Назва з екрана. – Дата звернення 5 червня 2025 р.
14. Комарницька О. І., Карпушина М. Г. Лексико-стилістичні і граматичні особливості англomовних публіцистичних текстів про війну Росії проти України (на матеріалах інтернет-джерел) // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Філологія. — 2022. — № 54. — С. 52–58. — DOI: <https://doi.org/10.32841/2409-1154.2022.54.13>.
15. Кондратенко Н. В. Сучасні тенденції текстотворення художнього і публіцистичного дискурсів: взаємовплив і взаємодія / Н. В. Кондратенко // *Срібний вік: діалог культур : зб. наук. ст.* – Одеса, 2018. – С. 363–396.
16. Крижанівська, Г. Т. Комунікативно-прагматичні та семантико-стилістичні особливості медіа-жанру "інтерв'ю-монолог" (на матеріалі сучасних англomовних жіночих журналів) : дис. ... канд. філол. наук; Львів. нац. ун-т ім. І. Франка. – Львів, 2010. – с. 211.

17. Крос-медіа: теорія та практика : підручник / О. О. Іванов, Н. М. Петренко, В. В. Сидоренко. – Київ : Видавництво «Кондор», 2022. – 320 с. – URL: https://elib.nlu.edu.ua/files/books/crossmedia_2022.pdf (дата звернення: 15.11.2025).
18. Кузьменко Л. Баланс думок у медіа: чи треба публікувати «версію» гвалтівника? [Електронний ресурс] / Ліза Кузьменко // Детектор медіа. – 2023. – 6 лютого. – Режим доступу: <https://detector.media/infospace/article/207712/2023-02-06-balans-dumok-u-media-chy-treba-publikuvaty-versiyu-gvaltivnyka/> (дата звернення: 05.06.2025).
19. Лизанчук В. В. Основи радіожурналістики: підручник / В. В. Лизанчук. — Київ: Знання, 2006. — с. 628.
20. Лифар А. А. Особливості англомовного публіцистичного дискурсу / А. А. Лифар // *Тези конференцій. Факультет обліку та фінансів*. – Університет економіки і права, 2016. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://dspace.pdau.edu.ua/handle/123456789/4121> (дата звернення: 11.07.2025).
21. Ліпич В. М., Павлик Н. В. Прагмалінгвістичні параметри публіцистичного дискурсу // *Наукові записки Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка. Серія: Філологічні науки*. – Вип. 5. – 2024. – С. 34-38. – DOI: <https://doi.org/10.32782/philspu/2024.5.6>.
22. Михайлин І. Л. Основи журналістики: Навчальний посібник. – К. : Центр учбової літератури, 2011
23. Мосейчук О. М. Публіцистичний дискурс як контекст реалізації комунікативного впливу на масового адресата // *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. Філологічні науки*. – Вип. 65. – 2012. – С. 174–177.
24. Разумна К. А. Англійськомовний публіцистичний дискурс у дзеркалі сучасних лінгвістичних розвідок // *Науковий вісник ДЦПУ імені І. Франка. Серія «Філологічні науки»*. Мовознавство. – 2018. – № 10. – С. 121–125. – [Електронний ресурс]. – URL: <http://ir.polissiauniver.edu.ua/handle/123456789/10049?mode=full> (дата звернення: 29.06.2025).

25. Саламатіна О. О. Комунікативно-прагматичний аспект стилістичних засобів публіцистичного інтерв'ю в сучасній англійській мові. *Англістика та американістика*. 2013. Вип. 10. С. 54–59.
26. Сизоненко А. Загальна характеристика та жанрова варіативність англомовного публіцистичного дискурсу / А. Сизоненко, Е. Куш // *Актуальні питання гуманітарних наук*. – 2020. – Вип. 31, т. 2. – С. 235–239.
27. Симоніна Н. Класифікація сучасного телевізійного інтерв'ю. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Філологія. Соціальні комунікації*. Випуск 27. 2012. С. 180-184.
28. Сіора В. В. Публіцистичний дискурс як об'єкт вивчення лінгвістики / В. В. Сіора // *Авіація, промисловість, суспільство: тези доп. III Міжнар. наук.-практ. конф.* – Харків: ХНУВС, 2022. – С. 462–464. – [Електронний ресурс]. – URL: <http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/handle/123456789/12327> (дата звернення: 04.07.2025).
29. Худолій А. О. Динаміка функціональних зміни у мові американської публіцистики кінця XX – початку XXI століття : монографія. Острогоз : НаУОА, 2006. 382 с.
30. Худолій, А. О. Динаміка функціональних змін у мові американської публіцистики кінця XX – початку XXI століття: автореф. дис. ... канд. філол. наук: спец. 10.02.04 «Германські мови». Київ: Київський національний лінгвістичний університет, 2004. 20 с.
31. Чекмишев О. В. Основи професійної комунікації. Теорія і практика новинної журналістики / О. В. Чекмишев. – К. : ВПЦ «Київський університет», 2004. – 129 с.
32. Човганюк М. М. Вербалізація стратегій і тактик ввічливості в англомовному телевізійному дискурсі ток-шоу (на матеріалі програми Larry King Live) : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.04 / Нац. пед. ун-т ім. М. Драгоманова, Запоріж. нац. ун-т. – Київ ; Запоріжжя, 2017. – 222 с.

33. Човганюк М. М. Інтерв'ю в сучасному медіа-просторі: жанрова парадигма і дискурсивні ознаки // *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філологічна»*. – 2015. – Вип. 51. – С. 116–119.
34. Шкрібляк М. П., Бялик В. Д. Загальна характеристика публіцистичного дискурсу. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Германістика та міжкультурна комунікація»*. 2020. Вип. 1. С. 70–74. DOI: <https://doi.org/10.32999/ksu2663-3426/2020-1-10>.
35. Яковець А. В. Телевізійна журналістика: теорія і практика / Анатолій Володимирович Яковець. – Київ: «Києво-Могилянська академія», 2007. – 240 с.
36. Broersma M. The discursive strategy of a subversive genre. The introduction of the interview in US and European journalism / Marcel Broersma // *Vision in Text and Image. The Cultural Turn in the Study of Arts / Marcel Broersma*. – Leuven, Paris and Dudley, 2008. – С. pp. 143–158.
37. Brown Gillian, Yule George. *Discourse Analysis*. Cambridge : Cambridge University Press, 1983. 283 p. DOI: <https://doi.org/10.1017/CBO9780511805226>.
38. Carter B. Larry King to End His Long-Running Show // *The New York Times*. – 2010. – 29 червня. – URL: <https://www.nytimes.com/2010/06/30/business/media/30king.html> (дата звернення: 07.09.2025).
39. Clayman S, Heritage J. *The News Interview: Journalists and Public Figures on the Air*. Cambridge University Press; 2002. – 378p.
40. CNN Transcripts. Транскрипти інтерв'ю Ларрі Кінга:
 1. Celebrities Speak Out on Gay Bullying [Електронний ресурс] : Larry King Live: aired October 17, 2010 – 21:00 ET / CNN Transcripts. – Режим доступу: <https://transcripts.cnn.com/show/lkl/date/2010-10-17/segment/01> (дата звернення: 07.09.2025).
 2. Child Trafficking and Prostitution Wide-Spread in United States [Електронний ресурс] : Larry King Live : aired October 18, 2010 – 21:00 ET / CNN Transcripts.

- Режим доступа: <https://transcripts.cnn.com/show/lkl/date/2010-10-18/segment/01> (дата звернення: 07.09.2025).
3. Encore: Holiday Music Spectacular [Електронний ресурс] : Larry King Live : aired December 24, 2010 – 21:00 ET / CNN Transcripts. – Режим доступа: <https://transcripts.cnn.com/show/lkl/date/2010-12-24/segment/01> (дата звернення: 07.09.2025).
4. Encore: Interview with Jon Bon Jovi [Електронний ресурс] : Larry King Live : aired December 29, 2010 – 21:00 ET / CNN Transcripts. – Режим доступа: <https://transcripts.cnn.com/show/lkl/date/2010-12-29/segment/01> (дата звернення: 07.09.2025).
5. Inside Bob Woodward's New Book [Електронний ресурс] : Larry King Live : aired September 29, 2010 – 21:00 ET / CNN Transcripts. – Режим доступа: <https://transcripts.cnn.com/show/lkl/date/2010-09-29/segment/01> (дата звернення: 07.09.2025).
6. Interview with Al Pacino; Interview with Susan Boyle [Електронний ресурс] : Larry King Live : aired December 17, 2010 – 21:00 ET / CNN Transcripts. – Режим доступа: <https://transcripts.cnn.com/show/lkl/date/2010-12-17/segment/01> (дата звернення: 07.09.2025).
7. Interview With Natalie Cole [Електронний ресурс] : Larry King Live : aired November 08, 2010 – 21:00 ET / CNN Transcripts. – Режим доступа: <https://transcripts.cnn.com/show/lkl/date/2010-11-08/segment/01> (дата звернення: 07.09.2025).
8. Michael Moore on The 2008 Election [Електронний ресурс] : Larry King Live : aired April 30, 2008 – 21:00 ET / CNN. – Режим доступа: <https://transcripts.cnn.com/show/lkl/date/2008-04-30/segment/01> (дата звернення: 07.09.2025).
9. One-on-One with Celine Dion; Interview With Kathy Ireland [Електронний ресурс] : Larry King Live : aired December 22, 2010 – 21:00 ET / CNN Transcripts. – Режим доступа: <https://transcripts.cnn.com/show/lkl/date/2010-12-22/segment/01> (дата звернення: 07.09.2025).

10. Training Your Dog With Love; Secrets of Leadership; One of Most Successful Women in America; Do Bats Sing? Do Mice Giggle? [Электронный ресурс] : Larry King Live : aired November 07, 2010 – 21:00 ET / CNN Transcripts. – Режим доступа: <https://transcripts.cnn.com/show/lkl/date/2010-11-07/segment/01> (дата звернения: 07.09.2025).
11. Unthinkable: The Alzheimer's Epidemic [Электронный ресурс] : Larry King Live : aired May 01, 2011 – 21:00 ET / CNN Transcripts. – Режим доступа: <https://transcripts.cnn.com/show/lkl/date/2011-05-01/segment/01> (дата звернения: 07.09.2025).
41. Collins English Dictionary. Mockumentary [Электронный ресурс] // Collins Dictionary. – Режим доступа: <https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english/mockumentary> (дата звернения 01.09.2025).
42. Glen Creeber. Introduction: What is Genre? Genre Theory. In: Creeber, G. (Ed.), Miller, T., & Tulloch, J. (Associate Eds.). *The Television Genre Book* (3rd ed.), London: British Film Institute, 2015 — pp. 1–2.
43. Hepburn A., Bolden G.B. The Conversation Analytic Approach to Transcription. In: Sidnell J., Stivers T. (Eds.). *The Handbook of Conversation Analysis*. Oxford: Wiley-Blackwell, 2012. Ch. 4. P. 57–76. <https://doi.org/10.1002/9781118325001.ch4>.
44. Heritage, J. Designing Questions and Setting Agendas in the News Interview // *Studies in Language and Social Interaction* / ed. by P. J. Glenn, C. D. LeBaron, J. S. Mandelbaum. – Mahwah, NJ : Lawrence Erlbaum Associates, 2003. – P. 57–91.
45. King L., Occhiogrosso P. *My Remarkable Journey*. – New York: Berkley Books, 2009. – 304p.
46. Margaret Thatcher on Larry King Live 1995 [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://www.youtube.com/watch?v=RTwONspMxXw> (дата звернения: 01.07.2025).

47. Montgomery, Martin. The Discourse of Broadcast News: A Linguistic Approach. Routledge Taylor & Francis Group e-Library, 2007. – 246p.
48. Pakhnenko I. I., Tielietova S. H. Structural-semantic and functional features of the onymic paradigm of television discourse // *Innovations in education and science in the context of European integration: Scientific monograph*. Volume 1. – Riga : Baltija Publishing, 2025. – С. 68–90. – DOI: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-557-0-4>.
49. Panunzi A. Syntax in spoken language // Speech Sciences Entries / Speech Prosody Studies Group, 2024. – [Електронний ресурс]. – URL: <https://gepf.falar.org/entries/70> (дата звернення: 02.01.2025).
50. Peabody Awards. Larry King Live. – 1992. – URL: <https://peabodyawards.com/award-profile/larry-king-live/> (дата звернення: 07.09.2025).
51. President Ronald Reagan on Larry King 1-10-1991 Full Hour [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=9HM60M7Kgvs> (дата звернення: 01.07.2025).
52. Schudson Michael. The power of news. — Cambridge, Mass. : Harvard University Press, 1995 – 269p.
53. Stelter B. Larry King, Breezy Interviewer Who Set Standards, Dies at 89 // The New York Times. – 2023. – 23 січня. – URL: <https://www.nytimes.com/2023/01/23/business/media/larry-king-dead.html> (дата звернення: 07.09.2025).
54. Szytko-Kwas J. Interview or talk-show. Polish conversations on the screen // Academia.edu [Електронний ресурс]. – 2010. – 9 с. – Режим доступу: https://www.academia.edu/13717486/Interview_or_talk_show_Polish_conversations_on_the_screen (дата звернення: 11.07.2025).
55. Television Academy. Larry King Live [Електронний ресурс] // The Interviews: An Oral History of Television. — Режим доступу:

<https://interviews.televisionacademy.com/shows/larry-king-live?chapter=3&clip=31922#about> (дата звернення: 05.06.2025).

56. Television Academy. Larry King Live [Електронний ресурс] // The Interviews: An Oral History of Television. — Режим доступу: <https://interviews.televisionacademy.com/shows/larry-king-live?chapter=2&clip=66233#who-talked-about> (дата звернення: 05.06.2025).

57. van Dijk, Teun A. Text and context: explorations in the semantics and pragmatics of discourse. London; New York: Longman, 1977. xvii, 261 p.

58. World Records. Longest-running TV talk show hosted by the same presenter. – 2025. – URL: <https://www.guinnessworldrecords.com/world-records/longest-running-tv-talk-show-hosted-by-same-presenter> (дата звернення: 07.09.2025).

Jeffersonian transcript of the interview

CNN, *Larry King Live*: 26.06.1995: topic

IR: Larry King; IE: Margaret Thatcher; CR: caller

- 1 *IR: On Larry King Live, about five hours ago, I guested, on a
 2 talk show, in London, all talk London=with the guy called Caeser,
 3 who's a big fan of yours. T's heard all over London=and he he's
 4 just crazy about you=>I thought I've just pa:sed ↑that along↑<=Why did Mr
 5 Ma:jor (0.2) give up °°that°°=>being head of the party<?
 6 *IE: .hh <It is a ve:ry strange election>, (0.2) It was invented in
 7 nineteen seventy-four, when=we were in oppo:sition (0.2) To make certain=
 8 =>of the leader of the opposition< was cha:llenged >from time
 9 to time<, In my view?, it should not 'ev going on,.hh when we became
 10 government. Because the Prime Minister, is not a:nswerbale only to his
 11 own members of parliament. He's a:nswerable to parliament as a
 12 whole, and <to the people>, as a whole. Thev I don't think we should have
 13 this challenge. And I thinkvit .hh causes so much trouble,
 14 *IR: But was it smart politics on his part?
 15 *IE: (0.5) Smart politics on the Prime Minister's part?=
 16 *IR: =Um hu [Some] are saying, that >in this country< that (0.) he saw
 17 *IE: [.hhh]
 18 *IR: this challenge coming, why not hit it head on, take advantage
 19 when no one expected it?
 20 *IE: You know, when you, do something (0.7) like that, which you think, (0.)
 21 might be, a rather clever move. It never turns out that way. >Every time
 22 you do something like that=there's< (0.) I:Nstant reaction.=
 23 *IR: =[Looks contrived.]
 24 *IE: =[duzi] from the press], instant reaction says, that's fine.
 25 <And the next days (0.2) (things/chings) change (0.2).hh and a wholly different
 26 reaction sets in.> .hh I wouldn't have come till November.=Things might
 27 have been very different in November. (0.2) [(0.3).hh]=
 28 *IR: =[Can he be beaten?]
 29 *IE: =[So, I think it was not] wise.
 [.hhh]
 30 *IR: [You think,](0.5) you think, (0.2) >say<=you're Mr. Ed[ward?]
 31 *IE: [We don't] know?,
 32 Because the the numbers of (0.2) people=can come in and stand. May make
 33 things very different, and they may SPLI:T the vote >on one side of

34 the party or the other.<

35 *IR: Does this make=

36 *IE: =What happens?, it was this kind of thing,.hh that made me leave,

37 .hh Because he has in the first round?, not only to get a majority (0.5)

38 over his opponents, but that majority has to be 15% MORE votes >than the<

39 person next in li::ne.=and I think I was TOO short of that.

40 .hhh And so, something like this could happen to the Prime Minister.

41 .hh And I DON'T think it's a way to bring down a Prime [Minister.]

42 *IR: [.hhh]

43 Does this make Labour happy?

44 *IE: (0.7).hh I should think,=<they are watching with great interest and

45 some smiling .hhh behind their faces, at (0.2) us tearing>=

46 =one another apart.= [>and that's NEVER a good thing.<]=

47 *IR: [.h h h h] <=You:: have

48 been very critical> (0.5) of Prime Minister Major >°though° have you not?<=

49 *IE: =.hh I have (0.2) been critical (0.2) of the increase in taxes.=

50 =When we fought the last election on REDUction in taxes. >An if you put

51 expenditure, you have to increase taxes, but the people< were NOT↑

52 expecting that. (0.5) .hh He ↑hasn't increased them↑ enormously↓,

53 >thank goodness<=I think the a- the alternative party would. But

54 it was ENOUGH (0.) to make people (0.3) °a bit concerned°.=>That

54 a Conservative government 's increasing [taxa°tion°.]<=

55 *IR: [.h h h h]

56 =Similar to George Bush (0.) in the United States?<=

57 *IE: =.hh Yes, just really rather like that. .hh But what it mea::ns?, (0.2)

58 >is that people< don't want socialism. They want more↓ conse↑vatism!?,

59 .hhh >And when conservative government is returned,< they expect them

60 to be really cose↑rvative.

61 *IR: Have you spoken to Mr. Ma:jour?

62 *IE: .hh I speak (0.) from to >with him from time to time,=and often (note)

63 from time to time.< .hh ah I had (0.4) some time ago, spoken to him (0.3)

64 about that.

65 *IR: Would you like to be in that office again?

66 *IE: No.

67 *IR: [Not ever?]

68 *IE: [No, no,] no, I- I reckon, I'm too old. >↑I was in that office for eleven

69 and a half years↓.< .hh That be >plenty people of people who'd be saying,<

70 it is time the old girl went. And [the old girl went, and the old girl's]

71 *IR: [h i - hi - ha - ha]

72 *IE: not going to come back. SO [(0.)]

73 *IE: [I reckon.] We'll take a break and come back.=

74 =The book is The path to power. (0.2) It is (.0) from Harper Collins.

75 It is by lady Margaret Thatcher, and it'll be a majour bestseller as it

76 already is in Europe?,

77 ((music))

78 *IR: Is Lady Margaret Thatcher still as strong as ever ehhe supporter of NATO?

79 *IE: Very much so. Absolutely vital to keep (0.) the cross-Atlantic link between

80 America and Europe=in parti:cular with Britain.

81 *IR: Think we haven't done enough, we being the United States, vis-à-vis Bosnia?

82 *IE: .hh None of us have done enough (0.2) with rega:rd to Bosnia.

83 It is a disGRACE to all politicians. Eeh The United Nations RECOgnises, >as

84 it didn't invent,< but recognizes the right to self-defense.

85 .hh And it was ABSOLutely absu:rd >that then it passed< a resolu::tion

86 <de::NYING the Bosnians the A::RMS> with which to defend themselves. Crazy.

87 *IR: Do you criticize Eng[land?]

88 *IE: [Ohhhh] yes. Yes, I do?, Oh (it was/it is) in ninety

89 ninety-two that I- (0.) I was so disgusted.=>I did a television performance,

90 and said,< you're not enTITled to deny people the right to defend themselves.=

91 =Suppo:ring. .hh when Winston haf written to Roosvelt and said,=plea:s,

92 give us the tools, and we'll finish the job, .hh Roosvelt had said,

93 Roosvelt has said,= ohh but there'll be more killing?,

94 (1.0) [We'd ha:rdly had] liberty to survive.=

95 *IR: [()] =Odly enough,

96 it was then the- err conservatives who were opposed to sending aid to England

97 than an' the United [States,]

98 *IE: [Well,] we got the aid?=

99 *IR: =Time has changed.=

100 *IE: =And we aahh >stood alone, for quite a time, and [then we all] and then we

102 *IR: [()]

103 *IE: fought tyranny together.<= †And this is the MOST† interesting thing,

104 the PEOPLe who fight tyranny is the <Anglo-American Alliance.> .hh Perhaps

105 we have the oldest parliaMENTry insti†tution†=the greatest love of liberty.

106 .hh And so we go to see (0.) that tyranny does NOT (0.) ahh prevai:l (0.2)

107 in the world.

108 *IR: .hh Did you expect more from President Clinton?

109 *IE: .hh Yes, because I no:ticed that during his election campaign, he had

110 indicated that he though the Muslims should be armed. (0.) Ad I though,

111 good. I hold that view too. (0.2) But it hasn't yet come about.

112 *IR: What do you think ov ehhe Senator Dole?

113 *IE: I know Senator Dole. .hh He's one of the <ablest politicians>=and
 114 <most exPERIENCED politicians> I know. And he has very good,
 115 and shrewd traction. .hh And it's quite good (0.) for .hh aah someone
 116 who aspires to be in the White House to know all that aspects of politi[cs.]
 117 *IR: [Do]
 118 you know General Colin Powell?
 119 *IE: I know General Colin Powell?, I know Senator Graham. [.hhh]
 120 *IR: [What] do you think
 121 of General Powell?
 122 *IE: General Powel is a wonderful man. A marvelous person to work with. .hh ae
 123 a delightful person to talk with. (0.2) And he's just great.
 124 *IR: And I gather you like Senator Graham too.=
 125 *IE: =Yes Senator Graham is very, very sound on finance.=That's a good thing
 126 for a politician as well.
 127 *IR: [(Bigme too)]
 128 *IE: [I knew↑] Pete Wilson↑ as well.=
 129 *IR: =Like him too?
 130 *IE: [Yes. H]e's done wonderful things in California.
 131 *IE: [HA-HAH]
 132 *IR: >What do-< What Democrat do you like?
 133 *IE: .hh ohh eah I like Lloyd Benson <very much indeed. (0.2) I [was] sa::d=
 134 *IR: [ehhh]
 135 *IE: =when he resigned.>=He's aa- He's a real .hhh a MARVELous politician.=
 136 =A person of great dignity, a person you can look up to and respect
 137 and ↑like↑ as well.
 138 *IR: .hh >We're going to take a break and come back and take your phone calls<
 139 for Lady Margaret thatcher. *The ↑Path to Power↑* is now available (0.2)
 140 °everywhere books are sold°.
 141 ((music))
 142 *IR: >We're ready to go to your calls< for Lady Margaret Thatcher.=And we start
 143 with Washington D. C.=Hello↓.
 144 *CR: Hi, Lady Tha:tcher. I know you're a great admirer of Ronald Reagan.
 145 And I wanted to ask you who among the men now running for the Republican
 146 .hhhh presidential nomination, Dole, Buchanan and the rest of them,
 147 do you think would be the most faithful (0.2) to Ronald Reagan's ideas, and
 148 his legacy, and conservatism?,
 149 *IE: Oh, I think you're asking me to interfere in American politics.=And that
 150 would be VE:ry dangerous thing for me to do.
 151 *IR: Tell us about Mr. Reagan though. Have you spo[ken to him or seen him]?
 152 *IE: [.h h h h h I ha=]

153 =ve seen.=I saw Mr Reagan in Ma:rch. I went to see him >because I was
154 in that part of the world.< .hhh ahhh He physically looks VE:ry well
155 indeed.=And fortunately?,=and Dennis was with me, and Nancy was with him,
156 .hh and he recognized me.=And we just talked together. .hhh Not so much
157 about the pa:st (0.2) because you- you- you don't (0.3) <te:st that.>
158 But just about the things in his office, and what he was doing.=
159 *IR: =Terrible disease, though.
160 *IE: A terrible disease. .hhh But, >you know,< he still got <that soft,
161 lovely voice.> .hh ehh And still got <that CHArming manner.> (0.2)
162 And physically, he looks VE:ry well indeed.=
163 *IR: =.hh Is that a a big problem in Great Britain, too? (0.) Al[zheimer's?]
164 *IE: [Ohh it]
165 is?, Yes, I think >some of us are living longer.<=And therefore,
166 .hhh [the problem] is more prominent than it used to be.=
167 *IR: [Ye:::s] =...hhh
168 MONTREAL, CANADA with Lady Thatcher. Hello!.
169 *CR: Good evening, Lady Thatcher. Good evening, Larry.=
170 *IR: =>Hi<.=
171 *CR: = eh hem Lady Thatcher, I'd like to know (0.) if (0.2) ↓when you visited
172 with (0.) the President (0.2) Bush in Es- Aspen, Colorado.=in August of 91.↓
173 .hh How instrumental,? were you in changing the president's mind,
174 in warring on a- on Iraq?
175 *IE: °Well, I-° I don't know. Bu[t I::: ehhh]
176 *IR: [>You (didn't/'ve)<] give him the credit.=
177 *IE: = I:::- I don't,- I don't know. We discussed it together.
178 .hh And I didn't have any difficulty <in persuading him.> (0.2) >that
179 that was< the right thing to do. .hh I gave my views very fo:rcefully=
180 =and I >had no indication that he disagreed.<=I only .hhh though
181 he agree:d with them. .hhh And then I came back from Colorado,
182 to be with him, in the Oval Office in Washington on the Monday?, (0.2)
183 before I went back home. .hhh that was when the United Nations
184 passed. ..hh And we had both decided that we >at that time< that you MUST
185 never let the aggression stand?, And the moment that resolution was passed,
186 the aircraft took off.=>Because it was< VItal they get the fields==
187 =airfields in Saudi Arabia, North of Saudi Arabia,
188 to make it <↑QUItE clear↓> (0.3) to Saddam Hussein,
189 (°that/the°)<he must not move further,> .hhhe that gave us (0.) the time,
190 then .hhh to eh decide on sending ground troops, et cetera-=I though,
200 he was a very, very good .hhh commander-in-chief on that occasion-=°↑Don't
201 forget, George Bush↓° had fought a war. (0.5) [He's such an honorable] man.

202 *IR: [Bruss(en iles)]

203 Brussels, Belgium. Hello↓.

204 *CR: Hello. Hello?

205 *IR: Hi,

206 *CR: Good evening, Lady Thatcher!

207 *IE: Good evening.

208 *CR: emm I would like to- to ask you,emmm °well,° em I am-, I am a-

209 I'm a Lybian immigrant (0.) living in Belgium. And I would like you to ask

210 you about emmm Who is your favourite Arab leader?, when you were in office.

211 °Well, I don't have° ↓my favourite Arab leader↑=But I knew

212 so ma:ny of them?,I couldn't possibly,[have a favouritwan.]

213 *IR: [°well,° let's discuss] emm.. someone

214 who had an assassination attempt.=

215 *IE: =President Mumbarak is an-, is an- °an Arab leader° (0.2) with TONES of

216 personality, and a very OUTward-going (0.2) a- approach, as you know.

217 And he was <MA::Rvellous>, particularly in the Gulf wa::r. It was he,=

218 =who did the televising. Very, very few °Arab leaders° do a television.=

219 =king?, (A/The) king Hussein of Jordan does.=But he >as you know<

220 (at that/that) stage, [°was of the wrong side°.]

221 *IR: [He was just here with the] Rabin and-

222 (0.2) [and eh.. Ara]fat.=

223 *IE: Yes, [yes, yes] =Yes, he does that.=But certainly,

224 President Mumbarak he has a way with television.=He has a way of taking

225 the GUTS of the question and pu:tting it-=and he was MA:::Rvelous for

226 *IR: [.hhhhh]

227 *IE: presenting .hhhh our side of the [case, to the whole Arab world.]

228 *IR: [.hhhhh Are you] still

229 concerned about extremism, in the Middle East, as [obviously yesterday?]

210 *IE: [.hhh I think one h]as

211 has to be eee concerned about extremists. You know, in many religions

212 you have fa:natics. .hhh And the fanatics turn to extremism, which

213 has really?, no basis in the true religion (0.3) at all.=

214 *IR: Edmonton, Alberta, Canada. Hello↓.

215 *CR: Hi↑=

216 *IR: =Hi↓.=

217 *CR: =Good evening, Lady Thatcher, and good evening, Larry=

219 *IR: =Hi↑.

220 *CR: Lady Thatcher, being a (0.2) principled person in power. What was your

221 most (0.) difficult decision to make?

222 *IR: Good question.

263 THREE of the planes couldn't find that target. So, they didn't
 264 drop their bombs, they- um will drop later, of course, in the
 265 sea. .hhh They were VE::ry careful, those pilots. [And I though they]=
 266 *IR: [Did you talk,]
 267 *IE: =were marvelous[s.]
 268 *IR: [Did you] talk to them them? Mitterrand?
 269 *IE: .hh No, I em, I din't talk to him.=I don't think,=I could 'ev (0.) changed
 270 his mind.=
 271 *IR: =Any life decision, (0.5) personal or public (0.2) you do regret?,
 272 *IE: Oh I sure there are. [I (don't think/can't think)]
 273 *IR: [Anything jumping to you?]
 274 *IE: I can't think what [they are.]
 275 *IR: [Any public] decisions (0.2) you do over? (0.2)
 276 °Political decision?°
 277 *IE: Yes, I'm sure there are, but I just can't (0.) think of
 278 them at he moment. .hhhh
 279 *IR: What do you miss the most?
 280 *IE: <I miss the sense of being at the centre of things, and the adrenaline,
 281 that goes, to the brain, with it .ehhh eeh I miss the cut and thrust
 282 of swift debate.> I miss <the reguLA:rity of the life,> because
 283 the life was <exTRmely well ordered.> In great variety,(0.) it was
 284 well-ordered.=Tuesday and Thursday were questions (though/days),
 285 the cabinet meeting was Thursday. .hh um one had certain conferences
 286 to attend.=boh inter- international .hhhh and at home.
 287 .hhh And that very ordered life, suited me very well.
 288 .hhh It was packed full of activity.=One had to work late into the night.
 289 ((tape video of Margarete's Thatcher speech))
 November 3, 1993 Larry King and Lady Thatcher
 290 *IR: Is it hard (0.2) after the cheering? When the cheering's- is it
 291 hard to be (0.2) the former (0.) prime minister?,
 292 *IE: °No, it isn't. Ehw You just have to accept it. You must accept°
 293 EXActly what's happened, .hhh and start to build a new life.
 294 .hhh If ever you look back or live an if-only life, you'll do nothing
 295 constructive in the future. .hhh And I thought I was very lucky (0.2)
 296 to be a prime minister of my country .hh for eleven and a half years,
 297 .hh >during the years ° (that wou-) were°< among the most gripping (0.2)
 298 of this century.
 299 *IR: So, there's no if-only about you?
 300 *IE: There's NO if-only at all.
 301 *IR: More in a Moment.

Jeffersonian transcript of the interview

CNN, *Larry King Live*: 10.01.1991

IR: Larry King; IE: Ronald Reagan; CR: caller; JR - journalist; RR - Ronald Reagan;

1 IR: Good evening, from Los Angeles. Special night on Larry King Live, our
 2 special guest, the former president of the United States, Ronald Reagan.
 3 Peace negotiation with Iraq, seems (0.) hopelessly deadlocked. .hhh Over half
 4 a million United States men and women, poised to sacrifice their
 5 li:ves in a Persian Gulf War. .hh At home, a country divided.=
 6 Strident Hawks and Vocal Doves are back. .hhhh Few men, have faced
 7 the awesome task, of guiding this nation through times like these.
 8 Ronald Reagan, has been there. <His own presidency> (0.) endured problems
 9 in >the Middle East<, a Cold War, <devastation of terrorism,
 10 survived it a^{ll}.> °He's with us tonight,° and next month, >he's gonna be<
 11 EIGHTY YEARS young. (0.2) They're going to open the Reagan library, and
 12 he's the author of autobiography, *An American Life*
 13 from Simon and Schuster. (0.2) >The former president, Ronald Reagan,
 14 a return visit to Larry King Live?, Thank you< for coming back.
 15 *IE: Well, Larry, (0.) it's a pleasure to be here.
 16 *IR: Well, let's get right to first things before <we reflect
 17 on that American life.> Your THOUGHTS (0.5) on what's going on, (0.)
 18 <today, yesterday, since August.> How do you view all this?
 19 *IE: <Well,> I think it is a- (0.4) .hh is really a situation, that should, (0.3)
 20 capture everyone's interest. And I think that- eh (0.) a lot of things
 21 are being overemphasized, (0.) >and maybe some of them,<
 22 undere- emphasized, in this.=First of all, (0.2) <the co:nstant repetition>
 23 of the United States versus Iraq, <and Saddam Hussein.> (0.2)
 24 is overlooking the fact that, it is the United Nations, (0.7)
 25 that is in this. We are there, because the United Nations (0.2) did (0.2)
 26 what they were (0.) set up to do?, and that is >come to the rescue
 27 of a small country that was< viciously (0.2) assaulted, (0.) and (0.5)
 28 no:::w (0.2) faced with the (0.2) po:ssibility that only (0.) military action
 29 can em (0.) bring about em (0.) >what it is that the United Nations has<
 30 advocated, (0.) and °wants to see done.° .hhh And em (0.5) the- (0.2)
 31 >I think that the< (0.3).hhh >one of the things, one of the arguments that
 32 is going on in our country,< with the Congress, (0.4) is (0.2) helping
 33 Saddam Hussein. And that is, (0.2) that our Congress,=>and I hope, (0.)
 34 within the next (0.) 48 hours or so, this will be done,<

35 our Congress (0.5) should (0.2) pass (0.3) a resolution. That (0.5)
 36 they will be behind (0.2) the president (0.7) if he has to take military
 37 action or not.

38 *IR: Do you agree, Mr President, that they should debate it?

39 *IE: Well, (0.5) but I do?, I- (0.) >if that's what is going to take to get
 40 a vote from them. .hhh But what we nee:d (0.6) is to (0.) get rid (0.)
 41 of a si:tua:tion that is now, .hhh I think, strengthening (0.5) the stubbornness
 42 (0.2) of Saddam Hussein?, (0.5) When he sees (0.) our government (0.2)
 43 supposedly divided (0.2) here >between the Congress and the President.<
 44 now, if the Congress says yes, the Commander-in-Chief (0.) and so forth,
 45 and if he takes (0.) this action, we will be supportive (0.) of him.

46 *IR: What do you do, though, with this dilemma? And you've been someone
 47 who all your life (0.2) has spoken out in issues. (0.2) Ronald Reagan, >when
 48 you were< a democrat, you spoke out. When you were Republican,
 49 >you were President. Whether you were in Senate. =whether you were the Governor
 50 of California, .hh an actor,< you spoke out. Shouldn't you, if you sit
 51 in the Senate tonight (0.) and you DON'T favor this, (0,2)
 52 shouldn't you say so? (0.5) ↑Or are you saying no↑?

53 *IE: Well, I suppose that they have to, (0.2) a:rgue and debate, but
 54 >I would have to say to anyone who's sitting in that body< (0.6)
 55 and em (0.3) is disagreeing (0.2) with regard, (0.5) to what must be done,
 56 (0.5) if necessary, (0.2) to change this situation, .hh -emm (0.5) I- I'd-
 57 I'd do my best to persuade them (0.5) they were on the wrong side.

58 *IR: Do you think <they should NOT stand up?> Or you think <they
 59 should (0.2) disagree (0.) in private?>

60 *IE: Well, (0.2) >they might disagree in private,< but a- (0.5) um (0.2)
 61 >I think they-< .hhh I think that our government
 62 HAS to (0.) recognize a:lways, =and sometimes, I don't think↓
 63 it DOES. .hhh <It has to recognize> (0.5) that (0.2) we:, the people, (0.5)
 64 are in cha:rgel (.) of this system, and this country.
 65 .hh We're unlike almost any nation on earth. And (0.) the (0.5) representatives,
 66 and the government employees, (0.4) and office holders (0.5) work (0.2)
 67 for the people. =The employer (0.5) is out there, .hhh (0.5)
 68 the American people. (0.5) And =um (0.5) I think, >they should keep
 69 that in mi::nd.<

70 *IR: But the Senate also works for people.

71 *IE: Yes, o::h yes.

72 *IR: So we have to hear what they think, =>though,< (0.) °right?° =

73 *IE: =Well, (0.) yes, (0.5) but =um °hehehe° >°they should be guided,
 74 a little bit also, by what the people want.°<

115 you the most.

116 *IR: And you're pressing a button?,

117 *IE: Yes. And: (0.2) >and it is the greatest TRA:gedy that happens to you<=as

118 I::↑ had it happened to me. .hhh With for example, the::=a (0.2)

119 the terrorist act=>that killed two hundred and forty-one

120 maRI::ns< °.hhh (0.2) um in Lebanon.° That was (0.2) a great tra:gedy=and I

121 tried (to/do) (0.2) reach the families, °the men who were lost and all,°

122 (0.2) and talk to them and:- °.hh° (0.) °eh° it's- (0.) it's the one

123 thing that (0.3) .hh you:: (0.7) you just suffer the most.

124 *IR: UM You think we gonna go to war?

125 *IE: (0.8) Well, as I say, (0.2) I believe, the United Nations(0.)

126 in this situation (0.7) has, if there is NO other wa::y, (0.5)

127 they have no choice?, (0.2) But here is a sma::ll country, (0.5)

128 that was just- (0.5) <openly invaded (0.5) by a savage conqueror.>

129 .hhh <Their civilian population> (0.3) has known great losses. People

130 are being slaughtered. Women are being raped. Children are being killed

131 and so forth. And I think >that United Nations was creATED< (0.2) to STOP

132 (0.2) outlaw countries from doing that to neighbors.=

133 *IR: =And do you think they will?

134 *IE: .hhh (0.6) Well, (0.2) yes, because I believe- I believe that.

135 there is NO way (0.7) that (0.5) you ca::n:: (0.2) reject >the use

136 of force. If it comes down to where that is< the o::nly (0.3) means (0.5)

137 °of straightening this out.°

138 *IR: >OUR GUSET, the former President of the United States, Ronald Reagan,=

139 =His autobiography, a bestseller from Simon and Shuster,< (0.2) THE TITLE?,

140 (0.3) °>appropriately enough<° an aMERICAN LIFE, (0.5) He'll be eighty

141 years young next month?, And >as we say, ↑only in America,↑< you'll

142 get the chance to TALK to President ↑Reagan↑ (0.5) after these words.

143 Don't go away.

144 ((a video clip of Marine barrack bombing Beirut, Lebanon October 23, 1983))

145 *RR: I think, we should a::ll recognize (0.6) .hhh that these deeds, (0.7)

146 make so evident, (0.2) the=bestial=nature of <those

147 who would assume power?,> (0.5) if they could have

148 their way, (0.5) and drive us (0.) out of that area. (0.3)

149 That must be more determined than ever, - (0.5) that

150 they cannot (0.5) take over that- (0.5) vital and strategic area (0.5)

151 of the earth, (0.) or for that matter, (0.3) any other part (0.2)

152 °of the earth.°

153 ((a series of advertisements ≈2 minutes))

154 *IR: One of the things we were <ta:lking about,> during the break,=

155 =>>A lot of people wonder, what are you ta:lking about during the break.<<
156 We were ta:lking about (0.2) one of the- (0.5) <mo::st difficult>=
157 =things about- (0.2) <getting o::ld.> (0.5) is- (0.2) <forgetting> things.
158 And >a lot of people make- ave have fun with you, (0.2)
158 comics have had fun with a few.<
159 <Is that, (0.2) for you, (0.5) frustrating, to NOT (0.) remember something?>
160 *IE: Yes, it's very frustrating. .hh And yet at the same time,
161 >I don't know whether it's a::ll just the pa::ssage
162 of the years,<=INCidentally, (0.2) you've referred to that=em (0.) birthday
163 that is coming up, .hhh I don't call them birthdays anymore. (0.) .hh They
164 are anniversaries (0.2) of your thirty-ninth birthday.=
165 *IR: =O::h. He-he ha-ha he[h heh]
166 *IE: [And:: this will] be the forty-first
167 anniversary[-=()] =[he-he-he]=
168 *IR: [=of your thirty-NINETH. So you're-] you're=a kid.=
169 *IE: =[()]
170 *IR: =[AND the LIBRARY SHOULD OPEN] AROUnd February sixth, (0.) right?=
171 *IE: =Yes [eh (ye-)()]
172 *IR: [() OKAY,] WHAT about?, (0.2) forgetting things.
173 *IE: Well, (0.2) I think for example on names, (0.5) e:ve (0.2) the::- (0.2)
174 it's the- the number (0.) °and° as they accumulate- (0.2) For example,
175 (0.2) it's something like twelve hundred people in the- (0.2) executive
176 branch there at the White House?, (0.2) .hh Now you meet 'em. (0.3) And
177 you <recognize them> and you (0.2) know them and so forth. And you
178 hear their na::me. (0.5) And now day after day goes on=(an' they) (0.2)
179 and >you come-(0.2) up to them in the halls< and so forth, (0.)
180 and seeing them meeting,.hh >but you've heard their name once.< (0.6)
181 And:: (0.2) >an' you know you know them,< (0.) and you know what- .hh
182 jo::b they're doing↓ and all?, (0.2) but: (0.2) >you have to go back
183 and look it up to< eh <remember> that name that [you only heard once.]
184 *IR: [BUT YOU can <reMEMBER=]
185 =a mo::vie> (0.2) from nineteen forty-two (0.5) and- know- who
186 <the twelfth star was?,> (0.4) °in that film.°=I mean, you have
187 great memory (0.5) when it goes ba::ck, right?
188 *IE: Well, sometimes, I've been <surprised?,>(0.2) >°I think°<=
189 when=em:: .hh >when I've looked at a movie that I made,
190 (0.) quite some time ago.< And what <really surprises me>=°°is°° (0.2)
191 yes, I remember that movie, and the whole story, and everything,<
192 EXCEPT (0.5) there'll come a scene °on there,° (0.2) in which I'm invo::lved,
193 (0.5) and I('ll) find that I have <NO MEMORY whatsoever>

194 of doing that particu(hehe)lar scene. Hehe and it bothers me..hhh

195 *IR: How's your health?

196 *IE: o::h sound, I'm=°°in°° good health.

197 *IR: Nancy told us the other night, and we- we may never have known this,

198 how close you came (0.5) to dying.=She said <THREE TI::mes> close.

199 *IE: Yes, that was (0.2) when I was (0.) shot.

200 *IR: Were YOU::?, (0.2) aware, (0.2) that you were that close.

201 *IE: No. (0.2) Had no time. (0.5) And:=um (0.2) °°it°° was a surprise to me

202 afterward, (0.2) to be told, how close I came=um: .hhh the::- (0.2)

203 amount of blood that I lo:st. You know, (0.2) I got to the hospital, (0.2)

204 got out of the car m::- myself,=the first one out of the car, (0.2)

205 and walked into the emergency entrance, °and met a nurse

206 who was coming toward me (0.) .hhh and told her° I was having

207 a little trouble breathing. (0.2) .hhh I still didn't know I've been sho:t.

208 ((tape of the news report on Reagan's being shot))

209 ((a series of advertisement 2 minutes))

210 ((a video clip of Reagan announces candidacy Nov 13, 1979 from

211 courtesy Ronald Reagan library))

212 *RR: For our country's future, (0.2) I pledge you my every effort.(0.5) I ask

213 for your prayers and your support. (0.4) I beli::eve that toGETHER (0.3)

214 <we can keep (0.2) this rendezvous with destiny. (0.5)

215 *IR: We::: <one time in your administration,> this comes out quite a bit,

216 <su::pported Saddam Hussein.> (0.7)

217 *IE: Ye:[:s]

218 *IR: [What-] (0.2) umm=<Do you look back at that now regret>fully?

219 *IE: Well, we didn't know?,- (0.2) °as much about him as know now.°=

220 =And: um the oppo:nent?, (0.2) hev that he had, (0.) Iran under Khomeini,(0.2)

221 eev was: (0.) we thought, pretty lacking in the:: (0.) eheh (0.) in (0.)

222 >some of the nicer sides of life< and a::ll?, So there was a tendency to=uv

223 (0.) >even though we< <officially were neutral> and all. <Inwardly you

224 cannot help> °but°- (0.) .hh °think the fellow that's- .hhh em (0.2)

225 fighting=em° (0.2) the Khomeini and Iran (0.3) must be the right guy.

226 *IR: A lesser of two evils.

227 *IE: Ye:s.

228 *IR: So, no regrets?,

229 *IE: °No regrets.°

230 *IR: <WEre you SOCKed> (0.2) when he went into Kuwait?

231 *IE: .hhhh Yes. <The whole, (0.2) b-brutal way::, in which (0.) that was do:ne?,>

232 (0.) .hhh and just in here was this small country, (0.2) .hhh And: (0.5)

233 you know, agai:n (0.2) >about the thing where people were ta:lking about

234 if there's a war and so forth,< it's over oil.(0.5) .hhh Yes, Iraq's goal
 235 was oil. But (0.5) I think- (0.) our interest there (0.2) <is (0.)
 236 the savage attack> (0.5) on=a (0.) small country >that
 237 wasn't doing anything <wrong> to anyone<. <Tha::t> is what we have
 238 to counter.=This is- (0.2) °this-°=that's what this problem is all about.
 239 >Never mind oil. (itenta) oil< (0.2) it's the INhuman, (0.5)
 240 act=>that was committed.<
 241 *IR: <Do you think she would?, (0.2) attack Israel (0.2) as her °foreign minister
 242 said yesterday° she would?>=Do you think Iraq would attack Israel
 243 if attacked?
 244 *IE: Uv (0.5) I certainly hope not. (0.2) <And: I have to question↓>
 245 whether they would. I hope >on the other< (0.) si:de=that: uum
 246 >Israel< (0.7) °um° stands firm and doesn't- um (0.2) join=in (0.2)
 247 in any (0.) °um° activity.
 248 *IE: Do you think Israel has equated itself well so far?
 249 *IR: Yes.
 250 *IR: OUR GUEST, the FORMER PRESIDNET of the UNITED STATES. THE BOOK is
 251 an aMERICAN life. And your CA::lls come next. °Don't go away.°
 252 ((a series of advertisement 1 minutes))
 253 *IR: Tomorrow nigh on Larry King Live, <H. Ross Perot> will be with us.
 254 On Monday night, <Senator Bob Kerry (0.) of Nebraska.> Our guest is
 255 the former president of the United States, Ronal Reagan.
 256 >We're gonna go to your phone calls.<=Two things I DO want to cover.
 257 Newsweek magazine (0.2) reports (0.2) that there is anger
 258 among many Republican conservatives over the way they fee:l (0.2)
 259 you're being treated by President Bush=that you're being (0.2)
 260 kind of avoided. Are they wrong?
 261 *IE: Well, I think so, yes. (there) I know there's a limit to what
 262 a president CAN DO (0.) and how busy he is and all. .hhh
 263 And: uv, uv, (0.2)
 264 *IR: And you don't feel avoided?
 265 *IE: No.
 266 *IR: <WE GO TO: (0.2) OCALA, FLORIDA for President Reagan.> Hello↓
 267 *CR: Good Mr- eh Good evening Mr President.
 268 *IE: Good evening.
 269 *CR: I'd like to begin by saying thank you for the eight years
 270 of leadership you gave this country. It was truly a blessing
 271 to have you. .hhh Mu question is (0.) I would like to hear your opinion
 272 on <reinstituting the draft.>
 273 *IE: Well, thank you very much=um (0.3) for your kind words. And my opinion

274 with regard to reinstituting the- (0.2) the dra:ft (0.3) is no.

275 We've been so successful with regard to (0.2) um (0.) simply having (0.2)

276 um opening the- (0.2) the RA::nks and people are- choosing (0.2)

277 to join that=I:: (0.5) I prefer that. Now it's po:ssible that

278 sometime could come a hostile situation in which .hhhh <you might be forced

279 (0.2) to draft> if there is any letdown in the rest.=But:=um (0.) we haven't

280 had any trouble with=a (0.5) getting recruits.

281 *IR: Do you miss (0.2) Washington?

282 *IE: I miss (0.3) a lot of the peo:ple there. uv (0.6) I suppose maybe

283 I might have more- uv (0.2) >missed it< if I hadn't known

284 from the very beginning that there was a limit due to that

285 .hhhh constitutional amendment that was .hh put though

286 so that you KNEW that a time (0.2) certain you were to leave.

287 But (0.) when I say: miss the people, yes. For example, in the White House.

288 .hhh The people in the White House there, (the-/they-) .hhh (0.3)

289 who take care of you, and your lifestyle and all, um:: (0.5)

290 they have a- a- um >spirit and a pride< about (0.) what they're doing.

291 .hhh that=um .hh you- you miss them, when they- when they are not there.

292 *IR: I imagine there are things you don't miss though.

293 *IE: Well, that's right. °Yeah°

294 *IR: Like the press.

295 *IE: He-he-he

296 YOU YOU'd=a good time with the press, didn't you?=You [got along very well.]

297 *IE: [()]

298 We::ll, .hhh I seemed to be- there seemed to be a hostility.°there was

299 an advert-° I felt, (0.7) and- and I think properly↓ (0.3) that in every=s

300 press conference there was an adversa:rial relationship.

301 They weren't just to get some ne::ws. They were there to=he trap me

302 int=>hehe< <into some kind of boner>.

303 *IE: () What is? their job.

304 *IE: I think their jo:b is=to- (0.5) is to be (0.2) totally responsible.

305 And I'm afraid that sometimes they let- they have goals of their own.

306 and they a:ren't as responsible as they should be. For example, (0.5)

307 >some of the things that take place,< .hhh u:v when there is a hostile

308 situation, (0.3) and the press (0.5) comes forth with a story and:d

309 they say they can't name (0.2) the source of the story,=tha:t >this has

310 been< denied them the right to do. And then they say something .hhh

311 that must be of a great value (0.) to the enemy.

312 They reveal secret- (0.) movements and so forth.

313 This was why::, with regard to the Grenada experience, .hhh (0.2)

314 I kept tha::t (0.) the- (0.2) best and most total secret
 315 in all of the eight years. .hh I:: didn't even tell my own press secretary.
 316 I di- we-=I didn't tell anyone (0.) .hh because (0.2) <Cuba with its forces,
 317 was so: (0.) much closer (0.2) to Grenada.> And the whole situation there
 318 was the communists (0.2) had (0.) seized by power (0.2) the government of
 319 Grenada.=And in=(kl) fact had murdered some (0.) of the government people.
 320 .hhh And: (0.2) <I made this such a total secret.>
 321 *IR: (Doing) the press would have revealed that you were going to attack? (0.2)
 322 Had they known?
 323 *IE: I think if there had been a leak, (0.) yes.
 324 *IR: Margaret Thatcher is coming over, (0.2) for:: we learned today,
 325 for [your opening] of your library.=
 326 *IE: [yeah] =Yes. I've just learned it recently
 327 myself. [()]
 328 *IR: [mm hm ()] great feather in your cap.
 329 *IE: Well, I: have a great respect (0.2) for her. And she did a wonderful job
 330 .hh in England. And I guess (0.) was the lo:ngest=uv (0.2) uv (0.2) uv
 331 prime minister (0.) serving (0.2) that they had.
 332 *IR: We go to <LOS ANGElos for President Reagan.> Hello.
 333 *CR: Yes, I'd like to kno:w, Mr. President, why:: there was just
 334 a band-aid, (0.2) put on the SNL (0.2) ov: bailout situation.
 335 Why: that- Why during your administration, you never told the American
 336 public (0.2) exactly what was going on [there?]
 337 *IE: [Because] Because I didn't know (0.)
 338 what was going on there. <That entire thing,> >there was< the- you know=
 339 =so many agencies and departments and so forth of government.
 340 And you're dependent of these people to bring you up to date
 341 on something that's going on, .hh Well, (0.2) I was never no:tified (0.2)
 342 of any (0.2) great=um (0.2)um problem and trouble (0.2)
 343 with the savings and loans.
 344 *IR: So you're surprised, by this as we are?
 345 *IE: Yes.
 346 *IR: OUR GUST, >the former PREsident of the United States, Ronald Reagan.
 347 The book *An American Life* is published by Simon & Shuster. We'll take
 348 a break< (0.) come back and take lo:ts more phone calls. This is LARRY
 349 KING LIVE in Los Angeles (0.2) with RONALD REAGAN. °Jump away.°
 350 ((a video clip titled Grenada invasion November 25, 1983 and a video
 351 clip from Cabinet meeting November 25, 1983 with Reagan's speech))
 352 *RR: We ha:d managed to keep one thing in the administration from leaking.
 353 And in five fifteen this morning, (0.2) the joint forces, (0.) landed

354 (0.2) at two spots (0.) on Grenada. (0.5) Um:: the paratroopers
 355 in the south, (0.3) marines °and other multiple force° in the north, (0.5)
 356 secured both airports.=They're eight miles apart.=>The one at the south
 357 tip of the island and then< the: (0.) operational one,=
 358 =>°the one that the Cubans have been building, is up°< (0.2)
 359 further north.
 360 ((a series of advertisements ≈2 minutes))
 361 ((a video clip of Iran/Contra, Press Conference November 19, 1986
 362 journalist and President Reagan))
 363 *JR: shows that a lot of American people just simply don't believe you, (0.)
 364 that the one thing that you've had going for you more †than anything
 365 else† in your presidency, your credibility, (0.2) has been severely
 366 damaged. Can you repair it? What does it mean for your presidency?
 367 *RR: Well, I imagine I'm the only one around who wants to repair it,
 368 and: I >didn't do== had anything to do with (dese-) damaging it.<
 369 *IR: Before we get back to the ca:lls, (0.) you discussed <the press,
 370 and Grenada,> and how you kept it from your own press secretary.
 371 .h <How do you view (0.) press coverage (0.) of the Gulf?> Would=you
 372 Would=you keep things from us, if you were president (0.)
 373 about tactics there?
 374 *IE: Well, I think <anything (0.3) that- could conceivably (0.3) um
 375 give information> (0.2) that would be beneficial to=a (0.2) prospective
 376 enemy. No, (0.) that shouldn't be done. And yet (there us) (0.)
 377 as we go back into the pa:st, (0.) and even to World War two, (0.) .hh
 378 there were times when:=um the press--I remember when a ship went out
 379 of New York,.hhh of ours, headed for Iceland, (0.) a liner (0.2)
 380 that didn't even have a- (0.2) gun on the deck or din't ha==didn't have
 381 any military escort, but it had some thousands .hh of American (0.)
 382 troops† on, and they were going there (0.) to==()=>and we weren't
 383 in the war yet.< but the w- (0.) submarine packs (0.) were
 284 a:ll up and down the Atlantic. And all of the sudden,=(nd) (0.5)
 285 one of the major newspapers in New York, came out with the news
 286 that this (0.2) ship with these soldiers was on its way (0.2) to Iceland.
 287 And: (0.2) it was almost like an invitation for a (0.2) wolf pack (0.5)
 288 of those submarines (0.) to come in.
 289 *IR: How do you balance it?=Don't you think that the press would be
 290 responsible that if you call in, if you're a president,
 291 the heads of CNN and ABC and NBC and the New York Times and
 292 the Washington Post and said, listen, (0.) fellas, that's gonna- (0.2)
 293 this is going to take place on Thursday, (0.4) u:h you can help us, (0.)

294 we can lose a lot of lives if you break this,=
 295 =>Don't you think they'd work with you?<
 296 *IE: Well, I don't know (0.3) because (0.2) when you start doing that,
 297 <you can't control (0.2) who all (0.2) hears this or learns of it.>
 298 I found that Wa:shington (0.5) was the:- (0.3) was leaked like a sieve.
 299 >Almost anything that was going on, (0.) there were leaks.< And a::lways
 300 there would be that=um (0.3) that-the:-um person who would reveal
 301 the information-um's name could not be given. .hhh And I can't tell
 302 how many times, (0.2) I had to get on the phone and call a head of state,
 303 (0.2) of another (0.) allied country of ours, (0.5) and apologize
 304 and explain (0.) to the head of s- state (0.2) that this was not true
 305 >because it have been very offensive (0.) to that individual.<
 306 .hh >telling that this was not true< (0.3) °and <I was just>° sorry
 307 that such a story came out.
 308 *IR: Do you see any danger (0.2) at all, in television's coverage so far
 309 of this crisis?
 310 *IE: No, I don't believe I- I- I have, I think the people are interested and
 311 they want to (0.2) see and hear=As I say I- (0.) I do think (0.2) that,
 312 >there could be less< (0.3) US versus Saddam Hussein and more it's ↑UN↑
 313 *IR: Well, some might say though that (0.2) President Bush has made it that way.
 314 He::'s the one that's been the most active of the world leaders,
 315 [the one talking] the most about Hussein.[George Bush]
 316 *IE: [()] [Well, b]ut also
 317 becau-he-he-se that's- (0.2) he's a prominent part of the United Nations
 318 also. When=you've- The United Nations isn't a separate thing.=It's=a
 319 collection of (0.2) countries and governments.
 320 *IR: You're saying then if <we say:> (0.2) we're not the one that's gonna
 321 say go, (0.) <if we go on January 19th or February 3rd, (0.5) it's the UN
 322 that [saying go.>]
 323 *IE: [I think it] should be the United Nations?, (0.5) and I hope that
 324 they're (0.2) responsive to that responsibility (0.2) that they have.=
 325 *IR: I see you're saying it's not George Bush who's gonna push that button?,
 326 *IE: (1.0) Well, I- °heh↓° I've never discussed it with him. I- I don't know
 327 that I=what- there might be <some reason why::>
 328 u::v [()]
 329 *IR: [>Well, I say if you were] in that boat tonight,< (0.2) you would
 330 call someone else.=(In worse/>In other words<), it would be a UN person
 331 who would make this decision.
 332 *IE: Well, I would=uv (0.) [()] Yeah, I can't answer] that

333 *IR: [On the hypothetic (0.2) if you would.]

334 *IE: because, (0.2) NOT being there °and not .hh in that situation° .hhh

335 and: >never having ha:d< (0.4) the thing of the United Nations

336 in a situation of this kind:. I just don't know what °my position

337 would be.°

338 *IR: (0.5) .hh You've- e There's a man that you brought to prominence

339 in °public life° and now every American knows he was

340 your nati0onal security advisor. >What do you think about the job<

341 that (0.2 Colin Powell is doing?

342 *IE: I think it's a great job. I think he's a very remarkable man.I was

343 greatly impressed with him when he was- and the way he thought↓ (0.2)

344 when he was=um (0.2) my advisor .hh a:nd: (0.2) I had=the (0.5) pleasure

345 and the honor of-ve (0.5) putting (0.) stars on him (0.2) a:nd: (0.2)

346 >to be a general- and I think that we have< (0.2)

347 <a remarkably> fine man (0.2) <as our commanding general.>=

348 *IR: =>How about some of the other key players?< Are you happy with (0.)

349 Secretary (0.2) Baker?

350 *IE: Well, yes?, (0.2) °yes. He seems to be .hh doing° (0.) all that he can.

351 *IR: Mr. Cheney?

352 *IE: (0.7) Yes.

353 *IR: I:- I note, though, >from the answers< that Powell is your favorite

354 of this group.

355 *IE: Well, I- (0.2) I have a [(0.5) rea]lly (0.2) really (0.2) great (0.2)

356 *IR: [personal]

357 *IE: admiration of him and a (0.2) personal feeling of friendship.=

358 *IR: In a wartime situation (0.) no: doubt that he would be a great leader?

359 *IE: Yes, he would. [yes-]

360 *IR: [>WE'LL BE] RIGHT BACK with RONald Reagan=an aMERICAN LIFE

361 from Simon & Shuster< is out. More calls after this.

362 ((a video clip of Ronald Reagan's speech Simi Valley, California

363 November 9, 1993))

364 *RR: I know I shouldn't say this, (0.3) but I have a confession to make. <I just

365 might> have had hadn't an ulterior MOtive (0.3) for inViting

366 Colin Powell (0.2) up here today (0.2) to MY:: presidential library. (1.)

367 ((people laughing))

368 You see, (0.2) I am hoping that perhaps ONE day (0.2) he'll return

369 the favor (0.2) and invite me (0.2) to his.

370 ((last 4 words of Reagan people laughing and applauding))

371 ((a series of advertisements ≈2 minutes))

372 *IR: Our guest is President Reagan. We go to Ocala, Florida. Hello,

373 *CR: Yes, u:: Mr. Reagan. u:: How did you fee::l? (0.2) the night that you
374 left o:ffice and you were riding the helicopter, >you and Mrs. Reagan?<
375 What were your emotions?=How- How long did it take you to- (0.) to get back
376 into the- (0.) the stream of things?=and um: (0.)u:: [that's my question]
377 *IR: [What was it like.]
378 *IR: <Well, I have said already> that (0.2) um knowing that you had to leave
379 (0.2) um in advance (0.) wasn't like, say, being defeated
380 and ousted or something. But then (0.2) u:m (0.2) and=I- (0.) >shall
381 a:lways have a warm feeling in my heart for that Marine pilot.<
382 we got on the Mari:ne One, it had been the presidential (0.2) um (02)
383 helicopter (0.2) to:: go out to the- (0.2) airport, to- (0.2)
384 the air base and: (0.2) take off for California. Well, (0.2) he::, (0.2)
385 >the pilot.< (0.2) circled, (0.) at a very (0.) low level, (0.2)
386 Washington there, and we could see the parade forming and things
387 of that kind. And then, (0.) at the lowest point (0.2) of (0.) altitude,
388 (0.2) he circled (0.) the White House. And as (0.) Nancy said °heh°
389 the other (0.2) night on here, (0.2) said the same thing about (0.2)
390 what I said I:: (0.) did. I said look honey, (0.2) there's our little sha:ck
391 (0.2) [down there.] Well, (0.2) uv yes, there had to be a feeling
392 *IR: [he he]
393 *IE: about that, because (0.4) um (0.2) life was (0.2) most comfortable,
394 and again, as I say, those people (0.4) were so wonderful (0.)
395 in the- in the White House (0.3) that we knew we were missing <a lot of
396 people that we thought of as very good and sound friends.
397 *IR: Mr. President, do you think your wife got a bad rap? (0.2)
398 We talked about it the other night, (0.) <he:r and the press=and->
399 *IE: Oh yes. (0.2) And I think it was um because of a- (0.2) a kind of
400 an opposition to me and everything I stood for: that they picked on her.=
401 *IR: You think it reflected off you (0.2) rather than just picking on her?
402 *IE: Well, I think that they=uv- (0.2) that was part of their (0.3) >trying
403 to get even with me.<
404 *IR: How did you feel when that was happening? [(0.) Were you] defensive?=
405 *IE: [Well]
406 *IR: =Were you [(0.2) angry?]
407 *IE: [I was mad.] (0.2) Completely mad.
408 *IR: °It's° hard to picture you (0.2) mad.
409 *IE: Well, the outright dishonesty of things.=For example, the thing
410 that she MENTioned (0.2) on the- (0.2) ev (0.) the China (0.3)
411 that was (0.2) ordered. And: (0.3) ev she was accused over and over again
412 (0.) spending the taxpayers' money on this very expensive set. .hhh

413 Now (0.) I have to tell you, (0.2) °that° (0.2) the China (0.2)
414 for the White House (0.2) has to be able to provide for about
415 a hundred and twenty people. And: (0.2) we had discovered, (0.) that because
416 (0.2) even at those (0.2) <hi:gh (0.2) polluting affairs, (0.) there are
417 people who want souvenirs. [So come with] a normal breakage, but also
418 *IR: [(to steal?)]
419 *IE: some souvenirs that (0.2) at a state dinner (0.) with a hundred and twenty
420 people in the state dining room .hhh <we we had a multiple (0.)
421 sets of China>=
422 *IR: =He-ha=
423 *IE: =°They couldn't° You couldn't serve one. This These people put together,
424 (0.5) and had that- (0.2) set created .hh a::nd (0.2) donated it, (0.2)=
425 *IR: =hm:=
426 *IE: =gave it as a gift (0.2) to the nation.
427 *IR: Prominent American(s) steal China?=
428 *IE: =°Ha?° (0.2) Yes, I [guess so.]
429 *IR: [ha-ha-ha] WESTwood, CaliFORNIA with Ronald Reagan.
430 Hello.
431 *CR: Mr. President?, (0.7) please accept my comments e::h on your
432 wonderful presidency. I have been working (0.) with General John T. Chain
433 (0.3) and General Larry D. Welsh to save the B-two bomber. You recently,
434 (0.2) made a visit to Palmdale to see it. Plea:se give us your comments (0.)
435 and (0.2) whatever you can to boost it.
436 *IE: Well, (0.2) I:: think very >highly of it, of course,<=
437 =and I- [(0.7) and I- I] put it back into use after it had been grounded.
438 *IR: [()just]
439 *IE: And I think that um (0.) this: (0.3) and things of this kind. (0.2)
440 re:flect (0.2) our great technology, (0.) >or our technological superiority
441 over (0.2) so many potential enemies,<
442 *IR: You disagree with cuts then,
443 *IE: >°That what?°<
444 *IR: <You disagree with (0.2) cuts in it?>
445 *IE: Well, (0.) ev- (0.2) yes, although I understand, (0.2) that=
446 =>with all the overspending that's done, (0.) and the national deficit,<
447 <the ONLY place, (0.2) where the Congress>=ever seems to show a desire
448 to CUT (0.2) is in military. When I took office, (0.2) I found that on ANY
449 GIVEN DAY, (0.2) fifty percent of our military craft COULDN'T fly for
450 lack of spare parts. Now this is just disgraceful. (0.3) And as I say
451 that's the only place where they seem, .hhh to wantevwa to want to cut.
452 the want to cut. I <Every budget that I submitted,> (0.3) they put

453 on the shelf, (0.2) and said it was dead on arrival. Then they would send
454 back to me a continuing resolution.hhh which was their (0.) form of budget.
455 <Every time (0.2) my budget (0.2) was fa:r lower (0.2) than the money>
456 they wanted to spend.

457 *IR: We're hopscotching in lots of places. <Are you surprised? (0.2) Gorbachev
458 has hung on this long.>

459 *IE: Well, yes, because, (0.2) you know, (0.2) that (0.) vested (0.2) u::m h .hh
460 aristocracy there, <all of those> um Politburo members and so forth
461 they are frightened (0.2) that a cha:nge in the system is going to (0.2)
462 take away their perquisites, just as he <closed down their private stores,>
463 .hh where they could go in without <waiting in line,> and they could
464 ch- choose from any one of a (0.2) half of dozen meets where the russian
465 citizens had to stand hours in line, there would be one kind of meat (0.2)
466 when they did get in the store.=

467 *IR: =Did you like him right away?

468 *IE: (0.5) I'll tell you, (0.2) there was something, (0.2) because having known
469 (0.3) previous leaders .hhh <there were three: (0.2) before he came along>
470 .hhh they kept dy:ing on me.=

471 *IR: =he-he=

472 *IE: =And: (0.7) in our- first meeting, (0.2) I:: (0.2) as we came together with
473 my team and his team (0.) I had told our people what >I was going to do.<
474 And that wa:s as we started to sit down I said to him, um (0.) why do you
475 and I? let our <teams! s- start this discussion> >and you and I go out
476 and get some< <fresh air.> .hhh <He was OUT of his chair> °before
477 I finished the sentence.° .hh So we walked down <to the:> (0.)
478 edge of the lake. .hhh >Where there was a kind of a house there, a bathhouse,
479 that< u::m: (0.) belonged to the building where we were .hhh um- (server)
480 where we were (0.) together. (0.2) >And we went in< (0.3) and::
481 >we had a little< conversation. We had to have interpreters, but
482 >we had a little conversation< between us. .hhh And:=

483 *IR: =You liked him right away.

484 *IE: Yes:. (0.2) u:::v an=I:: I told him, (0.) for example, (0.2) >°that°< (0.)
485 we were there, >I said we don't< (0.2) mistrust each other >because
486 we're a:rmed. .hh This is a quote of someone else.< We're armed because
487 we mistrust each other. .hh So in addition to talking about reducing the
488 weaponry and so forth, .hh why don't we see if we can't reduce the causes
489 of mistrust? >And I said the only thing (0.) left to is otherwise is
490 to go back to the arms race.< .hh <And then I:: (0.2) made my declaration.>=
491 =I looked him right in the eye and said, .hh <and that's a race you (0.)
492 can't (0.) win.> There's <NO WAY> we're going to allow YOU

503 to main[tain a super]iority in weapons over us.=
503 *IR: [hm] =We'll be right back with
504 former President Ronald Reagan on Larry King Live. H. Ross Perot
505 tomorrow night. Don't go away.
506 ((a series of advertisements ≈2 minutes))
507 *IR: Our guest, President Reagan, with us (0.) <by phone, from Amman, (0.2)
508 Jordan, heading Baghdad, is CNN's Bernard Shaw.> Are you there? (0.) Bernie?
509 *CR: Yes Larry (0.) I'm here.
510 *IR: Okay, the president can hear you. (0.2) Remember (Bernie Shaw?) Well,
511 I would imagine. Go ahead, Bernie.
512 *CR: Mr. President, (0.) as I head into Baghdad to:: ev sit down at
513 President Saddam Hussein, I have two questions for you. (0.3) One. (0.2)
514 Would you do (0.2) what President Bush is doing in this crisis?
515 And two:: (0.2) What would you like to ask Saddam Hussein
516 at this point in this critical crisis?
517 *IE: Well, you've- you've given me (0.) °he-he° two questions.=The first one
518 here,I- ev- I don't see that I can answer about (0.2) this unless
519 you're actually there and know every shade of (0.2) >things that
520 are going on.<=<Can you say what you would and would not do.
521 But I DO believe. (0.3) °with all my heart° (0.3) that (0.) unless (0.2)
522 there is a withdrawal, (0.2) we have no choice (0.2) but to use force (0.3)
523 to get (0.2) Saddam Hussein's forces (0.2) out of Kuwait.>
524 *IR: And he might be watching right now.
525 *IE: Well, (0.) yes. [and () me- eh]
526 *IR: [(that was use) and] that's what [you'd] say to him.=
527 *IE: [Yes] =Yes
528 (other words)=
529 *IR: =We're not kidding.
530 *IE: No (0.) That's=ev (0.) He- he <has to know (0.) that that's (0.2) what
531 would be done.>=>Now was that< (0.2) answering [(0.2) your question,] Bernie?
532 *IR: [THAT OKEY BERNIE?]
533 *CR: <That's fine with me.> An:d:=um I'm certain that during the interview
534 with President Saddam, whenever it occurs, (0.2) Sunday, or Monday,
535 or maybe, after the deadline, (0.2) <I will put that question
536 to the President of Iraq.>
537 *IE: Well, (0.3) [(0.4) (up=to 'im)]= Yes, but=um (0.2) I think that <he SHOULD
538 *IR: [Let's hope]
539 *IE: kno:w: (0.2) what he's up against and what he's facing,=
540 *IR: Hey, Bernie, <good luck> (0.) and don't take any risks.
541 *CR: (0.3) No, La:rry=And::um (0.) Mister Reagan I'm very conservative

542 when it comes to danger and: the potential [(0.2) threat] against life.

543 *IR: [()]

544 Think well, Bernie. We need you back here.= °Thank you°=<We go=

545 *CR: =°thank you°=

546 *IR: =to Orlando (0.) Florida for Ronald Reagan. Hello.>

547 *CR: Hello. (0.) President, >my question is (0.2) do you think that there will

548 an uprising in the Soviet Union?<

549 *IE: >Do I think there will be an uprising in the Soviet Union?< (0.5)

550 It's difficult (0.) for me to believe (0.) that that (0.2) will happen.

551 <I DO know> that the: (0.2) <greatest opposition to Gorbachev (0.2)

552 is coming from the system, (0.) from the Politburo,> (0.) from

553 the bureaucrats,=>You know<=<Any bureaucracy,> (0.2) .hh <its cause is

554 protect the bureaucracy. (0.7) But he::↑ knows↓ (0.2) he came into office

555 and discovered that he had inherited↓ (0.2) an economic basket case

556 and mainly because> of the great military buildup. So he set about (0.2)

557 to bring back (0.2) an economy, (0.2) ov (0.2) >an honest economy< to: (0.2)

558 .h the Soviet Union. <And no:w more and more >it has become apparent to them=

559 =and apparent to a number of the people in the streets,<=We were there a few

560 weeks ago,? (0.2) .hh >um< >that< (0.) OUR SYStem system, <the system of

561 free enterprise (0.3) is what they really. (0.) should be having.=And I

562 know that Gorbachev (0.) is> (0.2) VE::ry interested (0.2) in bringing

563 about the ↑private ownership↑ (0.2) of (0.2) <Soviet land.> As you know

564 no:w↓ (0.2) every inch of land (0.) is owned by the government. (0.2) A:nd:

565 (0.4) he, (0.3) he is trying to bring about things.=>I know one thing

566 that he wants to bring about< is (0.) to see if he can't get these

567 <°VAST TRACKS OF LAND°> that are used for the collective farms, (0.2)

568 >°the government-owned farms,°< to get those divided up into

569 private- (0.) farming- (0.) plots. (0.2) a::nd LET them be (0.)

570 privately↑ farmed↓ by (0.2) um the russian farmers.=

571 *IR: =Do=you=think (0.) he'll succeed?

572 *IE: I ↑have to↑ believe he will. <Because (0.2) when we were there, (0.3)

573 it was just- (0.) it was unbelievable. For example, in Leningrad, (21:45)

574 the people of LEnin are li:terally storming in the streets.

575 They want their city REnamed Saint Petersburg> [.hh] for the man

576 *IR: [°right°]

577 *IE: who built the city (0.3) a::nd (0.2) <in the streets,?> (0.1)

578 if they fi:nd a place=>where there's a-<=(0.2) a Bust, (0.) or a statue,

579 or something of Lenin,? (0.5) they throw it down it down in the street (0.2)

590 <and sma:sh it.> (0.2) [(0.) And nothing seems to happen to them

591 *IR: [(_]

592 *IE: for [doing this (0.3) ()]=<We went on Sunday morning.>(0.2)

593 *IR: [he-he-he >WE'LL BE RIGHT BA-<]

594 *IE: We went to church with a thousand russians. (0.2) Only a short time ago,

595 you couldn't BE a communist in the Soviet ↑Union↑ (0.2) if you didn't sign

596 a pledge that you were an atheist.

597 *IR: We'll be right back with our remaining few moments with RONald Reagan

°after this°.

599 ((videotape of Reagan and Gorbachov , shaking hands, in the White House,

600 in the moskov office, walking out in moskov, Ronal Reagan gives speech))

601 *IE: We are not just grateful to: (0.2) both you and Misis Gorbachev (0.6)

602 °but° (0.) <wantchu to know we think of you (0.2) °as friends°. (0.6)

603 and in that spirit (0.5) we would ask one further favor of you (0.5)

604 Tell the people of the Soviet Union (0.3) of the deep feelings of

605 friendship felt by us (0.2) and by people of our country (0.2) °toward them°>

606 ((a series of advertisements ≈2 minutes))

607 *IR: A couple of quick things, (0.) On a personal note, do you miss Santa Barbara?

608 [(0.3) °the ranch°.]=

609 *IE: [.hhh (0.2)]=Well, I a:lways miss the ranch, I love that ranch

610 up there=and: (0.) But I have=a::- >have arranged with our scheduling

611 people< that=a:- >unless something (0.) serious intervenes, that >every

612 month I'll have a little period of a few days up at the ranch,< and: (0.2)

613 I- >I can live with tha:t.<

614 *IR: And we have a minute left, and:=a: (0.2) <what does one say?>

615 >February sixth, you'll be eighty years old. What do you think

616 is gonna to happen. (0.4) [in the] next week or so?

617 *IE: [Ww-]

618 *IR: I mean just a reflection, are you-um (0.)=

619 *IE: =Oh: I can't. (0.2) No, I can't. Honestly, (0.2) <this whole thing=here=is>

620 (0.) hanging there >such that-< (0.3) I can't- I can't (0.) <visualize um

621 Saddam Hussein suddenly turning around and- .hh and doing the things

622 that we're trying to get with the sanctions and so forth.> Therefore (0.5)

623 and: >I don't have enough-< (0.4) °information° as to when is

624 the proper MOMENT [to take the action,] but I think that >we're going

625 *IR: [so we can't have the ()]

626 *IE: to have to. (0.2) and I believe that's going to be the end result.<

627 *IR: Will you come back to you ninetieth birthday?

628 *IE: He-he-he [()] he-he-he]

629 *IR: [Well NO, >not you ninetieth,< your <forty-second] anniversary>

630 [of your thirty-nineth.]

631 *IE: [ehe-he-heh] Why: I'd be delighted to.

632 *IR: We replayed this interview with Ronald Reagan tonight because of the injury
633 yesterday and the surgery today at Saint John's Hospital. (0.2) On behalf
634 of all of us at CNN (0.) we extend our best wishes (0.2) to the former
635 president (0.2) and his lovely wife, Nancy. (0.3)
636 See you Monday night with Elizabeth Taylor. Thanks for joining us,
637 and good night.